

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

วิทยานิพนธ์

ของ

นำทิพย์ วโรตมดำรง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

วิทยานิพนธ์
ของ
น้ำทิพย์ วโรตมดำรง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF COMPETENCY INDICATORS FOR ENGLISH
TEACHERS IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 22

BY

NAMTHIP WARODOMDAMRONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

November 2020

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ น้าทิพย์ วโรตมดำรง

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบกรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี) (รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบกรรมการสอบและ
(ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ
(ดร.วสุกฤต สุวรรณเทม) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 11 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ความช่วยเหลือ ความร่วมมือ และกำลังใจอย่างดียิ่งจากคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่าง และโรงเรียนต่าง ๆ จนทำให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ ประธานที่ปรึกษา ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหาร
และพัฒนาการศึกษา ที่ได้เมตตาดูแลเอาใจใส่ และให้กำลังใจผู้วิจัยด้วยดีมาตลอดเวลา
โดยการให้แนวคิด ให้คำปรึกษา คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนส่งผลให้วิทยานิพนธ์
ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ช่วยตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และ
กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 22 ซึ่งได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความเมตตา กรุณา
ในการสอบวิทยานิพนธ์จนลุล่วงด้วยดี คำแนะนำ ข้อควรพิจารณาต่าง ๆ ที่ได้จาก
การสอบถือเป็นกำไรที่ข้าพเจ้าได้นำมาศึกษาเพิ่มเติมและเป็นประโยชน์อย่างมากจนทำให้
งานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

คุณค่าจากการวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ผู้มีพระคุณ
ตลอดจนครู อาจารย์ ทุกท่านที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้วิทยาการต่าง ๆ
ให้การสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือและคอยให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

น้ำทิพย์ วโรตมดำรง

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
ผู้วิจัย	น้ำทิพย์ วจิตมดำรง
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) สร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ การดำเนินการมี 3 ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ดำเนินการโดยการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 280 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรง ระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง .484–.726 ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach เท่ากับ 0.98 และระยะที่ 3 การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสมโดยครูภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 67 ตัวบ่งชี้ จำแนกเป็นด้านความรู้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ด้านทักษะ จำนวน 28 ตัวบ่งชี้ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 16 ตัวบ่งชี้

2. โมเดลโครงสร้างสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Chi-square = 70.31, df = 58, p-value = 0.12885, GFI = 0.97, AGFI = 0.94, RMSEA = 0.028, CN=362.68) และค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ ระหว่าง 0.35–0.62

3. คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ตัวบ่งชี้ การพัฒนาตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

TITLE	Development of Competency Indicators for English Teachers in Schools under the Secondary Educational Service Area Office 22
AUTHOR	Namthip Warodomdamrong
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Waro Phengsawat Dr. Aphisit Somsrisuk
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2020

ABSTRACT

The objectives of this research were to: 1) develop the competency indicators for English teachers, 2) test the goodness of fit of the structural model of competency indicators for English teachers with the empirical data, and 3) develop a handbook on competency indicators for English teachers. The process of this study was divided into three phases: 1) the development of the competency indicators for English teachers, 2) the investigation of the goodness of fit of the structural model of competency indicators for English teachers with the empirical data. The data were collected from 280 English teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office 22 in academic 2019. The samples were collected using multi-stage sampling. The instrument employed in data collection was a 5-rating scale questionnaire which obtained the validity index between 0.60–1.00, discrimination index between .484–.726, reliability index using Cronbach's Alpha Coefficient at 0.98, and 3) the development of a handbook on competency indicators for English teachers and the validation of the handbook by 5 experienced English teachers. The collected data were analyzed using statistical software program.

The findings revealed that:

1. The competency indicators of English teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office 22 comprised of three core components, 14 subcomponents, and 67 indicators, which were distinguished as 23 indicators for knowledge, 28 indicators for skills and 16 indicators for personal characteristics.

2. The structural model of competency indicators for English teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office 22 were consistent with empirical data with Chi-square value = 70.31, $df = 58$, $p\text{-value} = 0.12885$, $GFI = 0.97$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.028$, $CN = 362.68$, and the factor loading of 67 indicators was between 0.35–0.62.

3. The appropriateness of the handbook on competencies indicators for English teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office 22 was at the highest level.

Keywords: indicators, indicator development, competency of English teachers

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับตัวบ่งชี้	14
ความหมายของตัวบ่งชี้	14
ประเภทของตัวบ่งชี้	15
ประโยชน์ของตัวบ่งชี้	23
การพัฒนาตัวบ่งชี้	25
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ	33
ความหมายของสมรรถนะ	33
ความสำคัญของสมรรถนะ	34
ประเภทของสมรรถนะ	35
องค์ประกอบของสมรรถนะ	37
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ	38
องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ	41
องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษด้านความรู้	44
องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะ	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านคุณลักษณะ ส่วนบุคคล	63
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคู่มือ	71
ความหมายของคู่มือ	71
ประเภทของคู่มือ	72
องค์ประกอบของคู่มือ	72
ประโยชน์ของคู่มือ	74
3 วิธีดำเนินการวิจัย	75
ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน	76
ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์	76
ระยะที่ 3 การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22	85
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถามและผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22	91
ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้าง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์	102
ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน	139

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	145
สรุปผลการวิจัย	147
อภิปรายผลการวิจัย	149
ข้อเสนอแนะ	161
บรรณานุกรม	163
ภาคผนวก	173
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	175
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย	179
ภาคผนวก ค แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	
ของแบบสอบถาม	187
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น	
ของแบบสอบถามทั้งฉบับ	211
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	221
ภาคผนวก ฉ คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน	
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22	231
ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Lisrel	257
ประวัติย่อของผู้วิจัย	285

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบสรรพนามภาษาอังกฤษ	43
2 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรพนามภาษาอังกฤษด้านความรู้	47
3 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรพนามภาษาอังกฤษด้านทักษะ	56
4 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรพนามภาษาอังกฤษ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	66
5 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อำเภอ และโรงเรียน	77
6 แสดงระยะการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ผู้ให้ข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูลเวลาดำเนินการ และผลที่ได้รับ	89
7 ความถี่และร้อยละของข้อมูลแสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	94
8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปร และความโค้งของตัวบ่งชี้ สมรรถนะครู ภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ด้านองค์ประกอบด้านความรู้	96
9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปร และความโค้งของตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ด้านองค์ประกอบด้านทักษะ	98
10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปร และความโค้งของตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ด้านองค์ประกอบด้านคุณลักษณะ ส่วนบุคคล	101
11 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อย ในโมเดลด้านความรู้	108
12 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อย ในโมเดลด้านทักษะ	110

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อย ในโมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	112
14 แสดงค่าสถิติ Bartlett ดัชนี KMO ของโมเดลย่อยสมรรถนะ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน	113
15 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านความรู้	114
16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 5 ตัว ในองค์ประกอบ ด้านความรู้	115
17 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านทักษะ	119
18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 6 ตัว ในองค์ประกอบด้านทักษะ ..	120
19 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดล ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	125
20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 3 ตัว ในองค์ประกอบ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	125
21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22	131
22 แสดงค่าสถิติ Bartlett ดัชนี KMO ของโมเดลสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน	132
23 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อพัฒนา ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน	133
24 น้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22	136

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ สมรรถนะ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ด้านความรู้	139
26 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ด้านทักษะ	141
27 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	142

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
2 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสามของตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน	103
3 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความรู้อันหนึ่ง	105
4 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของทักษะ	106
5 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของคุณลักษณะส่วนบุคคล	107
6 โมเดลด้านความรู้	116
7 โมเดลด้านทักษะ	121
8 โมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	126
9 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง	129
10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ของโมเดลสมรรถนะ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22	134

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาภายใต้ยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552-2561 การศึกษากับการพัฒนาสังคมเป็นกระแสหลักสำคัญที่สังคมโดยรวมต่างเฝ้าจับตามองในกระบวนการของความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในมิติต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนา ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สองในปัจจุบันได้มุ่งเน้นในมิติของการพัฒนา 4 มิติสำคัญ ได้แก่ การปฏิรูปนักเรียนยุคใหม่ การปฏิรูปครูยุคใหม่ การปฏิรูปโรงเรียนหรือแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และการปฏิรูประบบบริหารจัดการยุคใหม่ ซึ่งในทุกมิตินั้นจะมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุผลของการปฏิรูปการศึกษาไทยในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552-2561 สำหรับการปฏิรูปเพื่อพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่นั้น ได้มีข้อเสนอแนะในเชิงยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาหลากหลายแนวทางตามข้อเสนอของคณะกรรมการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการที่ได้เสนอแนะไว้ทั้งนี้เพื่อสร้างให้ครูยุคใหม่มีบทบาทในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นวิชาชีพที่มีคุณค่า มีระบบ กระบวนการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง สามารถดึงดูดคนเก่ง คนดี มีใจรักในวิชาชีพ ครูมาเป็นครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอตามเกณฑ์และสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มาตรฐาน และในขณะเดียวกันสามารถพัฒนาตนเอง และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง มีสภาวิชาชีพที่เข้มแข็ง บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในอาชีพ มีขวัญกำลังใจอยู่ได้อย่างยั่งยืน (ศุภัสรา ชิดชู, 2556)

ในปัจจุบันสังคมโลกได้ก้าวสู่ยุคโลกาภิวัตน์ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้าทำให้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีมีความสลับซับซ้อน เชื่อมโยง และเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้คนในสังคมจำเป็นต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา การปฏิรูปการศึกษาจึงเกิดขึ้นเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และเพื่อเป็น

การเตรียมคนในชาติให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคมแห่งการเรียนรู้ คือ ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีอิทธิพลมากในโลก เพราะว่าเป็นภาษาที่สามารถสื่อสารได้ทั่วทุกมุมโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ รวมทั้งเป็นภาษาที่เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ ดังนั้นการพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านภาษาอังกฤษจึงจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 12)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพนั้น จะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้เกิดแก่ผู้เรียน ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึง แนวทางที่ทำให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้สร้างองค์ความรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง มีความสุข เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย เป็นวิธีการที่เพิ่มพลังให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต แต่ทั้งนี้ครูก็ควรเป็นบุคคลสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ อยู่ คือครูจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพจริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงชีวิตและ

ประสบการณ์กับการแสวงหาความรู้ การกระทำใด ๆ ในกระบวนการเรียนรู้ จะต้องส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดเพื่อให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมในที่สุด (นิตยา สุวรรณศรี, 2554, หน้า 159)

นอกจากนั้นแล้วกระทรวงศึกษาธิการ ยังได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตลอดมา ผลการศึกษาพบว่าสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถส่งเสริมให้เยาวชนไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้อย่างทันการณ์ ปัญหาอุปสรรคประการหนึ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ย่อมมีความแตกต่างกัน และปัญหาอีกประการหนึ่งคือ ปัญหาอันเนื่องมาจากครูผู้สอนซึ่งนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนเช่นกัน เช่น ครูมีคาบสอนมากเกินไป ครูผู้สอนต้องรับผิดชอบงานอื่นในโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีคุณวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษ และขาดความมั่นใจในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น สื่อการสอน ครูผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน (Brown, 2007 and Ellis, 1994)

ครูผู้สอนภาษาจึงมีหน้าที่จัดหากิจกรรมและมีวิธีการวัดผลประเมินผลเรียนการสอนที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากลที่สื่อสารกันทั่วโลกนั้น เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ที่จะจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียนในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กล่าวคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและจัดประสบการณ์ให้เกิดการสื่อสารอย่างแท้จริง เพื่อผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548, หน้า 2)

สมรรถนะของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพผู้เรียนการปฏิรูปการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการปฏิรูปครูโดยถือว่าครูเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง เน้นมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ และพัฒนาครูโดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 2) ได้กำหนดสมรรถนะวิชาชีพครูที่จะใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมี และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตามสายงานครู ตัวบ่งชี้สมรรถนะจึงเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของครูที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นจะต้องมีเครื่องมือหรือเกณฑ์ที่จะตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพจึงเป็นการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมและสามารถระบุหรือบ่งบอกสมรรถนะของผลการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพ สมรรถนะครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพครูให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการขององค์การทางการศึกษา (วิญญู อีทวงศ์, 2556, ออนไลน์)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการตรวจสอบและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกันหรือไม่ อย่างไร
3. คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มีลักษณะอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

สมมุติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบพัฒนาตนเอง และส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน
2. ได้คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 เพื่อนำไปพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ และเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ
3. โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษเพื่อช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

- 1.1 ด้านความรู้
- 1.2 ด้านทักษะ
- 1.3 ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 313 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เนื่องจากการทำวิจัยครั้งนี้มีพารามิเตอร์ทั้งหมด 17 พารามิเตอร์ จำนวนตัวอย่างที่นำมาศึกษาใช้เกณฑ์ 10–20 คน ต่อตัวแปร 1 ตัว (Hair, 2006) ซึ่งในที่นี้ใช้เกณฑ์ 20 คนต่อ 1 ตัวแปร ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 280 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในศึกษาครั้งนี้มี 3 องค์ประกอบ 14 องค์ประกอบย่อย ได้แก่

- 3.1 องค์ประกอบด้านความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย
 - 3.1.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน
 - 3.1.3 ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.1.4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์
 - 3.1.5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ

วัฒนธรรม

- 3.2 องค์ประกอบด้านทักษะ (Skills) ประกอบด้วย

3.2.1 ทักษะการพัฒนาตนเอง

3.2.2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี

3.2.3 ทักษะการสื่อสาร

3.2.4 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.2.5 ทักษะการวัดและประเมินผล

3.2.6 ทักษะการจัดการเรียนรู้

3.3 องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic)

ประกอบด้วย

3.3.1 แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

3.3.2 บุคลิกลักษณะ

3.3.3 คุณธรรมจริยธรรม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ได้ศึกษาแนวคิดของ บุชรินทร์ เชี่ยววานิช (2549); ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ (2555); เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558) และประคอง ยุคะลัง (2558) ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ 2) ทักษะ และ 3) คุณลักษณะ

2. องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ได้ศึกษาแนวคิดของ บุชรินทร์ เชี่ยววานิช (2549); กระทรวงศึกษาธิการ (2551); ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2552); ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ (2555) เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558) และประคอง ยุคะลัง (2558) ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน 3) ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ 4) ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ และ 5) ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรม

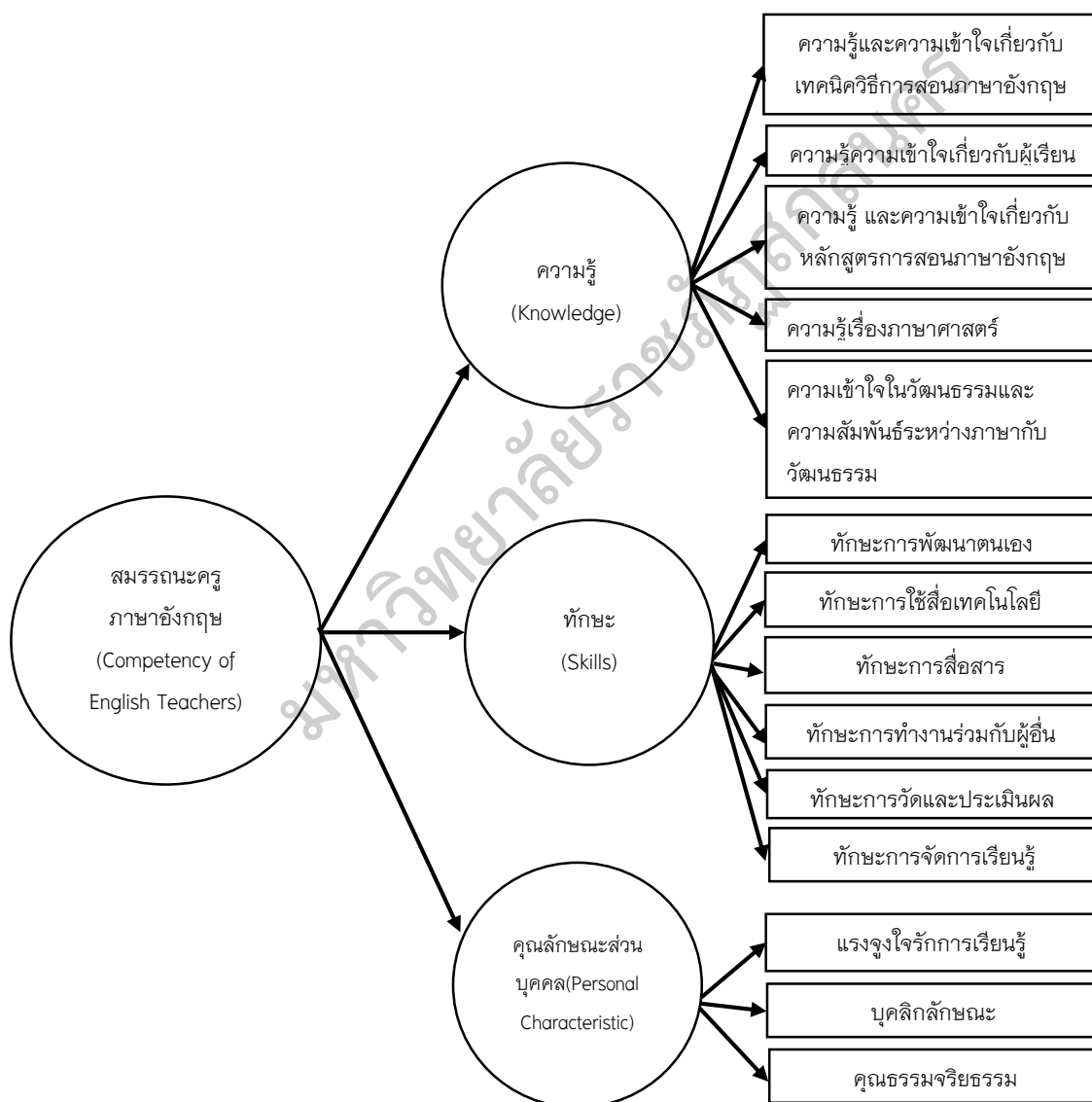
3. องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะ ได้ศึกษาแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2551); ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ (2555); เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558) และประคอง ยุคะลัง (2558) ซึ่งมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

1) ทักษะการพัฒนาตนเอง 2) ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี 3) ทักษะการสื่อสาร 4) ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 5) ทักษะการวัดการประเมินผล และ 6) ทักษะการจัดการเรียนรู้

4. องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้ศึกษาแนวคิดของ บุชรินทร์ เขียววานิช (2549); ทวีศักดิ์ จินตานุรักษ์ และคณะ (2555); เยาวลักษณ์ มุสสระคู (2558) และประคอง ยุคะลัง (2558) ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1) แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ 2) บุคลิกลักษณะ และ 3) คุณธรรมจริยธรรม

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ตัวบ่งชี้** (Indicators) หมายถึง ตัวแปรประกอบ องค์ประกอบ สารสนเทศ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตาม ที่มีค่าแสดงถึงลักษณะหรือปริมาณของระบบการดำเนินงาน ส่วนใดส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยค่าของตัวแปรชี้แสดงถึงสภาพที่ต้องการศึกษา มีความชัดเจนเพียงพอที่จะใช้ในการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมถึงเป็นเครื่องมือบอกทิศทางว่าการพัฒนาหรือดำเนินกิจกรรมที่เป็นนโยบายขององค์กรแต่ละเรื่องได้ไปถึงใด เพื่อประเมินสภาพที่ต้องการได้ในการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประเมินสภาพที่ต้องการได้

2. **สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ** หมายถึง พฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่อยู่ในตัวบุคคล โดยคุณลักษณะนี้จะสามารถทำให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ บรรลุตาม เป้าหมาย หรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ

2.1 องค์ประกอบด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่สั่งสมมาจากการเรียน และประสบการณ์ รวมถึงความเข้าใจ ซึ่งเป็นเนื้อหา สาระ สารสนเทศ ซึ่งสามารถนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาใช้ในการประกอบอาชีพ หรือนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถกลวิธี หรือวิธีการสอน เข้าใจแนวคิดที่ครูผู้สอนใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน

2.2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

2.1.3 ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้

2.1.4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการสอนหลักภาษาและทักษะ โดยเป็นทักษะที่เปิดกว้างและมีประสิทธิภาพ

2.1.5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถด้านวรรณกรรมที่เหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน

2.2 องค์ประกอบด้านทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นทักษะทางด้านร่างกาย สติปัญญาและสังคม ซึ่งเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ การฝึกฝน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การสอนและการจัดการ มีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

2.2.1 ทักษะการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในการศึกษาหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพทางภาษาการจัดการเรียนการสอน และมีการประเมินตนเอง

2.2.2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถสืบค้นข้อมูล บุคลากร ออกแบบสื่อการสอน เลือกใช้และพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคข้อมูลข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2.2.3 ทักษะการสื่อสาร หมายถึง สามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร ตามสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และมีความเชื่อมั่นในการสื่อสาร

2.2.4 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลในองค์กร การช่วยเหลือ การสนับสนุน ให้กำลังใจและมีการปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร

2.2.5 ทักษะการวัดและการประเมินผล หมายถึง ความสามารถหรือความชำนาญในการวัดและประเมินผลในการพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนได้ตามสภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

2.2.6 ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการวิเคราะห์หลักสูตร วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

2.3 องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic)

หมายถึง บุคลิก ความรู้สึก เจตคติ ทักษะ ทักษะ รวมถึงแรงจูงใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมา สามารถแสดงออกได้โดยพฤติกรรมของบุคคลนั้น มีองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

2.3.1 แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ หมายถึง รักและศรัทธาในวิชาที่พศครู มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกระตือรือร้นเพิ่มพูนความรู้ของตน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

2.3.2 บุคลิกลักษณะ หมายถึง พฤติกรรม อารมณ์ ลักษณะนิสัย มีความมั่นใจ ร่าเริง เป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน มีความคล่องตัว และอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน แสดงออกโดยกิริยาอาการ ความนึกคิด อารมณ์ นิสัยใจคอ ความสนใจ การติดต่อกับผู้อื่น และความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น

2.3.3 คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นความดี ความถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งมีอยู่ภายในจิตใจของครู และเป็นแรงผลักดันให้ครูกระทำหน้าที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม

3. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ หมายถึง ตัวแปร องค์ประกอบ พฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยคุณลักษณะนี้จะสามารถทำให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ บรรลุตามเป้าหมาย หรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 (The Secondary Education Official Area 22) หมายถึง องค์การทางการศึกษาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 81 โรงเรียน ครอบคลุมพื้นที่ 2 จังหวัด คือ จังหวัดนครพนมและจังหวัดมุกดาหาร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอนำเสนอ ดังนี้

1. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้

- 1.1 ความหมายของตัวบ่งชี้
- 1.2 ประเภทของตัวบ่งชี้
- 1.3 ประโยชน์ของตัวบ่งชี้
- 1.4 การพัฒนาตัวบ่งชี้
- 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับตัวบ่งชี้

2. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ

- 2.1 ความหมายของสมรรถนะ
- 2.2 ความสำคัญของสมรรถนะ
- 2.3 ประเภทของสมรรถนะ
- 2.4 องค์ประกอบของสมรรถนะ

3. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

- 3.1 ด้านความรู้
- 3.2 ด้านทักษะ
- 3.3 ด้านคุณลักษณะ

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคู่มือ

- 4.1 ความหมายของคู่มือ
- 4.2 ประเภทของคู่มือ
- 4.3 องค์ประกอบของคู่มือ
- 4.4 ประโยชน์ของคู่มือ

1. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้

1.1 ความหมายของตัวบ่งชี้

จากการศึกษามีนักวิชาการได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ไว้หลายท่าน ดังนี้

พิรภาร์ บุญเพลิง (2550, หน้า 6) ได้ให้ความหมายตัวบ่งชี้ หมายถึง สารสนเทศที่ บ่งบอกสถานะอย่างใดอย่างหนึ่ง ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ โดยการนำตัวแปรหรือข้อเท็จจริงมาสัมพันธ์กันเพื่อให้เกิดคุณค่าซึ่งสามารถที่จะชี้ให้เห็น ถึงสภาพการณ์การดำเนินงานที่ต้องการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ตั้งไว้

ศิริชัย กาญจนวาลี (2550, หน้า 84-86) ได้ให้ความหมายตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวประกอบ ตัวแปร หรือค่าที่สังเกตได้ ซึ่งใช้บ่งบอกสถานภาพหรือสะท้อนลักษณะ ของทรัพยากรการดำเนินงานหรือผลการดำเนินงาน

วันเพ็ญ ผ่องกาย (2550, หน้า 249) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า หมายถึง ตัวแปร ประกอบหรือองค์ประกอบที่มีค่าแสดงถึงลักษณะหรือปริมาณของระบบการดำเนินงาน ส่วนใดส่วนหนึ่ง ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นสารสนเทศที่บ่งบอกสถานะหรือสภาพการณ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เราสงสัย ซึ่งการนำตัวแปรหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเพื่อให้เกิดคุณค่าจะสะท้อนให้เห็นสภาพการณ์ที่ต้องการศึกษาโดยรวม

สายสมร ศักดิ์คำดวง (2551, หน้า 7) ได้ให้ความหมายตัวบ่งชี้หรือตัวชี้วัดว่า หมายถึง สิ่งที่บ่งบอกหรือสะท้อนลักษณะของประเด็นที่ต้องการจะวัด หรือเป็น องค์ประกอบที่แสดง ถึงลักษณะของระบบการดำเนินการ เป็นสารสนเทศที่บ่งบอกสถานะหรือสภาพการณ์ใน ลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

วิทวัส ก่อทอง (2552) สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวประกอบตัวแปร หรือ ค่าที่สังเกตได้ ที่บ่งบอกถึงตัวแปรองค์ประกอบที่มีค่า แสดงถึงลักษณะหรือปริมาณ ของ ระบบการดำเนินงานส่วนใดส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง สิ่งที่ต้องการวัดหรือตรวจสอบในประเด็นที่ มุ่งศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของ ข้อความหรือตัวแปรที่สะท้อนออกมาให้เห็นถึงลักษณะการดำเนินงาน ทำให้สามารถนำมา วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการ เพื่อกำหนดเป็นนโยบายต่อไป ซึ่งในการนำตัวแปรหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ มาสัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดคุณค่าจะสะท้อนให้เห็น ถึงสภาพการณ์ที่ต้องการศึกษาโดยรวม

วิโรจน์ สารรัตน์ (2556, หน้า 45-46) ได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ (Indicator) ว่าเป็น สิ่งที่บอกถึงข้อมูลที่น่ามาใช้เพื่อชี้ให้เห็นอะไรบางอย่าง มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า ดัชนี หรือคำว่า “Index” ซึ่ง Index หมายถึง สัดส่วนหรืออัตราส่วน ระหว่างปริมาณสองจำนวน หรือการเปรียบเทียบปริมาณระหว่างเวลาหนึ่งกับอีกเวลาหนึ่ง อันเป็นความหมายของเลข ดัชนี (Index number) แต่ตัวบ่งชี้ (Indicator) มีความหมายกว้างกว่าดัชนี ดัชนีจัดว่าเป็นตัวบ่งชี้ชนิดหนึ่ง โดยที่ลักษณะของดัชนีต้องอยู่ในรูปของอัตราส่วน ระหว่างปริมาณสอง จำนวน แต่ตัวบ่งชี้ไม่มีข้อจำกัดว่าจะต้องอยู่ในรูปอัตราส่วน

สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปร ตัวประกอบ หรือสิ่งใด ๆ ก็ตาม ที่มีค่า แสดงถึงลักษณะ คุณภาพ หรือปริมาณของระบบการดำเนินงาน ส่วนใดส่วนหนึ่งใน ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นค่าที่สังเกตได้ โดยวัดจากการสะท้อนถึงลักษณะการดำเนินงาน

1.2 ประเภทของตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ แบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง ซึ่ง รัตน์ บัณฑิต (2550, หน้า 205-208) ได้นำเสนอไวพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.2.1 จำแนกตามวิธีการสร้าง ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ประเภท ได้แก่

1.2.1.1 ตัวบ่งชี้ตัวแทน (Representative Indicators) ใช้สำหรับการทำวิจัย การบริหาร และการวางแผน ตัวบ่งชี้ประเภทนี้จะเลือกใช้เพียงตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งเพื่อ สะท้อนหรือบ่งชี้ถึง ระบบการศึกษา เช่น อัตราส่วน การเข้าศึกษาต่อ เปอร์เซนต์ค่าใช้จ่าย ของผลิตภัณฑ์รวมของชาติต่อ การศึกษา และอัตราส่วนการรู้หนังสือ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ดี ปัจจุบันนี้ไม่ค่อยนิยมนำมาใช้มากขึ้น เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับความตรงและความเที่ยง เพราะเหตุว่าการเลือกใช้เพียงตัวบ่งชี้ตัวเดียวไม่สามารถสะท้อนหรือบ่งชี้ถึง สิ่งนั้น ๆ ได้อย่างแท้จริง

1.2.1.2 ตัวบ่งชี้เดี่ยว (Disaggregate Indicators) ตัวบ่งชี้เดี่ยว เป็นตัวบ่งชี้ ที่อาศัย การนิยามตัวแปรแต่ละตัวที่เป็นอิสระจากกัน และแต่ละตัวก็บ่งชี้ลักษณะของสิ่งที่ ต้องการศึกษาเพียง เฉพาะด้านใดด้านหนึ่งการจะใช้ตัวแปรเหล่านี้บ่งชี้ถึงสิ่งใดนั้นก็จะต้อง ใช้ตัวแปรย่อย ๆ เหล่านี้รวมกัน ทั้งชุดเพื่อบ่งชี้ถึงสิ่งดังกล่าว ดังนั้นการวิเคราะห์และ การนำเสนอตัวบ่งชี้ประเภทนี้จึงค่อนข้างยุ่งยาก เนื่องจากการมีตัวแปรย่อย

1.2.1.3 ตัวบ่งชี้ประกอบ (Composite Indicators) ตัวบ่งชี้ลักษณะนี้เป็น การรวมตัวของตัวแปรทางการศึกษาหลาย ๆ ตัวเข้าด้วยกัน เพื่อใช้บ่งชี้สภาพการศึกษา เรื่องใดเรื่องหนึ่ง การรวมตัวแปรเข้าด้วยกันจะทำการรวมตามน้ำหนักความสำคัญที่เป็น จริงของตัวแปรเหล่านั้น ทั้งนี้ในการตีความหมายของตัวบ่งชี้ประเภทนี้จะตีความในลักษณะ เป็นภาพเฉลี่ย หรือเป็นกลาง ๆ ของตัวแปรดังกล่าว ตัวบ่งชี้ประเภทนี้ค่อนข้างนิยมใช้กัน มากในปัจจุบัน เพราะมีความตรงและความเที่ยงสูง นอกจากนั้นยังให้สารสนเทศที่มี ประโยชน์เป็นอย่างมากในการวางแผน กำกับและประเมินทางการศึกษา

1.2.2 จำแนกตามการตีความหมายค่าตัวบ่งชี้ ซึ่งแบ่งเป็นได้ 2 ประเภท

1.2.2.1 ตัวบ่งชี้แบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ในระบบการศึกษาหนึ่งที่ดีความหมายโดยการนำไปใช้เปรียบเทียบกับระบบ การศึกษาอื่นในช่วงเวลาเดียวกัน

1.2.2.2 ตัวบ่งชี้แบบอิงตนเอง (Self-referenced Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ใน ระบบการศึกษาเดียวกันที่ดีความหมายโดยนำมาเปรียบเทียบในช่วงเวลาที่ แตกต่างกัน

1.2.3 จำแนกตามลักษณะนิยามของตัวบ่งชี้ แบ่งตัวบ่งชี้ตัวเป็น 2 ประเภท คือ

1.2.3.1 ตัวบ่งชี้แบบอัตนัย (Subjective Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่มีการ นิยามไว้ไม่ชัดเจน เนื่องจากยังขาดการศึกษาหรือมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวนั้นไม่มาก นักการให้นิยามตัวบ่งชี้จึงเป็นการให้นิยามในการศึกษาเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อสื่อ ความกันในเรื่องนั้นโดยตรง การใช้ตัวบ่งชี้ ประเภทนี้จำเป็นต้องพิจารณาให้รอบคอบ

1.2.3.2 ตัวบ่งชี้แบบปรนัย (Objective Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ได้รับการ นิยามไว้ แล้วโดยชัดเจน และมักเป็นตัวบ่งชี้ในระดับนานาชาติเกี่ยวกับการเปรียบเทียบหรือ ติดตามระบบ การศึกษาของประเทศต่าง ๆ

1.2.4 จำแนกตามลักษณะค่าของตัวบ่งชี้ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.2.4.1 ตัวบ่งชี้สัมบูรณ์ (Absolute Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ค่าของมัน บอกปริมาณที่แท้จริง และมีความหมายในตัวเอง เช่น จำนวนโรงเรียน จำนวนนักเรียน เป็นต้น

1.2.4.2 ตัวบ่งชี้สัมพัทธ์หรืออัตราส่วน (Relative or Ratio Indicators)

หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ค่าเป็นปริมาณเทียบเคียงกับค่าอื่น ๆ เช่น จำนวนนักเรียนต่อครูหนึ่งคน หรือจำนวนนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาต่ออาจารย์หนึ่งคน จะเห็นว่าตัวบ่งชี้สัมพัทธ์หรือตัวบ่งชี้อัตราส่วน ก็คือตัวบ่งชี้สัมบูรณ์สองตัวมาเทียบเคียงกัน เพื่อบ่งชี้ถึงลักษณะบางอย่างนั่นเอง ดังตัวอย่าง จำนวนนักเรียนต่อจำนวนครูนั้นก็เป็นตัวบ่งชี้ เพื่อบ่งบอกถึงลักษณะความเหมาะสมของอัตรากำลังข้าราชการครู เป็นต้น

1.2.5 จำแนกตามลักษณะของตัวแปรที่ใช้สร้างตัวบ่งชี้ สามารถแบ่งได้เป็น

5 ประเภท และในแต่ละประเภทแบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ของตัวบ่งชี้ได้ดังต่อไปนี้

1.2.5.1 จำแนกตามระดับการวัดตัวแปร หากจำแนกตามตัวบ่งชี้

ประกอบด้วย 4 ประเภท คือ

1. ตัวบ่งชี้นามบัญญัติ (Nominal Indicators)
2. ตัวบ่งชี้เรียงอันดับ (Ordinal Indicators)
3. ตัวบ่งชี้มาตราช่วงหรืออันตรภาคชั้น (Interval Indicators)
4. ตัวบ่งชี้อัตราส่วน (Ratio Indicators)

1.2.5.2 จำแนกตามประเภทของตัวแปร ประกอบด้วย 2 ประเภท คือ

1. ตัวบ่งชี้สต็อก (Stock Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงสภาวะหรือปริมาณสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (เช่น ระบบการศึกษา) ณ จุดใดจุดหนึ่ง

2. ตัวบ่งชี้การเคลื่อนไหว (Flow Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้แสดงถึงสภาวะหรือปริมาณของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะเป็นพลวัต ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

1.2.5.3 จำแนกตามคุณสมบัติค่าสถิติของตัวแปร ถ้าจำแนกตาม

ประเภทนี้ ตัวบ่งชี้จะ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวบ่งชี้ที่แจกแจง (Distribute Indicators) ซึ่งหมายถึง ตัวบ่งชี้ที่แสดงด้วยค่าสถิติประเภทที่มีการแจกแจงหรือการกระจาย เช่น สัมประสิทธิ์การกระจายหรือพิสัย เป็นต้น

2. ตัวบ่งชี้ที่ไม่แจกแจง (Non-distribute Indicators) ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่แสดงด้วยค่าสถิติที่ไม่กระจายหรือเป็นค่ากลาง เช่น ค่าเฉลี่ย มัชฌิมฐาน หรือ ร้อยละ เป็นต้น

1.2.5.4 จำแนกตามทฤษฎีระบบ ถ้าใช้ทฤษฎีระบบเป็นการจำแนก

ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 3 ประเภท คือ

1. ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Indicators) ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับทรัพยากรในการดำเนินงานใดงานหนึ่ง เช่น การดำเนินงานทางการศึกษา ตัวบ่งชี้แบบนี้ก็ ได้แก่ ร้อยละ นักเรียนที่ปีติมาารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละงบประมาณ สาธารณูปโภคของโรงเรียน เป็นต้น

2. ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (Process Indicators) คือ ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงกิจกรรมหรือวิธีการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา การจัด ประชุมกรรมการสถานศึกษา เป็นต้น

3. ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต (Output Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงผลสำเร็จของการดำเนินงานหรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ ซึ่งหมายรวมถึงผลกระทบผลลัพธ์ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนร้อยละของนักเรียนที่ศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาระดับสูง และความพึงพอใจของชุมชนผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน

1.2.5.5 จำแนกตามลักษณะการใช้ตัวบ่งชี้ สารสนเทศเกี่ยวกับสภาพของระบบ การศึกษาในรูปตัวบ่งชี้ทางการศึกษา ที่นำไปใช้ในกระบวนการบริหารจัดการและการพัฒนาการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการวางแผน การกำกับติดตามและการประเมินผลทางการศึกษานั้น รวมถึงการใช้ตัวบ่งชี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานนั้น นักวิชาการสามารถนำไปใช้ได้สองลักษณะได้แก่ ใช้เพื่อบรรยาย หรือแสดงให้เห็นถึงสภาพหรือระบบการศึกษาในปัจจุบัน หรือของสิ่งนั้น และใช้เพื่อทำนายปรากฏการณ์ ที่จะเกิดทางการศึกษาหรือของสิ่งนั้น ถ้าเป็นกรณีแรก เรียกว่า ตัวบ่งชี้แสดงความหมาย (Expressive Indicators) ในขณะที่กรณีหลังเรียกว่า ตัวบ่งชี้ทำนาย (Predictive Indicators)

วรภัทร ภูเจริญ (2550, หน้า 9-12) กล่าวว่าตัวบ่งชี้ สามารถจะแบ่งได้หลายลักษณะ เช่น

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์

1.1 เพื่อดูผลการดำเนินการ เพื่อจะได้อู่ว่า มีเรื่องใดที่ขาดตกบกพร่องเรื่องใดที่ทำแล้วไม่คุ้ม เรื่องใดที่มีความเสี่ยงสูง ยังสามารถควบคุม (Control) การบริหารได้ใหม่ และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง (Change) ได้ดีหรือไม่

1.2 เพื่อติดตามโครงการ เพื่อดูว่ากิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปตามแผนหรือตามยุทธศาสตร์หรือไม่ จะได้อปรับแผนช่วยเหลือ พัฒนาฯ ต่อไป

1.3 เพื่อเตือนภัย เช่น ดูแนวโน้ม หรือ Trend เช่น ประชากรที่เพิ่มขึ้น จำนวน ผู้สูงอายุ บัณฑิตในสาขาต่าง ๆ ปริมาณน้ำแข็งที่ละลายจากขั้วโลก อุณหภูมิที่ร้อนขึ้นของโลก เป็นต้น

2. แบ่งตามหน่วยงานที่ผูกมัด จะมีหลายแบบ เช่น

2.1 แบบที่ใช้วัดผลหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง

2.2 แบบที่ใช้วัดผลการทำงานร่วมของหลาย ๆ หน่วยงาน (Cross Function) ซึ่งเรียกว่า Cluster KPI หรือ KPI ร่วม

3. แบ่งตามลักษณะการวัด

3.1 เชิงปริมาณ (Quantitative) จะวัดออกมาเป็นตัวเลข ซึ่งบ่อยครั้งนิยมวัดเป็น สัดส่วนร้อยละ เพราะว่าบางครั้งถ้าวัดเป็นตัวเลขธรรมดา ๆ อาจจะไม่สะท้อนให้เห็นภาพที่ชัดเจน เช่น ปริมาณแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยเป็นตัวเลขธรรมดา ซึ่งไม่ค่อยชัด แต่ถ้าเปลี่ยนเป็นปริมาณ แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี ปริมาณแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยที่มาจาก ประเทศที่พัฒนาแล้วเทียบกับประเทศที่กำลังพัฒนา เผลอปริมาณแรงงานต่างด้าวในจังหวัดชายแดน ฯลฯ ตัวบ่งชี้ในเชิงปริมาณแบบเป็นสัดส่วนจึงมักลงท้ายด้วยคำว่า ต่อเดือน ต่อปี ต่อต้นทุน ต่อยอดขาย เป็นต้น รวมถึงเป็นร้อยละ

3.2 เชิงคุณภาพ (Quality) เช่น แบ่งออกเป็นระดับ คือ “ดีมาก ดีปานกลาง พอใช้ ไม่นดี” ที่แบ่งแบบนี้เพราะเป็นดัชนีที่ยากต่อการคิดเป็นตัวเลข เป็นเรื่องของนามธรรม (Subjective) ซึ่งอาจจะต้องใช้การวัดผลด้วยการสอบถาม สังเกต ทดสอบ ตัดสินด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3 เชิงความคืบหน้า (Milestone) คือ การวัดระดับความก้าวหน้าของโครงการว่า ไปถึงระยะไหนแล้ว ระยะ 1 หรือ ระยะ 5 ได้ผ่านความสำเร็จที่เป็นจุดวัด (Milestone หลักกิโลเมตร) เช่น ตอนนี้สามารถผลิตได้เกิน 100 ตันต่อวันแล้ว เป็นต้น หรือ บางที่อาจจะใช้ในเชิงเปรียบเทียบ (Benchmark) ในเชิงวิเคราะห์ความห่าง (Gap Analysis)

3.4 เชิงพฤติกรรม (Behavior) คือ วัดอุปนิสัย ให้สอดคล้องกับเป้า เช่น แบ่ง ออกเป็นระดับสมัครเล่น มือใหม่ มีประสบการณ์ ชำนาญ ขั้นครู” เพราะการบริหารสมัยใหม่จะมีการ วัดผลเชิงพฤติกรรม บทบาท นิสัย ทักษะต่าง ๆ ของคนในองค์กร โดยเฉพาะในการบริหารความรู้ (Knowledge Management) การบริหารองค์กรเรียนรู้ (Learning Organization) เป็นต้น

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2551 หน้า 7-8) โดสรูปประเภทตัวบ่งชี้ได้ 7 แบบ ดังนี้

1. การจัดแยกประเภทตามทฤษฎีระบบ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย (Input Indicators) ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (Process Indicators) และ ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต (Output Indicators)
2. การจัดแยกประเภทตามลักษณะนิยามของตัวบ่งชี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้แบบอัตนัย (Subjective Indicators) และตัวบ่งชี้แบบปรนัย (Objective Indicator)
3. การจัดแยกประเภทตามวิธีการสร้าง แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้ตัวแทน (Representative Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นจากตัวแปรเพียงตัวเดียว ให้เป็นตัวแทนตัวแปรอื่น ๆ ตัวบ่งชี้แยก (Disaggregate Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่มีสถานะ คล้ายกับตัวแปร หรือตัวบ่งชี้ย่อย โดยที่ตัวบ่งชี้ย่อยแต่ละตัวเป็นอิสระต่อกัน และ บ่งชี้ลักษณะ หรือปริมาณของสภาพที่ต้องการศึกษา เฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว การที่บ่งชี้สภาพองค์รวมจะต้องใช้ตัวบ่งชี้ย่อยทุกตัวรวมกันทั้งหมด ตัวบ่งชี้ประกอบ (Composite Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่เกิดจากการรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวเข้าด้วยกัน โดยให้น้ำหนักความสำคัญของตัวแปรตามที่เป็นจริง ตัวบ่งชี้ชนิดนี้ให้สารสนเทศที่มีคุณค่า มีความเที่ยง และความตรงสูงกว่าตัวบ่งชี้สองประเภทแรก จึงเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน การกำกับติดตาม และการประเมิน และเป็นที่ยอมรับใช้กันมากที่สุดในปัจจุบัน
4. การจัดแยกประเภทตามลักษณะตัวแปรที่ใช้สร้างตัวบ่งชี้ การจัดวิธีนี้ แยกประเภทที่สำคัญได้ 3 วิธี วิธีแรก คือ การจัดแยกประเภทตัวบ่งชี้การศึกษาตามระดับ การวัดของตัวแปร วิธีนี้ จัดแยกได้เป็น 4 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้นามบัญญัติ (Nominal Indicators) ตัวบ่งชี้เรียงอันดับ (Ordinal Indicators) ตัวบ่งชี้ช่วงขนาด (Interval Indicators) และ ตัวบ่งชี้อัตราส่วน (Ratio Indicators) วิธีที่สอง คือ การจัดแยกประเภทตัวบ่งชี้ การศึกษาตามประเภทของตัวแปร วิธีนี้จัดแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้สต็อก (Stock Indicators) และตัวบ่งชี้การเคลื่อนไหว (Flows Indicators) วิธีที่สาม คือ การจัดแยกประเภท ตามคุณสมบัติทางสถิติของตัวแปร วิธีนี้จัดแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการ แจกแจง (Distributive Indicators) เช่น สัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation) และตัวบ่งชี้ไม่เกี่ยวกับการแจกแจง (Non-distributive Indicators) เช่น ค่าเฉลี่ยมัธยฐานของตัวแปร

5. การจัดแยกประเภทตามลักษณะของตัวบ่งชี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้สัมบูรณ์ (Absolute Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ค่าของตัวบ่งชี้บอกปริมาณที่แท้จริง และมีความหมายในตัวเอง คือ ตัวบ่งชี้สัมพัทธ์ หรือตัวบ่งชี้อัตราส่วน (Relative or Ratio Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ค่าของตัวบ่งชี้เป็นปริมาณเทียบเคียงกับค่าอื่น ๆ เช่น จำนวนนักเรียนต่อครู 1 คน สัดส่วนของครูวุฒิปริญญาโท

6. การจัดแยกประเภทตามฐานการเปรียบเทียบในการแปลความหมาย แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้อิงกลุ่ม (Norm-referenced Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีการแปล ความหมายเทียบกับกลุ่ม ตัวบ่งชี้อิงเกณฑ์ (Criterion-referenced Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และตัวบ่งชี้อิงตนเอง (Self-referenced Indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายเทียบกับสภาพเดิม ณ จุด หรือช่วงเวลาที่แตกต่างกัน

7. การจัดแยกประเภทตามลักษณะการใช้ตัวบ่งชี้ แบ่งตามการใช้ตัวบ่งชี้ในการวิจัยได้ เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้แสดงความหมาย (Expressive Indicators) และตัวบ่งชี้ทำนาย (Predictive Indicators) และแบ่งตามการใช้ตัวบ่งชี้ในการกำกับโครงการได้เป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้ผล การปฏิบัติ (Performance Indicator) และตัวบ่งชี้ตามข้อกำหนด (Compliance Indicator) จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ประเภทของตัวบ่งชี้สามารถแบ่งออกได้ตามความเหมาะสมและ ลักษณะของการดำเนินงานในแต่ละองค์กร ซึ่งในการจำแนกประเภทของตัวบ่งชี้ที่ คุณลักษณะของตัวบ่งชี้ต้องมีลักษณะสามารถวัดได้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2550, หน้า 84-86) ได้กล่าวว่า คุณสมบัติของตัวบ่งชี้ที่ดี มีดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ตัวชี้วัดที่ดีจะต้องใช้ได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างถูกต้องแม่นยำ ตัวบ่งชี้ที่สามารถชี้วัดแม่นยำ ตรงตามคุณลักษณะที่แม่นยำนั้นมีลักษณะ ดังนี้

1.1 มีความตรงประเด็น (Relevant) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้ตรงประเด็น มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะที่มุ่งวัด เช่น ภาวะขาดลืมห้มส เป็นตัวบ่งชี้สภาพความเป็นกรด/ด่างของสารละลาย GPA ใช้เป็นตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไป เป็นต้น

1.2 มีความเป็นตัวแทน (Representative) ตัวบ่งชี้ต้องมีความเป็นตัวแทนคุณลักษณะที่มุ่งวัดหรือมีมุมมองที่ครอบคลุม องค์ประกอบสำคัญของคุณลักษณะที่มุ่งวัดอย่างครบถ้วน เช่น อุณหภูมิร่างกาย เป็นตัวบ่งชี้สภาวะการมีไข้ของผู้ป่วย คุณภาพของผู้นำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ สามารถชี้วัดด้วยลักษณะการให้สารสนเทศ ความรวดเร็วในการตอบสนองความต้องการ ลักษณะการ พุดจา สีหน้าท่าทางของการให้บริการ เป็นต้น

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้คุณลักษณะที่มุ่งวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ คงเส้นคงวา หรือบ่งชี้ได้คงที่เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน ตัวบ่งชี้ที่สามารถชี้วัดอย่างคงเส้นคงวา เมื่อทำการวัดซ้ำนั้น มีลักษณะดังนี้

2.1 มีความเป็นปรนัย (Objectivity) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้อย่างเป็นปรนัย การตัดสินใจ เกี่ยวกับค่าของตัวบ่งชี้ ควรขึ้นอยู่กับสภาวะที่เป็นอยู่หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้นมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับความรู้สึกตามอัตวิสัย การรับรู้ประสิทธิภาพของหลักสูตรกับอัตราการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตรต่างเป็นตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งของคุณภาพหลักสูตร แต่อัตราการสำเร็จการศึกษาตาม ระยะเวลาของหลักสูตรจะเป็นตัวบ่งชี้ที่วัดได้อย่างมีความเป็นปรนัยมากกว่าการรับรู้ประสิทธิภาพของ หลักสูตร

2.2 มีความคลาดเคลื่อนต่ำ (Minimum Error) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้อย่างมีความ คลาดเคลื่อนต่ำ ค่าที่ได้จะต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เช่น คะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบกับ คะแนนผลสัมฤทธิ์จากการตอบตามปฏิกริยาหรือสังเกตอย่างไม่เป็นทางการต่างเป็นตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งของความสำเร็จของการฝึกอบรม แต่คะแนนผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบจะเป็นตัวบ่งชี้ที่น่าเชื่อถือ หรือมีความคลาดเคลื่อนจากการวัดต่ำกว่า

3. ความเป็นกลาง (Neutrality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องเป็นตัวบ่งชี้ความเป็นกลางปราศจาก ความลำเอียง (Bias) ไม่น้อมเอียงเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่นำมาโดยการเน้นการบ่งชี้เฉพาะลักษณะ ความสำเร็จ หรือความล้มเหลว หรือความไม่ยุติธรรม

4. ความไว (Sensitivity) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีความไวต่อคุณลักษณะที่มุ่งวัดสามารถแสดงความผันแปรหรือความแตกต่างระหว่างหน่วยวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน โดยตัวบ่งชี้จะต้องมีมาตร และหน่วยวัดที่มีความละเอียดเพียงพอ เช่น ตัวบ่งชี้ระดับการปฏิบัติไม่ควรมีความผันแปรที่แคบ เช่น ไม่ปฏิบัติ (0) และปฏิบัติ (1) แต่ควรมีระดับของการปฏิบัติที่ระบุความแตกต่างของคุณภาพอย่างกว้างขวางและชัดเจน เช่น ระดับ 0 ถึง 10 เป็นต้น

5. สะดวกในการนำไปใช้ (Practicality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสะดวกในการนำไปใช้ได้ดี และได้ผลโดยมีลักษณะดังนี้

5.1 เก็บข้อมูลง่าย (Availability) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสามารถนำไปใช้วัดหรือเก็บ ข้อมูลใดสะดวก สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากตรวจ นับ วัด หรือสังเกตได้ง่าย

5.2 แปลความหมายง่าย (Interpretability) ตัวบ่งชี้ที่ดีควรให้ค่าการวัดที่มีจุดสูงสุด และต่ำสุด เข้าใจง่ายและสามารถสร้างเกณฑ์ตัดสินคุณภาพได้ง่าย Johnstone กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพซึ่งจะใช้เป็นสารสนเทศในการบริหารและการจัดการระบบการศึกษาควรมีคุณสมบัติที่สำคัญ 4 ประการ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2551 หน้า 15)

1. ตัวบ่งชี้ควรมีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ สารสนเทศ ที่ได้จากตัวบ่งชี้ต้องสามารถบอกถึงสถานะ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง หรือสภาพปัญหาที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตได้ทันเวลาให้ผู้บริหารสามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ทันที่

2. ตัวบ่งชี้ควรตรงกับความต้องการหรือจุดมุ่งหมายของการทำงาน ตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายการศึกษาไม่ควรจะมีลักษณะที่เป็นแบบเดียวกับตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ ในการบรรยายสภาพของระบบการศึกษา แต่อาจจะมีตัวบ่งชี้ย่อยบางตัวเหมือนกันได้

3. ตัวบ่งชี้ควรมีคุณสมบัติตามคุณสมบัติของการวัด คือ มีความตรง ความเที่ยง ความ เป็นปรนัย และใช้ปฏิบัติได้จริง คุณสมบัติข้อนี้มีความสำคัญมากในการสร้างหรือการพัฒนาตัวบ่งชี้จึงต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ทุกครั้ง

4. ตัวบ่งชี้ควรมีกฎเกณฑ์การวัด (Measurement Rules) ที่มีความเป็นกลาง มีความ เป็นทั่วไป และให้สารสนเทศเชิงปริมาณที่ใช้เปรียบเทียบกันได้ไม่ว่าจะเป็นการเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดระหว่างเขตในประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือ การเปรียบเทียบระหว่างประเทศ

1.3 ประโยชน์ของตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ทางการศึกษา มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 เอมอร์ จังศิริพรปกรณ์ (2541, หน้า 41) กล่าวถึงประโยชน์ของตัวบ่งชี้ไว้ดังนี้

1. เป็นข้อความกำหนดนโยบาย ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการวางแผน คือขาดความชัดเจนในการกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบาย มักจะระบุในลักษณะที่กว้างมากเกินไป การนำตัวบ่งชี้มาใช้ในข้อความกำหนดนโยบายจะช่วยให้ทราบสิ่งที่ต้องการให้บรรลุตามนโยบายได้ชัดเจนขึ้น

2. ติดตามผลในระบบการศึกษา การใช้ตัวบ่งชี้ทางการศึกษาในการติดตามผลการเปลี่ยนแปลงมีความสำคัญมากเพราะช่วยตรวจสอบว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปในทิศทางที่ต้องการ หรือพึงประสงค์หรือไม่ ซึ่งจะต้องใช้การวัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องจึงจะสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาได้

3. พัฒนาการวิจัยเกี่ยวกับระบบการศึกษาตัวบ่งชี้ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาวิจัย โดยเฉพาะตัวบ่งชี้รวม สามารถใช้แทนลักษณะของระบบการศึกษาในการวิจัย โดยนำไปใช้วิเคราะห์เพื่อศึกษาวิจัยในแง่มุมต่าง ๆ ความต้องการได้ถูกต้อง และน่าเชื่อถือดีกว่าการใช้ตัวแปรเดียว หรือตัวแปรย่อยแต่ละตัว ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานของการวิเคราะห์เท่านั้น

4. จัดกลุ่มระบบการศึกษา ตัวบ่งชี้ช่วยทำให้การจัดแบ่งกลุ่มในระบบการศึกษา มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ทำให้ประเทศที่มีระบบการศึกษาในกลุ่มเดียวกันสามารถใช้ ข้อมูลอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ นอกจากนี้การจัดแบ่งกลุ่มยังช่วยให้เห็นถึงลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่างกันในการศึกษาใช้ในการเปรียบเทียบการศึกษาระหว่างจังหวัด ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศใด ซึ่งดีกว่าการใช้ตัวแปรใดตัวแปรหนึ่ง หรือใช้ตัวแปร แต่ละชนิดหลาย ๆ ตัว สร้างตัวบ่งชี้รวมจะช่วยลดความผิดพลาดลงได้

5. มีลักษณะเป็นกลางตัวบ่งชี้ที่ใช้มีลักษณะของความเป็นกลางทำให้สามารถกำหนด การตัดสินใจได้ โดยที่ตัวบ่งชี้ไม่ได้มีลักษณะเอนเอียงไปในทางใดทางหนึ่ง Burstein et al. (1992, pp. 404–418) ได้ขยายความเพิ่มเติมว่าตัวบ่งชี้ทางการศึกษา เป็นประโยชน์มากในการประกันคุณภาพ (Quality assurance) และการแสดงความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ (Accountability) Resnick, Nolan and Resnick (1995, pp. 438–461) เสนอว่า

ตัวบ่งชี้ทางการศึกษา เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดเป้าหมายที่ตรวจสอบได้และสรุปในด้านการประเมินของระบบการศึกษา ตัวบ่งชี้ทางการประกันคุณภาพ และการแสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ การกำหนดเป้าหมายที่ตรวจสอบได้ การปรับปรุง และพัฒนาระบบการศึกษา โดยใช้ผลการประเมิน เป็นแนวทางซึ่งจะเรียกตัวบ่งชี้ประเภทนี้ว่าตัวบ่งชี้ผลการปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

นางลักษณ์ วิรัชชัย (2545, หน้า 28–34) ได้รวบรวมความคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวถึงประโยชน์ของตัวบ่งชี้ เช่น Johnstone (1981); Burstein Oakes and Guiton (1992); Resnick Nolan and Resnick (1995)

สรุปได้ว่าตัวบ่งชี้มีประโยชน์โดยตรงในด้านการบริหาร เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาใช้ในการวางแผนการ กำกับติดตามตรวจสอบและประเมินผลการ ดำเนินงานใช้ในการประกันคุณภาพที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่เป้าหมายที่ตรวจสอบได้ ทั้งยังสามารถใช้ในการจัดลำดับและประเภทของการจัดการศึกษาได้

1.4 การพัฒนาตัวบ่งชี้

การพัฒนาตัวบ่งชี้ เป็นกระบวนการในการลดปริมาณและความซับซ้อนของข้อมูล เพื่อให้ได้สารสนเทศเชิงปริมาณ สำหรับบ่งชี้คุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการศึกษา หรือผลการดำเนินงานของระบบใดระบบหนึ่ง นอกจากนี้ยังสามารถใช้ตัวแปรคุณลักษณะสิ่งที่ต้องการศึกษาในการนำไปใช้วิเคราะห์เพื่อศึกษาวิจัยในแง่มุมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากกว่าการใช้ตัวแปรเดียว หรือตัวแปรย่อยแต่ละตัว ทั้งนี้ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น จะมีคุณภาพได้จะต้องมีขั้นตอนการสร้างและขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพที่น่าเชื่อถือ การพัฒนาตัวบ่งชี้ เป็นกระบวนการการสร้างสารสนเทศของสภาพการณ์ในระยะเวลาหนึ่ง Johnstone (1981) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ว่ามี 4 ประเด็น ได้แก่

1. กำหนดวิธีการ
2. เลือกตัวแปรทั้งหมด
3. รวบรวมตัวแปรที่เหมาะสม
4. จัดนำหน้าตัวแปรในสาขา

Johnstone (1981) ได้อธิบายว่า การพัฒนาหรือการสร้างตัวบ่งชี้ทำ การศึกษานั้น มี 3 วิธีการ คือ 1) การนิยามตัวบ่งชี้เพื่อการใช้ประโยชน์ (Pragmatic definition) 2) การนิยามตัวบ่งชี้เชิงทฤษฎี (Theoretical definition) และ 3) การนิยาม ตัวบ่งชี้เชิงประจักษ์ (Empirical definition) การจัดนำหน้าบทตัวแปร มี 3 วิธีการ ได้แก่ 1) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตัวบ่งชี้ 2) การประเมินตัวบ่งชี้ และ 3) การเก็บข้อมูล เชิงประจักษ์ ซึ่งเป็นวิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์จำแนก และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล เป็นต้น

วิลาวัลย์ มาคัม (2549) ได้อธิบายถึงการสร้างการพัฒนาตัวบ่งชี้ไว้ว่า กระบวนการสร้างและการพัฒนาตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

1. การสร้างตัวบ่งชี้ มีวิธีการที่สำคัญ 3 วิธี ซึ่งแต่ละวิธีก็ให้ข้อมูลที่ แตกต่างกันออกไป ดังนี้

1.1 วิธีที่ 1 การสร้างตัวบ่งชี้ความก้าวหน้า (Self-referenced Indicator formation) เป็นการสร้างข้อมูลของระบบการศึกษาในช่วงเวลาต่างกัน เพื่อให้เห็นความ ก้าวหน้าของการดำเนินงานจากช่วงเวลาหนึ่งถึงอีกช่วงเวลาหนึ่ง ตามปกติจะเปรียบเทียบ ข้อมูลระหว่างปี โดยกำหนดปีที่เริ่มต้น และปีที่สิ้นสุด เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าว มีการ ดำเนินการที่กว้างขวางหรือ ผู้บริหารมีความประสงค์จะทราบความก้าวหน้าที่เกิดขึ้น ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับตัวบ่งชี้ประเภทนี้คือ ข้อมูลระยะยาว โดยกำหนดข้อมูลในปีฐาน เท่ากับ 100 แสดงว่า ระดับค่าตัวบ่งชี้ในปีนั้นสูงกว่า ในปีฐานของการอ้างอิง ค่าของ ความแตกต่างนี้ คือ ค่าร้อยละที่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงเวลาที่คิดจากปีฐาน

1.2 วิธีที่ 2 การสร้างตัวบ่งชี้แบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced Indicator Formation) ตัวบ่งชี้ประเภทนี้จะต้องนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งมักจะกำหนดไว้ในแผนพัฒนา การศึกษาหรือแผนปฏิบัติการ โดยระบุไว้ว่าในช่วง ระยะเวลาที่อยู่ในแผนจะพยายามปรับปรุงการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้ตามที่ ตั้งเป้าหมายวางไว้ เป้าหมายดังกล่าวประกอบกับระยะเวลาที่ระบุไว้ในแผนจึงเป็นเกณฑ์ ที่จะชี้ว่าการดำเนินงานได้บรรลุผลตามที่กำหนดไว้หรือไม่

1.3 วิธีที่ 3 การสร้างตัวบ่งชี้โดยอิงปทัสฐาน (Norm-referenced Indicator Formation) ตัวบ่งชี้ประเภทนี้สร้างขึ้นเพื่อแสดงสถานภาพของระบบการศึกษา ต่าง ๆ ว่าอยู่ในระดับใดโดยเปรียบเทียบกันระหว่างระบบการศึกษาที่คล้ายคลึงกัน หรือ เปรียบเทียบระบบการศึกษาย่อยที่อยู่ ภายใต้ระบบการศึกษาใหญ่เดียวกัน วิธีการสร้าง

ตัวบ่งชี้โดยอิงปทัสฐานจึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาระบบการศึกษา เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในด้านการจัดสรรทรัพยากร ด้านการบริหาร การนิเทศและการเรียนการสอน ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายสูงสุดในการสร้างความเสมอภาคในด้านคุณภาพ การศึกษา ซึ่งอาจวัดได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เป็นต้น

1.4.1 กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้

กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2541, หน้า 20-29) ประกอบด้วย 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ 2) การนิยามตัวบ่งชี้ 3) การรวบรวมข้อมูล 4) การสร้างตัวบ่งชี้ 5) การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และ 6) การจัดเข้าบริบทและการนำเสนอรายงาน รายละเอียดแต่ละขั้นตอน มีดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดวัตถุประสงค์

ขั้นตอนแรกของการพัฒนาตัวบ่งชี้ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาตัวบ่งชี้ นักวิจัยต้องกำหนดล่วงหน้าว่าจะนำตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ประโยชน์ในเรื่องอะไร และอย่างไรวัตถุประสงค์สำคัญในการพัฒนาตัวบ่งชี้ คือ เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ประโยชน์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ การบรรยายสภาพของระบบ การแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของระบบ และการเปรียบเทียบระบบกับเกณฑ์ รวมทั้งการเปรียบเทียบระหว่างระบบ การใช้ประโยชน์จากตัวบ่งชี้ทั้งสามประการนี้ทำโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญในการบริหารการพัฒนาและการวิจัยในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญรวม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ ด้านการกำกับ และการประเมินระบบ ด้านการจัดลำดับ และการจำแนกประเภทระบบ ทั้งที่เป็นการจำแนกประเภทภายในชาติและนานาชาติ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบ รวมทั้งการวิจัยเพื่อการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบที่ศึกษากับระบบอื่น ๆ ในสังคมด้านความรับผิดชอบ ต่อภาระหน้าที่ และการประกันคุณภาพของหน่วยปฏิบัติ และด้านการกำหนดเป้าหมายระยะสั้นที่ตรวจสอบได้ ตามแนวความคิดและหลักการประเมินผลแบบใหม่โดยที่ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ต่างกัน มีลักษณะแตกต่างกัน เช่น ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเพื่อประเมินแผนพัฒนา ควรเป็นตัวบ่งชี้ประเภทอิงตน และ ให้สารสนเทศที่มีความเฉพาะเจาะจงตามเป้าหมายของแผนพัฒนา ในขณะที่ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้จัดจำแนกระบบของประเทศต่าง ๆ หลายประเทศ ควรเป็นตัวบ่งชี้ประเภทอิงกลุ่ม และมีความเป็นกลางสูงที่ทุกประเทศจะสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกัน และเปรียบเทียบกันได้ เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ นักวิจัยที่ต้องการพัฒนาตัวบ่งชี้จึงต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาตัวบ่งชี้ให้ชัดเจนว่า จะพัฒนาตัวบ่งชี้ไปใช้ประโยชน์ทำอะไร และเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานอย่างไร กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนย่อมส่งผลให้ได้ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพสูง และเป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 การนิยามตัวบ่งชี้

หลังจากการกำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาตัวบ่งชี้แล้วงานสำคัญในกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้คือการกำหนดนิยามตัวบ่งชี้ที่จะพัฒนา เพราะนิยามตัวบ่งชี้ที่กำหนดขึ้นนั้น จะเป็นตัวบ่งชี้ นำวิธีการที่จะต้องใช้ในขั้นตอนต่อไปในกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ ในขั้นตอนการนิยามตัวบ่งชี้ นอกจากจะเป็นการกำหนดนิยามแบบเดียวกับการนิยามตัวแปรในการวิจัยทั่วไปแล้ว นักวิจัยต้องกำหนดด้วยว่าตัวบ่งชี้ประกอบด้วยตัวแปรย่อยอะไร และรวมตัวแปรย่อยเป็นตัวบ่งชี้ได้อย่างไร

นิยามตัวบ่งชี้จำแนกออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ 1) การกำหนดกรอบความคิด หรือการสร้างสังกัปการนิยามในส่วนนี้เป็นการให้ความหมายคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะบ่งชี้ในรูปของรูปแบบ หรือโมเดลแนวคิดของสิ่งที่ต้องการบ่งชี้ก่อนว่ามีส่วนประกอบแยกย่อยเป็นกิมิติ และแต่ละมิติประกอบด้วยสังกัปอะไรบ้าง และ 2) การพัฒนาตัวแปรส่วนประกอบ หรือ ตัวแปรย่อย และการสร้างและการกำหนดมาตรการ การนิยามในส่วนนี้เป็นการกำหนดนิยามปฏิบัติการตัวแปรย่อยตามโมเดลแนวคิด และการกำหนดวิธีการรวมตัวแปรย่อยเข้าเป็นตัวบ่งชี้

จากการนิยามตัวบ่งชี้ นักวิจัยจะได้รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างของตัวบ่งชี้ซึ่งเป็นโครงสร้างที่อธิบายว่าตัวบ่งชี้ประกอบด้วยตัวแปรย่อยอะไร ตัวแปรย่อยมีความสัมพันธ์ที่จะพัฒนาอย่างไรและตัวแปรย่อยแต่ละตัวมีน้ำหนักความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ต่างกันอย่างไร ดังนั้น การกำหนดนิยามตัวบ่งชี้จึงประกอบด้วยการกำหนดรายละเอียด 3 ประการ ดังนี้ 1) การกำหนดส่วนประกอบ หรือตัวแปรย่อย ของตัวบ่งชี้ นักวิจัยต้องอาศัยความรู้จากทฤษฎี และประสบการณ์ในการศึกษาตัวแปรย่อยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ และตรงกับตัวบ่งชี้ แล้วตัดสินใจตัดตัวเลือกตัวแปรเหล่านั้นว่าจะใช้ตัวแปรย่อยจำนวนเท่าใด และประเภทใดในการพัฒนาตัวบ่งชี้ 2) การกำหนดวิธีการรวม ตัวแปรย่อย นักวิจัยต้องศึกษาและตัดสินใจเลือกวิธีการรวมตัวแปรย่อยให้ได้ตัวบ่งชี้ที่จะพัฒนา ซึ่งโดยทั่วไปทำได้เป็น 2 แบบ คือ การรวมตัวแปรย่อยด้วยการบวก และการคูณ 3) การกำหนดน้ำหนัก การรวมตัวแปรย่อยเข้าเป็นตัวบ่งชี้ นักวิจัยต้องกำหนดน้ำหนักความสำคัญของ

ตัวแปรย่อยแต่ละตัวในการสร้างตัวบ่งชี้ที่จะพัฒนา โดยอาจกำหนดให้ตัวแปรย่อยทุกตัวมีน้ำหนักเท่ากัน หรือต่างกันก็ได้การกำหนดรายละเอียดทั้งสามประการสำหรับการนิยามตัวบ่งชี้ทำได้ 3 วิธี แต่ละวิธีมีความเหมาะสมกับสถานการณ์แตกต่างกันดังต่อไปนี้

2.1 การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงปฏิบัติ

นิยามเชิงปฏิบัติ เป็นนิยามที่ใช้ในกรณีที่มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรย่อยที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้ไว้พร้อมแล้ว มีฐานข้อมูลแล้ว หรือมีการสร้างตัวแปรประกอบจากตัวแปรย่อย ๆ หลายตัวไว้แล้ว นักวิจัยเพียงแต่ใช้วิธีการรวมคัดเลือกตัวแปรจากฐานข้อมูลที่มีอยู่ และนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยกำหนดวิธีการรวมตัวแปรย่อย และกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรย่อยซึ่งอาจทำให้ได้นิยามที่ลำเอียง เพราะไม่มีการอ้างอิงทฤษฎี หรือตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่อย่างใด นิยามเชิงปฏิบัติจึงเป็นนิยามที่มีจุดอ่อนมากที่สุดเมื่อเทียบกับนิยามแบบอื่นและไม่ค่อยมีผู้นิยมใช้ในกรณีที่ต้องใช้ นักวิจัยควรพยายามปรับปรุงจุดอ่อนโดยใช้การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือ การใช้กรอบทฤษฎีประกอบกับพิจารณาญาณในการเลือกตัวแปรและกำหนดนิยาม

2.2 การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงทฤษฎี

นิยามเชิงทฤษฎี เป็นนิยามที่นักวิจัยใช้ทฤษฎีรองรับสนับสนุนการตัดสินใจของนักวิจัยโดยตลอด และใช้วิธีการญาณของนักวิจัยน้อยมากกว่าการนิยามแบบอื่น การนิยามตัวบ่งชี้โดยการนิยามเชิงทฤษฎีนั้น นักวิจัยอาจทำได้ 2 แบบ ได้แก่

- 1) การใช้ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยเป็นพื้นฐานสนับสนุนทั้งหมดตั้งแต่การกำหนดตัวแปรย่อย การกำหนดวิธีการรวมตัวแปรย่อยและการกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อยนั้น คือการที่นักวิจัยใช้โมเดลหรือสูตรในการสร้างตัวบ่งชี้ตามที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วทั้งหมด และ
- 2) การใช้ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยเป็นพื้นฐานสนับสนุนในการคัดเลือกตัวแปรย่อย และการกำหนดวิธีการรวมตัวแปรย่อยเท่านั้น ส่วนในขั้นตอนการกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อยแต่ละตัวนั้น นักวิจัยใช้ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญประกอบในการตัดสินใจวิธีแบบนี้ใช้ในกรณีที่ยังไม่มีผู้ใดกำหนดสูตรหรือโมเดลตัวบ่งชี้ไว้ก่อน

2.3 การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้นิยามเชิงประจักษ์

นิยามเชิงประจักษ์ เป็นนิยามที่มีลักษณะใกล้เคียงกับนิยามทฤษฎี เพราะเป็นนิยามที่นักวิจัยกำหนดว่าตัวบ่งชี้ประกอบด้วยตัวแปรย่อยอะไร และกำหนดรูปแบบวิธีการรวมตัวแปรให้ได้ตัวบ่งชี้โดยทฤษฎี เอกสารวิชาการ หรืองานวิจัยเป็นพื้นฐาน

แต่การกำหนดน้ำหนักของตัวแปรแต่ละตัวจะนำมารวมกันในการพัฒนาตัวบ่งชี้ขึ้นนั้นมิได้อาศัยแนวคิดทฤษฎีโดยตรง แต่อาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ การนิยามลักษณะนี้มีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับใช้จนทุกวันนี้ในจำนวนวิธีการกำหนดตัวบ่งชี้ทั้ง 3 วิธีที่กล่าวข้างต้นนั้น วิธีการนิยามเชิงประจักษ์เป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุด ประเด็นที่น่าสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดนิยามเชิงประจักษ์คือการกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อยนั้น ในความเป็นจริงมิใช่การกำหนดนิยามจากการศึกษาเอกสารและทฤษฎี แต่เป็นการดำเนินการวิจัยโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ และเมื่อเปรียบเทียบวิธีการกำหนดนิยามเชิงประจักษ์ ซึ่งต้องใช้การวิจัยในการนิยามกับการวิจัยที่มีการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นหรือโมเดลลิสเรล จะเห็นได้ว่ามีวิธีการสอดคล้องกัน เนื่องจากการกำหนดนิยามเชิงประจักษ์ของตัวบ่งชี้มีงานสำคัญสองส่วน ส่วนแรกเป็นการกำหนดโมเดลโครงสร้างความสัมพันธ์ว่าตัวบ่งชี้ประกอบด้วยตัวแปรย่อยอะไร และอย่างไร โดยมีทฤษฎีเป็นพื้นฐานรองรับ โมเดลที่ได้เป็นโมเดลลิสเรลแบบโมเดลการวัดที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรย่อยซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ กับตัวบ่งชี้ซึ่งเป็นตัวแปรแฝง นั่นเอง ส่วนที่สองเป็นการกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรย่อยจากข้อมูลเชิงประจักษ์โดยการวิจัย อันเป็นการวิเคราะห์โมเดลลิสเรลนั่นเอง กล่าวคือนักวิจัยต้องรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ตัวแปรย่อยทั้งหลายตามโมเดลที่พัฒนาขึ้น แล้วนำมาวิเคราะห์ให้ได้ค่าน้ำหนักตัวแปรย่อยที่จะใช้ในการสร้างตัวบ่งชี้ วิธีการวิเคราะห์ที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์องค์ประกอบตามหลักสถิติทำได้สองแบบ แบบแรก คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ใช้เมื่อนักวิจัยมีทฤษฎีรองรับโมเดลแบบหลวม ๆ และส่วนแบบที่สองคือการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ใช้เมื่อนักวิจัยมีทฤษฎีรองรับโมเดลแบบหนักแน่น เข้มแข็งและสามารถตรวจสอบความตรงของโมเดล โดยพิจารณาจากความสอดคล้องระหว่างโมเดลตามทฤษฎีกับข้อมูล เมื่อพบว่าโมเดลมีความตรง จึงนำสมการแสดงความสัมพันธ์และค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรย่อยมาสร้างตัวแปรแฝงต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลในกระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ คือ การดำเนินการวัดตัวแปรย่อย ได้แก่ การสร้างเครื่องมือสำหรับวัดการทดลองใช้และปรับปรุงเครื่องมือ ตลอดจนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การกำหนดกลุ่มประชากร

และกลุ่มตัวอย่าง การออกภาคสนามเพื่อใช้เครื่องมือเก็บข้อมูล และการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลที่เป็นตัวแปรย่อย ซึ่งจะนำมารวมเป็นตัวบ่งชี้

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างตัวบ่งชี้

ในขั้นตอนนี้นักวิจัยสร้างสเกลตัวบ่งชี้ โดยนำตัวแปรย่อยที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์รวมให้ได้เป็นตัวบ่งชี้ โดยใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อยที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์รวมให้ได้เป็นตัวบ่งชี้ โดยใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักตัวแปรย่อย และรวมตัวแปรที่ศึกษาตามนิยามตัวบ่งชี้

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น ครอบคลุมถึงการตรวจสอบคุณภาพของตัวแปรย่อย และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นด้วย โดยตรวจสอบทั้งความเที่ยง ความตรง ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความเชื่อถือได้

ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพจะนำไปใช้เป็นสารสนเทศในการบริหารและการจัดการระบบ ควรมีคุณสมบัติที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) ตัวบ่งชี้มีความทันสมัยทันเหตุการณ์ เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ สารสนเทศที่ได้จากตัวบ่งชี้ต้องสามารถบอกถึงสถานะ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง หรือสภาพปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ทันเวลา ให้ผู้บริหารสามารถดำเนินการเปลี่ยนแปลง หรือสภาพปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ทันเวลา ให้ผู้บริหารสามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ทันท่วงที 2) ตัวบ่งชี้ควรตรงกับความต้องการ หรือ จุดมุ่งหมายของการใช้งานตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายไม่ควรจะมีลักษณะเป็นแบบเดียวกับตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการบรรยายสภาพของระบบ แต่อาจจะมีตัวบ่งชี้ย่อยบางตัวเหมือนกันได้ 3) ตัวบ่งชี้ควรมีคุณสมบัติตามคุณสมบัติของการวัด คือ มีความตรง ความเที่ยง ความเป็นปรนัย และใช้ปฏิบัติได้จริง คุณสมบัติข้อนี้มีความสำคัญมาก และ 4) ตัวบ่งชี้ควรมีกฎเกณฑ์การวัด ที่มีความเป็นกลาง มีความเป็นทั่วไป และให้สารสนเทศเชิงปริมาณที่ใช้เปรียบเทียบกันได้ว่าจะเป็นการเปรียบเทียบระหว่างจังหวัด ระหว่างเขตในประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือ การเปรียบเทียบระหว่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 6 การจัดเข้าบริบท และการนำเสนอรายงาน

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนหนึ่งในการพัฒนาตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญ เพราะเป็นการสื่อสารระหว่างนักวิจัยที่เป็นผู้พัฒนากับผู้ใช้ตัวบ่งชี้ หลังจากที่ได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้แล้ว นักวิจัยที่เป็นผู้พัฒนากับผู้ใช้ตัวบ่งชี้ หลังจากที่ได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้แล้ว นักวิจัยต้องวิเคราะห์ข้อมูลให้ได้ค่าของตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมกับบริบท โดยวิเคราะห์ตีความแยกตามระดับเขตพื้นที่ จังหวัด อำเภอ หน่วยงาน หรือแยกตามประเภทของบุคลากร หรืออาจวิเคราะห์ตีความในระดับมหภาค แล้วจึงรายงานค่าของตัวบ่งชี้ให้ผู้บริโภค/ผู้บริหาร/นักวางแผน/นักวิจัย ตลอดจนนักวิชาการทั่วไป ได้ทราบ และใช้ประโยชน์จากตัวบ่งชี้อย่างกว้างขวาง

เพชรมณี วิริยะสีบพงศ์ (2545) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์เพื่อให้ได้องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวแปรที่บ่งชี้คุณภาพกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สำหรับวิทยาลัยพยาบาล 2) การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างคุณภาพกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สำหรับวิทยาลัยพยาบาล

ทวีศิลป์ กุลนภาดล (2547) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดีสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้ดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการที่ดี 2) การทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดี สำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพันธของตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดี และ 4) การจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดี สำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

สรุปได้ว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ เป็นกระบวนการที่สามารถลดความซับซ้อนของข้อมูล หรือสิ่งที่ต้องการศึกษา เพื่อข้อมูลเชิงปริมาณที่มีคุณภาพ ถูกต้องและน่าเชื่อถือ ซึ่งมี 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ 2) การนิยามตัวบ่งชี้ 3) การรวบรวมข้อมูล 4) การสร้างตัวบ่งชี้ 5) การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และ 6) การจัดเข้าบริบทและการนำเสนอรายงาน

2. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

2.1 ความหมายของสมรรถนะ

สมรรถนะ มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า Competency หรือ Competence ซึ่งโต มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างแตกต่างกัน ดังนี้

Spencer (1993, p. 9 อ้างอิงใน สกาวรัตน์ จรุงนันทกาล, 2556 หน้า 20) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะ คือ คุณลักษณะของบุคคลที่มี ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลต่อ ความมีประสิทธิภาพของเกณฑ์ที่ใช้ และการทำงานที่ดีขึ้นกว่าเดิมสเปนเซอร์และ สเปนเซอร์ได้

Parry (1996, pp. 48–56) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะ เป็นการปฏิบัติงานในองค์กรสมรรถนะมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์ระหว่างงาน (Work) ผลลัพธ์ (Result) ผลที่ได้จากการทำงาน (Output) กับคุณลักษณะของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ในการทำงาน

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2551, หน้า 37) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไวว่า หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และ คุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของว่าสมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้หรือปฏิบัติงาน หรือ สร้างผลงานที่โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในชั้นเรียน

เทื่อน ทองแก้ว (2557, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของ สมรรถนะ (Competency) เป็นปัจจัยในการทำงานที่เพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพราะ สมรรถนะ เป็นปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้ส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กร

กล่าวโดยสรุปสมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ ที่อยู่ภายในตัวบุคคล ที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานตาม หน้าที่รับผิดชอบ ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ความสำคัญของสมรรถนะ

สมรรถนะเป็นสิ่งที่แสดงออกให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติในการทำงาน ซึ่งมีผู้ให้ความหมาย ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547, หน้า 2) ระบุว่าสมรรถนะ หรือ Competency มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กร สมรรถนะมีประโยชน์ต่อตัว ผู้ปฏิบัติงาน ต่อตัวองค์กรหรือหน่วยงาน และต่อการบริหารบุคคลโดยรวม ดังนี้

1. ช่วยให้การคัดสรรบุคคลที่มีลักษณะทั้งความรู้ ทักษะและความสามารถตลอดจน พฤติกรรมที่เหมาะสมกับงานเพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริง
2. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงระดับความสามารถของตนว่าตนอยู่ระดับใดและต้องพัฒนาในเรื่องใด ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองมากขึ้น
3. ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาฝึกอบรมแกพนักงานในองค์กร
4. ช่วยสนับสนุนตัวบ่งชี้หลักของผลงาน (KPIs) บรรลุเป้าหมาย เพราะ Competency เป็นตัวบ่งบอกได้ว่า ถ้าต้องการให้บรรลุเป้าหมาย KPIs แล้วต้องใช้ Competency ตัวไหนบ้าง
5. ปกป้องไม่ให้ผลงานเกิดจากโชคชะตาเพียงอย่างเดียว เช่น ยอดขายพนักงานขาย เพิ่มขึ้นสูงกว่าเป้าที่กำหนดไว้ ทั้ง ๆ ที่พนักงานขายคนนั้นไม่ค่อยตั้งใจทำงานนัก แต่เนื่องจากความต้องการของตลาดสูง จึงทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้นเองโดยไม่ต้องลงแรงอะไรมาก แต่ถ้ามีการวัด Competency แลว จะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าพนักงานคนนั้นประสบความสำเร็จเพราะโชคช่วย หรือด้วยความสามารถของเขาเอง
6. ช่วยให้เกิดการหลอหลอมไปสู่สมรรถนะขององค์กรที่ดีขึ้น เพราะถ้าทุกคนปรับ Competency ของตัวเองให้เข้ากับผลงานที่องค์กรต้องการอยู่ตลอดเวลาแล้ว ในระยะยาวจะส่งผลให้เกิดเป็น Competency เฉพาะขององค์กรนั้น ๆ เช่น เป็นองค์กรแห่งการคิดสร้างสรรค์เพราะทุกคนใน องค์กรมี Competency ในเรื่องการคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สมรรถนะในการทำงานในองค์กรหนึ่ง ๆ มีความสำคัญต่อทั้งตัว บุคคลและองค์กรที่มีการขับเคลื่อนให้การทำงานประสบความสำเร็จเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรนั้น ๆ

2.3 ประเภทของสมรรถนะ

สมรรถนะแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง ซึ่งในที่นี้ใช้ได้ สามารถสรุป ได้ดังต่อไปนี้

McClelland (สุกัญญา รัตมีธรรมโชติ, 2547 หน้า 48) จำแนกประเภท สมรรถนะได้ 5 ประเภท คือ

1. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competencies) หมายถึง สมรรถนะที่ แต่ละคนมีความสามารถเฉพาะตัว คนอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ ความสามารถ ของนักกีฬา นักดนตรี นักกายกรรม เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ยากที่จะเลียนแบบหรือต้องมีความพยายามสูงมาก

2. สมรรถนะเฉพาะงาน (Job Competencies) หมายถึง สมรรถนะของ บุคคลกับการ ทำงานในตำแหน่ง หรือบทบาทเฉพาะตัว เช่น อาชีพนักสำรวจก็ต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ ตัวเลข การคิดคำนวณ ความสามารถในการทำบัญชี เป็นต้น

3. สมรรถนะองค์การ (Organization Competencies) หมายถึง ความสามารถพิเศษ เฉพาะองค์การนั้นเท่านั้น เช่น บริษัทเนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด เป็นบริษัทที่มีความสามารถในการ ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือบริษัทฟอร์ด (มอเตอร) จำกัด มีความสามารถในการผลิตรถยนต์ เป็นต้น หรือ บริษัท ที โอ เอ (ประเทศไทย) จำกัด มีความสามารถในการผลิตสี เป็นต้น

4. สมรรถนะหลัก (Core Competencies) หมายถึง ความสามารถสำคัญ ที่บุคคลมี หรือต้องทำให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น พนักงานเลขานุการ สำนักงานต้องมีสมรรถนะหลัก คือ การใช้คอมพิวเตอร์ได้ติดต่อประสานงานได้ดี เป็นต้น หรือผู้จัดการบริษัทต้องมีสมรรถนะหลัก คือ การสื่อสาร การวางแผน และการบริหารจัดการ และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

5. สมรรถนะในงาน (Functional Competencies) หมายถึง ความสามารถ ของบุคคลที่มีตามหน้าที่รับผิดชอบ ตำแหน่งหน้าที่อาจเหมือน แต่ความสามารถตามหน้าที่ ต่างกัน เช่น ข้าราชการตำรวจเหมือนกัน แต่มีความสามารถต่างกันบางคนมีสมรรถนะ ทางการสืบสวน สอบสวน บางคนมีสมรรถนะทางปราบปราม เป็นต้น

Spencer (1993, p. 11) ได้แบ่งประเภทสมรรถนะออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อใช้ในการทำวิจัย ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Essential Competency) หมายถึง พื้นฐานของความรู้ และทักษะ ที่ทุกคนในองค์กรจำเป็นต้องมีซึ่งสามารถพัฒนาขึ้นมาได้โดยการฝึกอบรม
2. สมรรถนะขั้นแยกแยะได้ (Differentiating Competency) หมายถึง สมรรถนะที่สามารถแยกผู้ปฏิบัติงานที่มีความสามารถโดดเด่นออกจากผู้ปฏิบัติงานที่มีความสามารถระดับปานกลาง (Average Performance) ได้ แม้ว่าสมรรถนะด้านนี้จะยากต่อการพัฒนา แต่ก็เป็นตัวกำหนด ความสำเร็จในการทำงานของบุคคลในระยะยาว
3. สมรรถนะขั้นกลยุทธ์ (Strategic Competency) หมายถึง สมรรถนะหลักของ องค์กรแต่มุ่งไปที่สมรรถภาพขององค์กร (Organizational Capability) รวมไปถึง สมรรถนะที่จะสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้แก่ ความสามารถด้านนวัตกรรม การให้บริการ ความรวดเร็วในการ ปฏิบัติงานและเทคโนโลยี

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2547, หน้า 19) ได้ทำการแบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สมรรถนะหลัก (Core Competencies) หมายถึง บุคลิก ลักษณะของ คนที่สะท้อน ให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะคิด ความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กร โดยรวมที่จะสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้
2. สมรรถนะตามสายงาน (Job Competencies) หมายถึง บุคลิก ลักษณะ ของคนที่ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะคิด ความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริม ให้คนนั้น ๆ สามารถ สร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน
3. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competencies) หมายถึง บุคลิก ลักษณะของ คนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทักษะคิด ความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้ บุคคลนั้นมีความสามารถในการ ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นของคนทั่วไป เช่น สามารถ อาศัยอยู่กับแมงป่องหรืออสรพิษได้ เป็นต้น ซึ่งเรามักจะเรียกสมรรถนะส่วนบุคคลว่า ความสามารถพิเศษส่วนบุคคล

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สมรรถนะหลัก (Core Competencies) หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกให้ถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ และ ทักษะคิดในการกระทำกิจการงานของตนเองให้เกิดประโยชน์ สูงสุดและมีประสิทธิภาพ สมรรถนะที่สอง คือ สมรรถนะเฉพาะ (Specially Competencies)

หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ ในการกระทำกิจการงานในองค์กรหรือหน้าที่รับผิดชอบนั้น ๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และมีประสิทธิภาพ

2.4 องค์ประกอบของสมรรถนะ

องค์ประกอบสมรรถนะ เป็นส่วนต่าง ๆ ที่นำมารวมกันเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจ ความถูกต้อง รวมถึงทำให้เกิดความสมบูรณ์ของเนื้อหา ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ ตามหลักแนวความคิดของ McClelland องค์ประกอบมี 5 ส่วน ดังนี้ (สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2549, หน้า 15)

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องการรู้ เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องต้น เป็นต้น
2. ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทาง คอมพิวเตอร์ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดได้นั้นมาจากพื้นฐานความรู้และ สามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วไว
3. มโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง (Self-concept) คือ เจตคติ ค่านิยม และความคิดเห็น เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจในตัวเอง เป็นต้น
4. บุคลิกลักษณะประจำของบุคคล (Trait) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่ น่ารักถ่อมและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น
5. แรงจูงใจ/ เจตคติ (Motives/ Attitude) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับภายใน ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ ตลอดจนพยายามปรับปรุงวิธีการทำงานของ ตนเองตลอดเวลา

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า องค์ประกอบของสมรรถนะแบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่อยู่ในตัวบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งที่เป้าหมาย ผู้วิจัยจึงนำมากำหนดเป็นองค์ประกอบของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในงานวิจัยครั้งนี้

3. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ

สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน

เยาวลักษณ์ มุลสระคูล (2558, หน้า 69–71) กล่าวว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งให้ความหมายไว้ดังนี้

ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ที่รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้มาจากประสบการณ์ องค์วิชา ในแต่ละสาขา

องค์ประกอบด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1. รูและเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษาและวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ

2. รูและเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สามารถรู้เข้าใจ และวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. รูและเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน จัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

4. รูและเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจแนวคิด เทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ บูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา เพื่อการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนได้เหมาะสม

ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านทักษะ

ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ

1. ทักษะการสื่อสาร หมายถึง สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2. ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน หมายถึง สามารถใช้ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สามารถวิเคราะห์หลักสูตร วางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ และระดับ พัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิด

4. ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สามารถบูรณาการ ออกแบบ เลือกลง และพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคของข้อมูลข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่อง

5. ทักษะการวัดและประเมินผล หมายถึง สามารถวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ของผู้เรียนได้ตามสภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

6. ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริม แรงให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น หรือแสดงบทบาทผู้นำหรือผู้ตาม

7. การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาหาความรู้ ติดตาม อดความรูใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาทักษะทางภาษาและมีการประเมินตนเอง

คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง บุคลิก ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทัศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจ หมายถึง รักและศรัทธาในวิชาชีพครู มีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. รักการเรียนรู้ หมายถึง กระตือรือร้นเพิ่มพูนความรู้ของตน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

บุษรินทร เชี่ยววานิช (2549, หน้า 91-95) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้รวม คุณภาพการสอน วิชาภาษาอังกฤษของครูชาวต่างชาติในโรงเรียนสองภาษา พบว่า ตัวบ่งชี้ รวมคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษของครูชาวต่างชาติในโรงเรียนสองภาษา มี ทั้งหมด 4 ตัว ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านการสอน องค์ประกอบ ด้านบุคลิกภาพ และองค์ประกอบด้านทัศนคติต่อการสอน

คิตา เยี่ยมขันติถาวร (2555, หน้า 85–95) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ มาตรฐานครู ภาษาอังกฤษยุคใหม่พบว่า มาตรฐานวิชาชีพครูภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกรอบใหญ่ที่เป็นเสมือน แนวทางสำคัญสำหรับครูภาษาอังกฤษทุกคน เพื่อใช้ในการพัฒนาและการรักษามาตรฐานของวิชาชีพครู ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านความรู้ มาตรฐานด้านทักษะ และ มาตรฐานด้านคุณลักษณะ แต่สำหรับ สาขาภาษาอังกฤษมาตรฐานทั้งสามด้านอาจต้องระบุเฉพาะลงไป ถึงเนื้อหา (1) ในด้าน ความรู้ มีความเข้าใจ ธรรมชาติและองค์ประกอบทางภาษา การออกเสียงคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษา รูและเข้าใจวัฒนธรรม และมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี วิธีสอนภาษาต่างประเทศ และกลยุทธ์การเรียนรู้ (2) ในด้านทักษะมีความสามารถในการสื่อสาร มีความสามารถในการจัดกระบวนการ เรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร และ (3) ในด้านคุณลักษณะ ครูภาษาอังกฤษควรมี ความสามารถ ความถนัด และประสบการณ์ในการสอน และมีเจตคติ ที่ดีต่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ

Khojastehmehr & Takrimi (2009, pp. 53–66) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบ ของคุณลักษณะครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ สอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ คุณลักษณะ ของครูสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบ ด้านยุทธวิธีการสอน องค์ประกอบด้านทักษะการสื่อสาร องค์ประกอบด้านคุณลักษณะ ส่วนบุคคล และองค์ประกอบด้านความรู้

Penn-Edwards (2010, p. 49) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะครูสอน ภาษาอังกฤษ กรณีนักศึกษาครู ที่คาดหวังใหม่มีระดับความสามารถในการจัดการเรียน การสอนในโรงเรียนได้ดีใน 8 คุณลักษณะ ทักษะการสะกดคำศัพท์ และทักษะเกี่ยวกับไวยากรณ์เป็นส่วนสำคัญที่สุด การใช้สื่อ ICT และสื่อทันสมัยต่าง ๆ มีความสามารถต่ำ ซึ่งทำ การเปรียบเทียบคุณลักษณะเหล่านี้ด้วยการประเมินค่าของระดับทักษะความสามารถของ ตัวเอง นักศึกษาจัดอันดับความสามารถในการสะกดคำของตัวเองในระดับสูงสุดและ ความรู้จัดอยู่ในระดับต่ำที่สุด นักศึกษาถูกตั้งคำถามถึงความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะ ความสามารถของตนเองในขณะที่ทำการฝึกสอน ผลการสำรวจได้ทราบแนวความคิดของ คีทว่า การพัฒนาตนเองเป็นทักษะที่จะต้องเกิดขึ้น จากการผ่านประสบการณ์ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรมจากกระบวนการเรียนรู้และการปฏิบัติจริง

Amin Sikki (2013, pp. 139–144) ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในอินโดนีเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานกับสมรรถนะการสอน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจะต้องได้รับการปรับปรุง โดยเฉพาะครูที่อายุราชการน้อยกว่า 5 ปี ต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน สมรรถนะการสอน และสมรรถนะทางสังคมและสมรรถนะเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

3.1 องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

นักวิชาการแสดงทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ดังนี้

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2552 หน้า 12–13) อธิบายคุณสมบัติทั่ว ๆ ไปและองค์ประกอบของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในงานวิจัยประกอบด้วย ความรู้ด้านภาษา ความเข้าใจวัฒนธรรม ความสามารถในการสอน และความสามารถในการปฏิบัติการ มีบุคลิกภาพที่ดี

นพพร สโรบล (2554) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ

ศิตา เขียมขันติถาวร (2555) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีสมรรถนะเฉพาะด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ มีความเข้าใจ ธรรมชาติและองค์ประกอบทางภาษา ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ ที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2555) กล่าวว่า ลักษณะเฉพาะของครูภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรมีความรู้มีความสามารถ ความถนัด และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ มีคุณลักษณะของครูสอนภาษาอังกฤษ ครูภาษาอังกฤษควรมีความสามารถ ความถนัด และ ประสบการณ์ในการสอน

ครุสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555) ได้กล่าวว่า สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่ดีควรประกอบด้วย ด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ทักษะทางปัญญา และด้านคุณลักษณะ

ประคอง ยุคะลัง (2558) ได้ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กล่าวว่า สมรรถนะในการพูดภาษาอังกฤษ 3 สมรรถนะหลัก ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ สมรรถนะด้านทักษะ และสมรรถนะด้านคุณลักษณะ

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558) ได้ศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดจากตัวบ่งชี้ที่ได้จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล รวมถึงการเข้าใจวัฒนธรรมภาษาด้วย

Pefianco (2009) กล่าวว่า ครูภาษาอังกฤษจะต้องประกอบด้วย ความรู้ ความสารถ ด้านทักษะที่หลากหลายมีลักษณะความเป็นครูภาษาอังกฤษที่ดี

Hughes (2007) กล่าวว่า สมรรถนะครูภาษาอังกฤษประกอบด้วย

- 1) มีคุณลักษณะที่ดี
- 2) มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษ
- 3) มีความเข้าใจในความแตกต่างด้านวัฒนธรรม
- 4) มีความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน และ
- 5) มีความสารถด้านการปฏิบัติการสอน

Penn-Edwards (2010) กล่าวว่า สมรรถนะครูภาษาอังกฤษประกอบด้วย

- 1) ด้านความรู้ในด้านภาษาอังกฤษ
- 2) ด้านการสอนรวมถึงเทคนิคและกลวิธีการสอน
- 3) ด้านคุณลักษณะ และ
- 4) ความสามารถในการสื่อสาร

Komur (2010) กล่าวว่า สมรรถนะครูภาษาอังกฤษควรประกอบด้วย องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ 2) ทักษะต่าง ๆ ทั้งเกี่ยวกับภาษาและการสอน และ 3) ด้านคุณลักษณะ

Amin Silkki (2013) กล่าวว่า สมรรถนะครูภาษาอังกฤษประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ องค์ประกอบสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบ	นักวิชาการ/นักวิจัย												รวม	ร้อยละ
	ระวีวรรณ ศรีศรีรามศรี (2552)	นพพร สโรบล (2554)	จิตา เข็มเข้มนิตติการ (2555)	ทวิศักดิ์ จินตนารักษ์ และคณะ (2555)	ศุภสภากัมภสม. (2555)	ประคอง ยุตะสิง (2558)	เยาวลักษณ์ มุสสะระดู (2558)	Hughes (2007)	Pefjanco (2009)	Penn-Edwards (2010)	Komur (2010)	Amin Sikki (2013)		
1. ด้านความรู้	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	11	91.6
2. ด้านการสอน									√	√			2	16.6
3. ด้านทักษะ		√	√	√	√	√	√	√	√		√	√	9	75
4. ด้านบุคลิกภาพ	√												1	8.3
5. ด้านคุณลักษณะ		√	√	√	√	√	√	√		√	√	√	10	83.3
6. ด้านทัศนคติต่อการสอน								√					1	8.3
7. ความเข้าใจวัฒนธรรม							√	√					2	16.6
8. ความสามารถในการสอน								√					1	8.3
9. ความสามารถในการปฏิบัติการ								√					1	8.3
10. ความสามารถในการสื่อสาร										√			1	8.3
รวม	2	3	3	3	3	3	4	5	3	4	3	3	40	100

จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ผู้วิจัย ได้กำหนดองค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่มีความถี่สูง ความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ขึ้นไป พบว่า สมรรถนะครูภาษาอังกฤษมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ และ 3) ด้านคุณลักษณะ โดยแต่ละองค์ประกอบ มีความหมาย ดังนี้

1) **ด้านความรู้** หมายถึง ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ มีความรู้เรื่องภาษาศาสตร์และมีความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม

2) **ด้านทักษะ** หมายถึง ครูผู้สอนจะต้องมีทักษะการพัฒนาตนเอง ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ทักษะ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการสื่อสาร และทักษะการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน

3) **ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล** หมายถึง จะต้องสร้างแรงจูงใจรักการเรียนรู้อให้กับผู้เรียน มีบุคลิกลักษณะที่ดี มีแรงจูงใจรักการเรียนรู้อ และมีคุณธรรมจริยธรรม

3.2 องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้

3.2.1 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านความรู้

นักวิชาการแสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, ออนไลน์) ได้อธิบายความหมายของความรู้ไว้ว่า เป็นสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงทักษะและการปฏิบัติ หรือความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ หรือสิ่งที่ได้รับจากการได้ยิน การฟัง การคิด การปฏิบัติ

สุกัญญา รัตมีธรรมโชติ (2549, หน้า 15) ความรู้ หมายถึง สิ่งที่เป็นสาระ หรือเรื่องเฉพาะในเรื่องที่ต่องรู เป็นความรู้เรื่องที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น

นพพร สโรบล (2554, หน้า 1-3) กล่าวว่า ความรู้ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนรู้รอบตัว สามารถนำสิ่งนั้นมาใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ได้

นายมนัส บันห้ำ (2555, ออนไลน์) กล่าวว่า ความรู้ คือ สารสนเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ เป็นเนื้อหาข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ทฤษฎี หลักการ รูปแบบ กรอบความคิด หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่มีความจำเป็น และเป็นกรอบของการผสมผสานระหว่างประสบการณ์ ค่านิยม ความรอบรู้ในบริบท สำหรับการประเมินค่า และการนำเอาประสบการณ์กับสารสนเทศใหม่ ๆ มาผสมรวมเข้าด้วยกัน

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, หน้า 70) ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้มาจากประสบการณ์ องค์กรวิชา ในแต่ละสาขา

จากทัศนะของนักวิชาการสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่สั่งสมมาจากการเรียน และประสบการณ์ รวมถึงความเข้าใจ ซึ่งเป็นเนื้อหา สารสนเทศ ซึ่งสามารถนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้ในการประกอบอาชีพ หรือนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

3.2.2 องค์ประกอบย่อยของด้านความรู้

นักวิชาการแสดงทัศนะคติเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของด้านความรู้ ดังนี้

นพพร สโรบล (2554, ไม่ปรากฏเลขหน้า อ้างถึงใน เยาวลักษณ์ มุลสระคู, 2558, หน้า 28-30) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ประกอบด้วย 1) ความรู้และความเข้าใจในองค์ประกอบของภาษาอังกฤษ และ 2) มีความรู้และความเข้าใจในวิธีการและเทคนิคการสอนในด้านของภาษาอังกฤษ

ศิตา เขียมขันติถาวร (2555) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้ประกอบด้วย 1) มีความรู้และความเข้าใจธรรมชาติและองค์ประกอบทางภาษา การออกเสียง คำศัพท์โครงสร้างทางไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษา 2) รูและเข้าใจวัฒนธรรมของภาษา 3) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน 4) เทคนิควิธีการสอนภาษาต่างประเทศ และกลยุทธ์การเรียนรู้ 5) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเรียนการสอน

ศุรสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้ ประกอบด้วย 1) ความรู้ ความเข้าใจด้านภาษา 2) รู้เทคนิควิธีการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม 3) เข้าใจขั้นตอนวิธีการทำวิจัย 4) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน 5) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในรายวิชาที่สอน และ 6) เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้ ประกอบด้วย 1) ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอน 2) วิธีการสอนภาษาอังกฤษ 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน 4) ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ 5) มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ 6) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา

Pefianco, Erlinda C. (2009) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษด้านความรู้ ประกอบด้วย 1) ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในด้านภาษาศาสตร์ 2) มีความรู้ด้านการสอน หรือเทคนิคการสอน 3) จะต้องเข้าใจในตัวของผู้เรียน

Hughes (2007) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ประกอบด้วย 1) การวางแผนการจัดการเรียนการสอน 2) มีการจัดการ ในชั้นเรียน

Penn-Edwards (2010) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษด้านความรู้ ประกอบด้วย รูและเข้าใจองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ และ ไวยากรณ์

Komur, Sevki (2010) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ประกอบด้วย 1) รูและเข้าใจองค์ประกอบทางภาษา และ 2) รูและเข้าใจเทคนิควิธีการสอน

Amin Sikki (2013) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ด้านความรู้ ประกอบด้วย 1) รูและเข้าใจองค์ประกอบทางภาษา 2) รูและเข้าใจเทคนิค วิธีการสอน และ 3) จัดกระบวนการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบย่อยของ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อย ดังตาราง 2

ตาราง 2 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรณະครูภาษาอังกฤษด้านความรู้อะ

นักวิชาการ/นักวิจัย	องค์ประกอบ										
	นพพร สโรบล (2554)	คิตา เยี่ยมขันติถาวร (2555)	ครูสุภาภักดิ์มสธ. (2555)	เยาววดีลักษณ์ มุสสุระคุณ (2558)	Pefianco (2009)	Hughes (2007)	Penn-Edwards (2010)	Komur (2010)	Amin Sikki (2013)	ความถี่	ร้อยละ
ด้านความรู้											
1. รูและเข้าใจองค์ประกอบทางภาษา	√		√	√	√	√		√	√	8	88.8
2. ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติขององค์ประกอบของภาษา		√								1	11.1
3. รูและเข้าใจองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์และไวยากรณ์							√			1	11.1
4. รูและเข้าใจเทคนิควิธีการสอน	√	√	√	√	√	√		√	√	8	88.8
5. รูและเข้าใจการทำวิจัย			√							1	11.1
6. รูและเข้าใจผู้เรียน		√	√	√	√	√				5	55.5
7. รูและเข้าใจหลักสูตร		√	√	√	√	√				5	55.5
8. มีการเตรียมแผนการสอน					√					1	11.1
9. เข้าใจภาษาและความสัมพันธ์วัฒนธรรมของภาษา		√	√	√						3	33.3
10. มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน									√	1	11.1
11. มีการจัดการชั้นเรียน					√					1	11.1
รวม	2	5	6	5	6	4	1	2	3	34	100

จากตาราง 2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรณนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้ ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าองค์ประกอบบางตัวมีความหมายเหมือนกัน แต่นักวิชาการเรียกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงรวมองค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน แต่เรียกชื่อต่างกัน แล้วตั้งชื่อ ดังนี้

1. ความรู้และเข้าใจองค์ประกอบทางภาษา ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติองค์ประกอบของภาษา และรู้และเข้าใจองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ และไวยากรณ์ เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน รวมความถี่ 5 คิดเป็นร้อยละ 55.5 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์

ผลการสังเคราะห์ ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรณนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้ พบว่ามี 11 องค์ประกอบย่อย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ที่มีความถี่สูงตั้งแต่ 3 ขึ้นไป หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ขึ้นไป พบว่า องค์ประกอบสรรณนะย่อย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน 3) ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ 4) ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ 5) ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม

3.2.1.1 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ

นักวิชาการแสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

บ้านจอมยุทธ (2543, ออนไลน์) กล่าวว่า เทคนิคการสอน หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการสอนด้านต่าง ๆ อย่างชำนาญซึ่งครอบคลุมการวางแผนการเรียนการสอน การออกแบบการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน การใช้วิธีสอน เทคนิคการสอน รูปแบบการเรียนการสอน ระบบการสอน สื่อการสอนการประเมินผลการเรียนการสอน รวมทั้งการใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้และการสอนต่าง ๆ

นฤมล (2554, ออนไลน์) กล่าวว่า เทคนิคการสอน หมายถึง กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการสอนขั้นตอนการสอนหรือการกระทำต่าง ๆ ในการสอนให้มีคุณภาพ

มะลิวัลย์ จินะเบ็ง (2554, ออนไลน์) กล่าวว่า เทคนิคการสอน คือ กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการ หรือการกระทำใด ๆ เพื่อช่วยให้ กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการหรือการกระทำนั้น ๆ มีคุณภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

พัชรพร รัตนโฆษาส (2558, หน้า 26) กล่าวว่า เทคนิคการสอน หมายถึง วิธีการสอนต่าง ๆ ที่ใช้สอน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียน เทคนิคการสอน วิธีการสอนที่ดี ควรคำนึงถึงความพึงพอใจของผู้เรียนมากกว่าความพึงพอใจของครู นั่นคือ ต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และไม่ใช้การสอนแบบบังคับให้ผู้เรียนท่องจำ แต่เน้น การสอนบูรณาการการเรียนรู้กับกิจกรรม และสอดคล้องกับรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียน ตระหนักกว่าเป็นสิ่งที่มีความหมายกับนักเรียน

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, หน้า 82) กล่าวว่า ความรู้และความเข้าใจด้านเทคนิคการสอน หมายถึง สามารถและเข้าใจแนวคิด เทคนิค วิธีการสอน ภาษาอังกฤษ บูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา เพื่อการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

นทิตา มีทะนาน (2561, ออนไลน์) กล่าวว่า เทคนิคการสอน หมายถึง กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมในขั้นตอนการสอน กระบวนการสอน วิธีการสอน หรือการกระทำใด ๆ ในการสอน เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพมากขึ้น

สรุปได้ว่า ความรู้และความเข้าใจเทคนิคการสอน หมายถึง ความสามารถกลวิธี หรือวิธีการสอน เข้าใจแนวคิดที่ครูผู้สอนใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิผลแก่ผู้เรียน

3.2.1.2 ความหมายองค์ประกอบย่อยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน

นักวิชาการแสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ดังนี้

โบรพี (1992, ออนไลน์) กล่าวว่า ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการเพื่อจะช่วยนักเรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านสติปัญญาและด้านบุคลิกภาพด้วย โดยทำตนเป็นผู้ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้ไปในทางบวก เพื่อนักเรียนจะได้เจริญเติบโตเป็นบุคคล ที่มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่า มีความภูมิใจในตัวเองและมีความสุข

Gredler (1997, ออนไลน์) กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียนและปรับพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น ปรัชญาการณ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนนั้นมีความซับซ้อน หากครูไม่เข้าใจทฤษฎีการเรียนรู้อย่างถ่องแท้ก็มักจะใช้ผิด ๆ หรือไม่เข้าใจว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ทฤษฎีการเรียนรู้จะช่วยให้ครูจัดการกับปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ยกตัวอย่าง การให้คำชมเชย ครูที่ใช้คำชมเชยอย่างพร่ำเพรื่อ แก่นักเรียนจะไม่สามารถกระตุ้นหรือส่งเสริมให้นักเรียนให้แสดงพฤติกรรมตามที่ครูต้องการอย่างได้ผลคงที่ แน่นนอน จากทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ทำให้ทราบว่า การให้คำชมเชยแก่นักเรียนต้องทำอย่างมี เงื่อนไขชัดเจนจึงจะได้ผลตามที่ต้องการ

ณัชชมา อาโยวงษ์ (2557, ออนไลน์) กล่าวว่า รูและเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง การรู้ข้อมูลพื้นฐานความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, หน้า 70) กล่าวว่า รูและเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง สามารถรูและเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน จัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

3.2.1.3 ความหมายองค์ประกอบย่อยด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

นักวิชาการแสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

อึ้ง บั้วศรี (2532, หน้า 6-7) กล่าวว่า ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอน ในการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดที่บ่งชี้ว่า ผู้เรียนควรเรียนรู้อะไร มีเนื้อหาสาระมากน้อยเพียงไร ควรได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะในด้านใด และควรมีพัฒนาการทั้งในส่วนของร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างไร

สุมิตร คุณานุกร (2536, หน้า 199–200) กล่าวว่า ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร หมายถึง ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์หลักสูตร และนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรมีความสำคัญ เป็นเครื่องชี้แนวทางหรือเป็นบทบาทของรัฐในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปปฏิบัติ อีกทั้งยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา และควบคุมการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ปฎล นันทวงศ์ และไพโรจน์ ดั่งวิเศษ (2543, หน้า 9) กล่าวว่า ความรู้และความเข้าใจในหลักสูตร หมายถึง ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ให้ตรงกับกรเรียนการสอน เพราะหลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นเอกสารที่กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทุกฝ่ายต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ เพื่อพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพตามที่พึงประสงค์ให้แก่สังคมและประเทศชาติ

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, หน้า 82) กล่าวว่า ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถรูเข้าใจ และวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สรุปได้ว่า ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้

3.2.1.4 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านความรู้เรื่องภาษาศาสตร์

นักวิชาการแสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ดังนี้

อุดม วัโรตม์ลิขิตดิษฐ์ (2553, หน้า 14) กล่าวว่า วิชาความรู้ด้านภาษาศาสตร์ หมายถึง ประสบการณ์หรือสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาด้วยวิธีการวิทยาศาสตร์ มีการตั้งสมมุติฐานพิสูจน์หลักเกณฑ์ และกฎต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโครงสร้างและลักษณะของภาษาแต่ละภาษา

จรัลวิไล จรุงญโรจน์ (2555, หน้า 1-9) กล่าวว่า ความรู้ความด้านภาษาศาสตร์ หมายถึง สิ่งรอบตัวที่เกิดจากการศึกษาภาษาเชิงพรรณนา (descriptive) เป็นวัตถุวิสัย (objective) เป็นสากลลักษณะ (universal) และเป็นวิทยาศาสตร์ (scientific) เป็นการมองภาษาตามที่เป็นจริงโดยไม่นำความรู้สึกส่วนตัวหรือ ความรู้สึกของสังคมมาตัดสินคุณค่าดีหรือไม่ดี และศึกษาปรากฏการณ์หรือลักษณะทางภาษาโดยไม่ เน้นไปที่ ภาษาใดภาษาหนึ่งโดยเฉพาะ โดยมีการศึกษาอย่างมีเหตุผล มีการพิสูจน์ที่แน่ชัด มีระบบระเบียบแบบวิทยาศาสตร์

เยาวลักษณ์ มูลสระคูล (2558, หน้า 82) กล่าวว่า ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษาและวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2017, ออนไลน์) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการศึกษาภาษาเพื่อให้เข้าใจธรรมชาติหรือระบบของภาษามนุษย์ โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีและวิธีการวิจัยที่เป็นวิทยาศาสตร์ ประเด็นต่าง ๆ ที่นักภาษาศาสตร์ให้ความสนใจมีมากมาย เช่น เสียงในภาษาต่าง ๆ ทั่วโลกมีลักษณะอย่างไรบ้าง โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาต่าง ๆ มีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างไร มนุษย์เราสามารถเข้าใจและตีความความหมายของคำศัพท์หรือประโยคได้อย่างไร

อานนท์ ตูลารักษ์ (2562, ออนไลน์) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ หมายถึง ประสบการณ์หรือสิ่งที่ได้รับจากการศึกษาตัวภาษาโดยตรง โดยไม่ได้เชื่อมโยงกับศาสตร์แขนงอื่น ๆ โดยนักภาษาศาสตร์อาจแบ่งการศึกษาออกเป็น ส่วนใหญ่ๆเช่น การศึกษาในระดับเสียง ระดับคำ ระดับความหมาย ระดับโครงสร้างไวยากรณ์ การเปลี่ยนแปลงของภาษา เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจในระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษาและลักษณะทางภาษา

3.2.1.5 ความหมายของคํ่าประกอบย่อความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม

นักวิชาการแสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อ ด้านความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ดังนี้

งามนิจ กุลกัน (2557, ออนไลน์) กล่าวว่า การเข้าใจวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ทางภาษา คือ การรับรู้และเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิต ความคิดความเชื่อ ค่านิยมจารีตประเพณี พิธีกรรม ภูมิปัญญา และ ภาษา ซึ่งกลุ่มชนและสังคมได้ร่วมกัน สร้างสรรค์ สั่งสม ปลูกฝัง สืบทอดเรียนรู้ ปรับปรุงและ เปลี่ยนแปลงให้เกิดความเจริญงอกงาม ทั้งด้านจิตใจและด้านวัตถุ อย่างสันติสุขและยั่งยืน

ตุรกิจปริทัศน์ (2559, หน้า 186) กล่าวว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม คือ การทราบถึงผลรวมของการเรียนรู้ ความเชื่อ ค่านิยมและขนบธรรมเนียม ประเพณี ซึ่งถูกสร้างขึ้นและกำหนดโดยสังคมหนึ่ง ดังนั้น การเข้าใจในวัฒนธรรมจึงเป็นบรรทัดฐานร่วมกันของกลุ่มบุคคลที่จะนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติ

จิราภรณ์ อัจฉริยะประสิทธิ์ (2560, ออนไลน์) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ภาษากับวัฒนธรรม เป็นผลผลิตของวัฒนธรรม มนุษย์ต้องใช้ภาษาในการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารระหว่างคนในสังคมเดียวกัน เราศึกษาวัฒนธรรมได้จากการศึกษาถ้อยคำภาษาของชนในชาติ นั้น ๆ ดังนั้น ภาษาจึงมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับวัฒนธรรม ไม่สามารถแยกออกจากกันได้

วิกิพีเดีย (2562, ออนไลน์) กล่าวว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรม หมายถึง การทราบ หรือการเรียนรู้รูปแบบของกิจกรรมมนุษย์และโครงสร้างเชิงสัญลักษณ์ที่ทำให้กิจกรรมนั้นเด่นชัดและมีความสำคัญ วิถีการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นพฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้น ด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้อยู่ในหมู่พวกของตน ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัย และ ความเหมาะสม แต่ถ้าเป็นในวิชาหน้าที่พลเมืองจะแปลว่าสิ่งที่มนุษย์ เปลี่ยนแปลงเพื่อความเจริญงอกงาม และสืบต่อกันมา

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรม หมายถึง การรับรู้และเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีตประเพณี พิธีกรรม ภูมิปัญญา ภาษา และขนบธรรมเนียมประเพณีใน สังคมใดสังคมหนึ่ง

3.3 องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านทักษะ

3.3.1 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะ

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อย ด้านทักษะ ดังนี้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2552 (2557, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ความชำนาญ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า skill นอกจากนี้ คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ยังได้ขยายความของ คำว่า ทักษะ (skill) หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติ อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นทักษะด้านร่างกาย สติปัญญา หรือสังคม ที่เกิดขึ้นจาก การฝึกฝน หรือการกระทำบ่อย ๆ เช่น ครุมีทักษะการใช้คำถาม การนำเข้าสู่บทเรียน การใช้สื่อการสอน นักเรียนมีทักษะ การฟัง พูด อ่าน เขียน การคิดคำนวณ หรือทักษะ ทางสังคม ทักษะที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557, ออนไลน์) ทักษะ (skill) หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอาจเป็น ทักษะด้านร่างกาย สติปัญญา

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, หน้า 82) กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้าง ขึ้นได้จากการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ทักษะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นทักษะทางด้านร่างกาย สติปัญญาและสังคม ซึ่งเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ การฝึกฝน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การสอนและการจัดการ

3.3.2 องค์ประกอบย่อยของด้านทักษะ

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยด้านทักษะ ดังนี้

คิตา เยี่ยมขันติถาวร (2555) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษด้านทักษะประกอบด้วย 1) ด้านทักษะมีความสามารถในการสื่อสาร 2) มีทักษะการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และ 3) มีทักษะกระบวนการจัดการเรียนรู้

ครูสุภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านทักษะ ประกอบด้วย 1) มีทักษะในการสื่อสารที่ดี 2) มีการพัฒนาตนเองในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ 3) มีทักษะและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ 4) มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี 5) มีทักษะการวัดและการประเมินผล 6) มีทักษะการใช้การสื่อสารกับผู้เรียนในการสอน 7) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี 8) พัฒนาตนเองในด้านวิชาชีพอยู่เสมอ

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษด้านทักษะ ประกอบด้วย 1) ทักษะการพัฒนาตนเองในด้านการสอน 2) ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี 3) ทักษะการพัฒนาตนเองในด้านวิชาชีพ 4) ทักษะการสะกดคำ 5) ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 6) ทักษะการจัดและประเมินผล 7) ทักษะการสื่อสาร 8) ทักษะการจัดการเรียนรู้ความรู้

Pefianco, Erlinda C. (2009) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษด้านทักษะ ประกอบด้วย 1) การใช้เทคโนโลยีหลากหลาย 2) มีทักษะการสื่อสาร 3) มีทักษะการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ 4) มีทักษะในการวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ และ 5) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

Hughes (2007) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ด้านทักษะ ประกอบด้วย 1) สมรรถนะทางด้านการสื่อสาร 2) การประเมินตนเองของ ภาควิชา 3) มีทักษะการจัดกระบวนการเรียนการสอน 4) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นอย่างดี และ 5) มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอทั้งการสอนและวิชาชีพ

Penn-Edwards (2010) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษด้านทักษะ ประกอบด้วย 1) มีทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอน 2) มีการพัฒนาตนเอง และ 3) มีทักษะการสะกดคำศัพท์

Komur, Sevki (2010) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย การพัฒนาตนเองของครูผู้สอนทั้งในด้านการสอน และด้านวิชาชีพอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอน

Amin Sikki (2013) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1) มีทักษะในการสื่อสาร 2) มีทักษะจัดกระบวนการเรียนรู้ และ 3) สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

จากการจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบย่อยของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านทักษะ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อย ดังตาราง 3

ตาราง 3 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านทักษะ

นักวิชาการ/นักวิจัย	องค์ประกอบ									
	คิตา เอี่ยมขันติถาวร (2555)	คุรุสภา กัมมธต. (2555)	เยาวาสลักษณ์ มุสสระตุน (2558)	Hughes (2007)	Pefianco (2009)	Penn-Edwards (2010)	Komur (2010)	Amin Sikki (2013)	ความถี่	ร้อยละ
ด้านทักษะ										
1. มีทักษะในการสื่อสาร	√	√	√	√	√			√	6	75
2. มีทักษะการพัฒนาตนเอง	√	√	√	√	√	√			6	75
3. มีทักษะการจัดการเรียนรู้	√	√	√	√				√	5	62.5
4. มีทักษะการใช้สื่อ ICT		√	√		√	√			4	50
5. มีทักษะวัดผลประเมินผล		√	√	√	√				4	50
6. มีทักษะการสะกดคำศัพท์			√			√			2	25
7. มีทักษะการใช้สื่อการสอน		√		√					2	25
8. ทำงานร่วมกับผู้อื่น		√	√	√	√			√	5	62.5
9. พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ				√			√		2	25
รวม	3	7	8	7	5	3	1	3	36	100

จากตาราง ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรณะครูภาษาอังกฤษด้านทักษะ ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าองค์ประกอบบางตัวมีความหมายเหมือนกัน แต่นักวิชาการเรียกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวมองค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน แต่เรียกชื่อต่างกัน แล้วตั้งชื่อ ดังนี้

1. การพัฒนาตนเองในด้านการสอน และการพัฒนาตนเองในด้านวิชาชีพ เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน รวมความถี่ 8 คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า ทักษะการพัฒนาตนเอง

ผลการสังเคราะห์ ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรณะครูภาษาอังกฤษด้านทักษะ พบว่ามี 11 องค์ประกอบย่อย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ที่มีความถี่สูง ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ขึ้นไป พบว่า องค์ประกอบสรรณะย่อย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการพัฒนาตนเอง 2) ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี 3) ทักษะการสื่อสาร 4) ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 5) ทักษะการวัดและประเมินผล และ 6) ทักษะการจัดการเรียนรู้

3.3.2.1 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการพัฒนาตนเอง

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการพัฒนาตนเอง ดังนี้

วินัย เพชรช่วย (2554, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ดีขึ้นทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ตนเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ตลอดจนเพื่อการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของตน

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, หน้า 82) กล่าวว่า การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาทักษะทางภาษาและมีการประเมินตนเอง

ไพศาล ไกรสิทธิ์ (2542, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนด้วยตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม เหมาะสมกว่าเดิม ทำให้สามารถดำเนินกิจกรรม แสดงพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ แรงจูงใจ หรือเป้าหมายที่ตนตั้งไว้

สรุปได้ว่า ทักษะการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการศึกษาหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพทางภาษาการจัดการเรียนการสอน และมีการประเมินตนเอง

3.3.2.2 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ดังนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2552, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการใช้เทคโนโลยี หมายถึง ความเข้าใจในการพัฒนาการของการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอน การเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ และฝึกความสามารถ ทักษะบางประการโดยใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ทางโทรทัศน์ที่ส่งผ่านดาวเทียม การค้นคว้าเรื่องที่สนใจผ่าน Internet เป็นต้น

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, หน้า 82) ทักษะการใช้เทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถบูรณาการ ออกแบบ เลือกใช้ และ พัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคข้อมูลข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อการเรียน การสอน อย่างต่อเนื่อง

กรมประชาสัมพันธ์ (2558, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการสืบค้นข้อมูลหรือสารสนเทศที่ต้องการผ่านเครื่องมือค้นหา สามารถเชื่อมต่อบริเวณอินเทอร์เน็ตได้ด้วยคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ โทรทัศน์ รวมถึงอุปกรณ์พกพาต่าง ๆ เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต ไอแพด และอื่น ๆ และสามารถสร้างข้อมูลดิจิทัล หรือเอกสารต่าง ๆ ด้วยเทคโนโลยีได้

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (2560, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 การทำงานหรือการดำเนินชีวิตมีความจำเป็นจะต้องมีการอัปเดตข่าวสารอยู่ตลอดเวลา มีความรอบรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ รู้เท่าทันสื่อ และจะต้องมีความสามารถในการสื่อสารอีกด้วย

รัฐศาสตร์ กรสูต (2561, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทันท่วงที เข้าใจวิธีการเลือกใช้คำค้นหรือใช้กลยุทธ์การค้นหาอันหลากหลาย และรู้จักแหล่งข้อมูลที่ดี มีการจัดการกับข้อมูลได้อย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น ใช้เครื่องมือ

ดิจิทัลในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสามารถประยุกต์ใช้ข้อมูลได้อย่างสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ออกแบบสื่อการสอน เลือกใช้และพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคข้อมูลข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

3.3.2.3 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการสื่อสาร

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการสื่อสาร ดังนี้

พิมมาดา ศิริกุล (2013, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการใช้คำพูดและภาษาท่าทางเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนอย่าง เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ โดยสามารถที่จะแสดงความคิดเห็น ความปรารถนา ความต้องการ การขอร้อง การเตือน และการขอความช่วยเหลือหน่วยงานและสังคม

สรารุช ชัชยานุกร (2551, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถหรือความชำนาญในกระบวนการถ่ายทอดความคิดในรูปแบบของการให้ข้อมูล ความรู้ และโน้มน้าวใจ

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (2558, ออนไลน์) กล่าวว่าทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) คือ มีทักษะในการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษได้ดีทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีความสามารถในการถ่ายทอด การนำเสนอ มีวิจารณญาณที่ดีในการรับฟัง

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, หน้า 82) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

สรุปได้ว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูดการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และมีความเชื่อมั่นในการสื่อสาร

3.3.2.4 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการทำงาน

ร่วมกับผู้อื่น

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนี้

อาานนท์ ตูลารักษ์ (2554, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น คือความสามารถในการทำงานของกลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างจะใกล้ชิด และคงความสัมพันธ์อยู่ค่อนข้างถาวร ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงาน

โดยร่วมกันทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของทีมงาน

พกาวดี ศรีสุทธิ (2555, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นทักษะทางสังคมที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมการทำงานเป็นกลุ่มจะเน้นการมีส่วนร่วมโดยบุคคลหรือสมาชิกกลุ่มที่มีความรู้ความสามารถร่วมมือกันทำงานมีการระดมสมองเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ

บริษัท อินเทอร์เน็ตประเทศไทย (2556, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการติดต่อกับบุคคล สังคม และความสำคัญของการทำงานร่วมกันอย่างมีคุณภาพ เมื่องานที่ทำออกมามีคุณภาพ ก็แสดงให้เห็นความสามารถในการสื่อสาร และการติดต่อสื่อสารจะมีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ การยอมรับและโต้ตอบอย่างมีเหตุผล โดยไม่ก่อเกิดปฏิกิริยาที่ไม่พึงประสงค์

เขวาลักษณ์ มูลสระคู (2558, หน้า 82) กล่าวว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจ เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น หรือแสดงบทบาทผู้นำหรือผู้ตาม

ตะวันฉัตร ดั่งสัน (2560, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง การรู้จักบทบาทหน้าที่ ในการทำงานร่วมกับคนอื่นนั้น รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง มีทักษะในการพูดแสดงความคิดเห็นและอภิปรายในกลุ่ม เมื่อทำงานร่วมกับคนอื่นควรฝึกฝนที่จะเป็นผู้ฟังที่ดี ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่นมีคุณธรรมในการทำงานร่วมกัน เพื่อความสุขในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความขัดแย้ง

สรุปได้ว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลในองค์กร การช่วยเหลือ การสนับสนุน ให้กำลังใจและมีการปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร

3.3.2.5 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการวัดและประเมินผล

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการวัดการประเมินผล ดังนี้

สมจิตต์ จันทร์ฉาย (2557, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการวัดและการประเมินผล เป็นกระบวนการรวบรวมหลักฐาน ข้อมูลเชิงประจักษ์ต่าง ๆ เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณค่าในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือ ผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแสดงถึงมาตรฐานทางวิชาการในเชิงสมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สารสนเทศดังกล่าวนำไปใช้ในการกำหนดระดับคะแนนให้ผู้เรียนรวมทั้งใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, หน้า 83) กล่าวว่า ทักษะการวัดและการประเมินผล หมายถึง สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตามสภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

ศศิธร บัวทอง (2560, หน้า 1859) กล่าวว่า ทักษะการวัดการประเมินผล คือ เป็นการวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียน เป็นพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์ กับการเรียนการสอนเน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นผู้เกี่ยวข้องในการประเมินมีหลายฝ่ายและเกิดขึ้นในทุกบริบท จึงเป็นการผสมผสานองค์ความรู้ทักษะเฉพาะด้าน ความชำนาญการและความรู้เท่าทันด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการทำงานและการดำเนินชีวิต

มนต์อมร ปรีชารัตน์ (2019, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการวัดและการประเมินผล หมายถึง ความสามารถในการจัดการการศึกษา โดยเป็นการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน ในรูปแบบของคะแนนหรือคำบรรยายที่เกี่ยวข้องกับรายการสมรรถภาพหรือคุณลักษณะของผู้เรียนที่แสดงออกทั้งในระยะเวลาก่อนระหว่าง หรือหลังจากการเรียน

สรุปได้ว่า ทักษะการวัดและการประเมินผล หมายถึง ความสามารถหรือ ความชำนาญวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการพัฒนาผู้เรียนและ ตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนได้ตามสภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการ ปรับปรุงการจัดการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

3.3.2.6 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านทักษะการจัดการ

การเรียนรู้

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อย ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ยุพาวัลย์ เถาว์เมือง (2554, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการจัดการ เรียนรู้ หมายถึง การพูดของผู้สอนว่ามีเนื้อหาที่น่าสนใจและวิธีการพูดโน้มน้าวผู้เรียน ต่าง ๆ และทักษะการเคลื่อนไหว ผู้สอนควรที่จะเคลื่อนไหว ผู้สอนอย่างไรให้เหมาะสมกริยา ท่าทางต่าง ๆ ที่ผู้สอนเคลื่อนไหวในชั้นเรียนและตลอดเวลาการสอนและหมายถึง ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการสอน

ซารา นวลแย้ม (2557, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ความสามารถของผู้สอนที่สามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่ประกอบการสอนได้อย่าง ถูกต้อง คล่องแคล่ว ชำนาญ การจัดการเรียนรู้หรือการสอน หมายถึง การจัดสภาพการณ์ สถานการณ์ หรือกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

วิกิพีเดีย (2562, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ คือ ความสามารถในกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด คนสามารถเรียน ได้จากการได้ยินการสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็กและผู้ใหญ่จะ ต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม ผู้ใหญ่มักเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่ แต่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ที่จะให้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้เช่น ความเป็นกันเอง ความเข้มงวดกวดขัน หรือความไม่มี ระเบียบวินัย สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไข และสถานการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

มหาวิทยาลัยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 4)

กล่าวว่า ทักษะการจัดการเรียนรู้ คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

วิทยา พัฒนเมธาดา (2560, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการจัดการ การเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการมีความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้น ระหว่าง ผู้สอนกับ ผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม และผู้สอนกับสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่ และผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ใหม่นั้นไป ใช้ได้

เขาวลัทธิ มุลสระคู (2558, หน้า 83) กล่าวว่า ทักษะการจัดการ การเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร วางแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิด

สรุปได้ว่า ทักษะการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความสามารถของ ครูผู้สอนในการวิเคราะห์หลักสูตร วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ พัฒนาการทางการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะ การคิดและสามารถนำไปใช้ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

3.4 องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านคุณลักษณะ

ส่วนบุคคล

3.4.1 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อย ด้านคุณลักษณะ ดังนี้

Gordon (1935) กล่าวว่า คุณลักษณะส่วนบุคคล คือ บทบาทที่ชักจูงใจให้ เกิดพฤติกรรมโดยตรง มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษจะทำหน้าที่ควบคุมการแสดงพฤติกรรม ของบุคคลทุกรูปแบบ

สุเทพ พงศ์ศรีโรจน์ (2548, หน้า 101) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะ ส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งที่ถูกปรุงแต่งต่าง ๆ เฉพาะรายบุคคล (Individual attributes) ประกอบด้วยพื้นฐานของบุคลิกภาพ ภาวะด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ (temperament) ความต้องการ (needs) แรงขับ (Motives) ค่านิยม (Values) เป็นบุคลิกภาพที่ค่อนข้างถาวร แสดงออกมาในแต่ละสถานการณ์ รวมไปถึงความมั่นใจ ในตนเอง (Self-confidence) วุฒิภาวะทางอารมณ์ (Emotional maturity) ความมั่นคงของ อารมณ์ (Emotional stability) ระดับของพลัง (Energy level) และความสามารถในการทนทาน ต่อความเครียด (Stress tolerance) เป็นต้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (2550, หน้า 18)

คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนตำแหน่งในการทำงาน ระยะเวลาในการทำงานแผนกการทำงานทักษะในการใช้ภาษาและความต้องการส่วนตัวของคุณ คุณลักษณะเป็นสิ่งที่ติดตัวและเปลี่ยนแปลงได้ไม่ถาวร นักคุณลักษณะที่ไม่เหมาะสมกับหน้าที่มักจะ ก่อให้เกิดปัญหาในการ ทำงานและทำให้งานไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, หน้า 71) คุณลักษณะส่วนบุคคล

หมายถึง บุคลิก ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทักษะ ทักษะ แรงจูงใจ และความต้องการส่วนบุคคล

สรุปได้ว่า คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง บุคลิก ความรู้สึก เจตคติ ทักษะ รวมถึงแรงจูงใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมา สามารถแสดงออกได้โดยพฤติกรรมของบุคคลนั้น

3.4.2 องค์ประกอบย่อยของด้านคุณลักษณะ

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านคุณลักษณะ ดังนี้

นพพร สโรบล (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) มีบุคลิกภาพที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียน และ 2) มีคุณธรรมจริยธรรมสำหรับครู

ศิตา เข้มขันติถาวร (2555) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) มีความสามารถ ความถนัด และประสบการณ์ในการสอน และ 2) มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ครูสุภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) มีคุณธรรมจริยธรรมสำหรับครู และ 2) สร้างแรงจูงใจในการทำงาน

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) บุคลิกภาพที่ดี 2) มีคุณธรรมจริยธรรม 3) มีแรงจูงใจ และ 4) ใฝ่เรียนรู้

Pefianco, Erlinda C. (2009) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษด้านลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 1) มนุษยสัมพันธ์ที่ดี 2) อุทิศตนเพื่อวิชาชีพ 3) แรงจูงใจและตั้งใจ 4) เป็นบุคคลที่รักการเรียนรู้ และ 5) เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต

Komur, Sevki (2010) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครู ภาษาอังกฤษด้านลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย การรักการเรียนรู้ เพื่อก้าวทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้

Amin Sikki (2013) กล่าวว่า องค์ประกอบย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย การมีบุคลิกภาพที่ดี เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่ออาชีพ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน

จากการจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบย่อยของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อย ดังตาราง 4

ตาราง 4 ตารางสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรณนะครูภาษาอังกฤษด้านคุณลักษณะ
ส่วนบุคคล

นักวิชาการ/นักวิจัย	นพพร สโรบล (2554)	คิตา เข้มขันติถาวร (2555)	ศุภสัทภักดิ์มสธ. (2555)	เยาววดีลักษณ์ มุสสระตุน (2558)	Pefianco (2009)	Komur (2010)	Amin Sikki (2013)	ความถี่	ร้อยละ
องค์ประกอบ									
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล									
1. บุคลิกภาพ	√		√	√			√	4	57.1
2. คุณธรรมจริยธรรม	√	√	√	√	√			5	71.4
3. แรงจูงใจในการเรียนรู้		√	√	√		√		4	57.1
4. อุทิศตนต่อวิชาชีพ					√			1	14.2
5. เป็นบุคคลรักการเรียนรู้					√			1	14.2
6. เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต					√			1	14.2
รวม	2	2	3	3	5	1	1	17	100

จากตาราง 4 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรณนะครูภาษาอังกฤษด้านลักษณะส่วนตัวบุคคล ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าองค์ประกอบบางตัวมีความหมายเหมือนกัน แต่นักวิชาการเรียกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงรวมองค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน แต่เรียกชื่อต่างกัน แล้วตั้งชื่อ ดังนี้

1. แรงจูงใจในการเรียนรู้ เป็นบุคคลรักการเรียนรู้ และเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นองค์ประกอบที่มีความหมายเหมือนกัน รวมความถี่ 4 คิดเป็นร้อยละ 57.1 ผู้วิจัยตั้งชื่อองค์ประกอบนี้ว่า แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

ผลการสังเคราะห์ ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบย่อยสรรณนะครูภาษาอังกฤษด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่ามี 6 องค์ประกอบย่อย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ที่มีความถี่สูง ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป หรือคิดเป็นร้อยละ 30 ขึ้นไป พบว่า องค์ประกอบสรรณนะย่อย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ 2) บุคลิกภาพ และ 3) คุณธรรมจริยธรรม

3.4.2.1 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ดังนี้

รุจเรขา วิทยาวุฑฒิกุล (2552, ออนไลน์) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) คือ แรงขับเคลื่อนที่อยู่ภายในตัวบุคคล ที่จะกระตุ้นให้บุคคลนั้นเกิดการกระทำ แรงขับเคลื่อนดังกล่าวเกิดจากความต้องการพื้นฐาน (Needs) แรงผลักดัน (Drives) หรือความปรารถนา (Desires) อันเนื่องมาจากสิ่งล่อใจ (Incentives) ความคาดหวัง (Expectancy) หรือการตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) ทำให้บุคคลพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งแรงจูงใจอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้

อัศรินทร์ ก่อเลิศวรพงศ์ (2559, ออนไลน์) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้เป็นแรงขับให้ บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้

วิญญู พูลศรี (2560, ออนไลน์) กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นองค์ประกอบในกระบวนการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นและมีความสนใจในเนื้อหาที่ตนเองกำลังเรียน รวมไปถึงการพัฒนาการเรียนไปสู่เป้าหมายที่ผู้สอนวางไว้

วิกิพีเดีย (2562, ออนไลน์) กล่าวว่า แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ การจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้น ๆ เอง ภายใน ได้แก่ ความรู้สึกต้องการ หรือขาดอะไรบางอย่าง จึงเป็นพลังชักจูง หรือกระตุ้นให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหรือต้องการนั้น ส่วนภายนอกได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่มาเร่งเร้า นำช่องทาง และมาเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมในตัวมนุษย์ ซึ่งการจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก แต่เพียงอย่างเดียว หรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ อาจกล่าวได้ว่า การจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งเกิดจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเป็นสิ่งเร้าภายในที่สำคัญกับการเกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ยังมีสิ่งเร้าอื่น ๆ เช่น การยอมรับของสังคม สภาพบรรยากาศที่เป็นมิตร การบังคับขู่เข็ญ การให้รางวัลหรือกำลังใจหรือการทำให้

เกิดความพอใจ ล้วนเป็นเหตุจูงใจให้เกิดแรงจูงใจได้ ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

เขาวลัทธิ มุลสระคู (2558, หน้า 84) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง รักและศรัทธาในวิชาชีวคหุ มีเจตคติที่ดีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนการรักการเรียนรู หมายถึง ความกระตือรือร้นเพิ่มพูนความรู้ของตน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ หมายถึง องค์ประกอบในกระบวนการเรียนการสอนทำให้ผู้สอนเกิดความกระตือรือร้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น รัก ศรัทธาในวิชาชีวคหุ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพิ่มพูนความรู้ของตน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

3.4.2.2 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านบุคลิกภาพ

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านบุคลิกภาพ ดังนี้

สายฝน เลหาะวิสุทธิ (2558, หน้า 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลและเป็นพฤติกรรมที่แต่ละคนแสดงออกมาเพื่อให้คนอื่นรู้ว่าคนนี้เป็นใคร เปรียบเสมือนตัวแทนของแต่ละบุคคล ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะแตกต่างกันออกไป

จักรแก้ว นามเมือง (2560, ออนไลน์) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ตามเจตนารมณ์ของมนุษย์แต่ละคน โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมที่หลากหลาย

กรรณิการ์ คงนาม (2562, หน้า 36-37) กล่าวว่า บุคลิก หมายถึง ส่วนรวมทั้งหมดที่บุคคล แสดงออกโดยกิริยาอาการ ความนึกคิด อารมณ์ นิสัยใจคอ ความสนใจ การติดต่อกับผู้อื่น ตลอดจน รูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย และความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น รวมถึงพฤติกรรม อารมณ์ และลักษณะนิสัยที่สะสมจากประสบการณ์ชีวิตซึ่งชี้ให้เห็นความเป็นปัจเจกบุคคล ในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม

จักรพล สงวนรัมย์ (2562, หน้า 6) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเด่นของอุปนิสัยของแต่ละบุคคลซึ่งจะมีความแตกต่างกันไป

เขาวลักษณะ มุลสระคู (2558, หน้า 83) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะ หมายถึง มีความมั่นใจ ร่าเริง เป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน มีความคล่องตัว และอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน

สรุปได้ว่า บุคลิกลักษณะ หมายถึง พฤติกรรม ลักษณะนิสัย ความมั่นใจ ความร่าเริง เป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน มีความคล่องตัว และอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน มีความสามารถติดต่อกับผู้อื่น และความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุข

3.4.2.3 ความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านคุณธรรมจริยธรรม

นักวิชาการได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความหมายขององค์ประกอบย่อยด้านคุณธรรม จริยธรรม ดังนี้

ดวงเดือน พิณสุวรรณ (2019, ออนไลน์) กล่าวว่า คุณธรรม เป็นสภาพที่พึง ประสงค์ในด้านความดี ความควร ความถูกต้อง ส่วนจริยธรรมเป็นการปฏิบัติไปสู่สภาพที่พึงประสงค์นั้น คุณธรรม จึงเป็นสภาพทางจิตใจที่จะโน้มน้าวกกระทำให้เกิดการประพฤติปฏิบัติสิ่งที่ดี และไม่ประพฤติสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้น คุณธรรมจะเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดจริยธรรม และจริยธรรมเป็นผลของการมีคุณธรรม หรืออีกนัยหนึ่ง คุณธรรม เป็นเรื่องของความจริงแท้หรือลัทธิธรรม ส่วนจริยธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์ทำขึ้น แต่งขึ้นตามเหตุผลของมนุษย์ หรือตามความต้องการของมนุษย์

จินตนา สุพรรณิกา (2556, ออนไลน์) กล่าวว่า คุณธรรม คือ ความดีงามที่ถูกปลูกฝังขึ้นในจิตใจ มีความกตัญญู ชยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ สามัคคี มีวินัย มีน้ำใจ และ เป็นสุภาพชน เป็นต้น จนเกิดจิตสำนึกที่ดี รู้สึกรับผิดชอบ ชั่ว ดี เกรงกลัวต่อการกระทำความชั่ว โดยประการต่าง ๆ เมื่อจิตเกิดคุณธรรมขึ้นแล้ว จะทำให้เป็นผู้มีจิตใจดี และคิดแต่สิ่งที่ดี จึงได้ชื่อว่า “เป็นผู้มีคุณธรรม” จริยธรรม คือ การประพฤติปฏิบัติ การกระทำดี ตามคุณธรรมที่มีอยู่ในจิตใจ ปรากฏเป็นความดีงาม ทั้งทางกาย ทางวาจา และ ทางใจ ถูกแสดงออกทางจรรยา มารยาท การประพฤติปฏิบัติ และการกระทำที่ดี ตามคุณธรรมที่มีในจิตใจนั้น จึงได้ชื่อว่า “เป็นผู้มีจริยธรรม”

ครูประถม (2017, ออนไลน์) กล่าวว่า คุณธรรม จริยธรรม หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นความดี ความถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งมีอยู่ภายในจิตใจของครู และเป็นแรงผลักดันให้ครูกระทำหน้าที่ของครูอย่างถูกต้องเหมาะสมได้อย่างสมบูรณ์

เขาวลัทธิ มุสละระคุ (2558, หน้า 83) กล่าวว่า คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง มีคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องกับหลักศาสนาที่ตนยึดถือ มีคุณธรรม จริยธรรม ที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู

สรุปได้ว่า คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นความดีที่ถูกต้อง เหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียน มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ ซึ่งมีอยู่ภายใน จิตใจของครู และเป็นแรงผลักดันให้ครูกระทำหน้าที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู อย่างถูกต้องเหมาะสม

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ คือ พฤติกรรมหรือ คุณลักษณะที่อยู่ภายในตัวบุคคลโดยคุณลักษณะนี้จะสามารถทำให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้บรรลุตามเป้าหมายหรือเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ และองค์ประกอบสมรรถนะย่อย 14 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Knowledge) มีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน

ภาษาอังกฤษ

1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน

1.3 ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน

ภาษาอังกฤษ

1.4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์

1.5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ

วัฒนธรรม

2. องค์ประกอบด้านทักษะ (Skills) มีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 ทักษะการพัฒนาตนเอง

2.2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี

2.3 ทักษะการสื่อสาร

2.4 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.5 ทักษะการวัดและประเมินผล

2.6 ทักษะการจัดการเรียนรู้

3. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic)

มีองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1 บุคลิกลักษณะ

3.2 แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

3.3 คุณธรรมจริยธรรม

4. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคู่มือ

4.1 ความหมายของคู่มือ

จากการศึกษามีนักวิชาการได้ให้ความหมายของคู่มือไว้หลายท่าน ดังนี้

สิริกร ประสบสุข (2555, หน้า 82) ได้สรุปความหมายของคู่มือไว้ว่า คู่มือหมายถึง หนังสือที่เขียนขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ใช้ได้ศึกษา ทำความเข้าใจ และง่ายต่อการปฏิบัติตามได้ในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

คัมภีร์ สุดแท้ (2553, หน้า 80) ได้สรุปความหมายของคู่มือไว้ว่า คู่มือหมายถึง หนังสือตำรา เอกสารแนะนำ หรือเป็นสื่อที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติควบคู่กันไปกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีเนื้อหาสาระสั้น ๆ ที่ผู้อ่านสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีจนบรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย

กนกวรรณ ศิรินิมิตกุล (2553, หน้า 12) ได้ให้ความหมายในการจัดทำคู่มือไว้ว่า ต้องคำนึงถึงคู่มือที่สร้างขึ้นมานั้นมีความจำเป็นอย่างไร โดยคู่มือเป็นแหล่งของความรู้ของผู้ศึกษาที่สำคัญคือจะเป็นตัวช่วยให้มีความเข้าใจมากขึ้น และสามารถที่จะปฏิบัติได้ ถูกต้องมากขึ้น

มาลินี สุขสุวรรธ (2550, หน้า 123) ได้สรุปความหมายของหนังสือคู่มือว่าเป็นหนังสือที่ใช้ควบคู่เกี่ยวกับการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ทำให้หนังสือเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่ผู้ใช้สามารถกระทำสิ่งนั้น ๆ ให้บรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย

สรุปได้ว่า คู่มือเป็นเอกสารที่ให้ความรู้ หรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการทำกิจกรรมหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแก่ผู้ใช้ เพื่อให้ผู้ใช้ได้เข้าใจและเกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้ และสามารถดำเนินการกระทำสิ่งนั้นได้อย่างถูกต้อง

4.2 ประเภทของคู่มือ

สิริกร ประสบสุข (2555, หน้า 83–85) อธิบายว่า โดยทั่วไปหนังสือคู่มือที่พบ มี 3 ประเภท ได้แก่

1. คู่มือครู (Teacher's Manual or Handbook) เป็นหนังสือที่ให้แนวทางและคำแนะนำแก่ครู เกี่ยวกับสาระ วิธีการ กิจกรรม สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งข้อมูลอ้างอิงต่าง ๆ ปกติมักจะใช้ควบคู่กับตารางเรียน หรือหนังสือเรียน เช่น คู่มือจัดกิจกรรม บูรณาการสำหรับเด็กปฐมวัย คู่มือปฏิบัติการนิเวศวิทยา เป็นต้น

2. คู่มือเรียน แบบฝึกปฏิบัติ (Student's Manual or Workbook) คือหนังสือที่ผู้เรียนใช้ควบคู่กับตำราที่เรียนปกติจะประกอบไปด้วยคำสั่ง แบบฝึกหัด ปัญหาหรือคำถาม ที่ว่างสำหรับเขียนคำตอบและการทดสอบ ปัจจุบันคู่มือผู้เรียนไม่เพียงแต่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับหนังสือ ตำราเท่านั้น แต่อาจจะใช้เป็นคู่มือสำหรับการศึกษาควบคู่ไปกับสื่ออื่น ๆ ที่ทำหน้าที่แทนครู หรือตำรา เช่น บทเรียน วิดีทัศน์ บทเรียนทางไกล ภาพยนตร์ หรือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

3. คู่มือทั่วไป เป็นหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมุ่งหวังให้ผู้อ่านหรือผู้ใช้มีความเข้าใจ และสามารถดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ด้วยตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สรุปได้ว่า คู่มือมี 3 ประเภท ได้แก่ คู่มือครู คู่มือเรียนหรือแบบฝึกปฏิบัติงาน และ คู่มือทั่วไป ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นประเภทใดล้วนแต่ใช้เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องด้วย

4.3 องค์ประกอบของคู่มือ

กนกวรรณ ศิรินิมิตกุล (2553, หน้า 25–30) กล่าวถึง องค์ประกอบของคู่มือ ดังนี้

1. คำชี้แจงการใช้คู่มือ โดยครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของคู่มือ ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการใช้คู่มือ วิธีการใช้ และคำแนะนำ

2. เนื้อหาสาระ โดยมีคำชี้แจง หรือคำอธิบาย ประกอบ และอาจมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจที่กระจ่าง

3. การเตรียมการ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมสถานที่ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือที่จำเป็น การเตรียมวัสดุ และการติดต่อประสานงานที่จำเป็น

4. กระบวนการ วิธีการ กิจกรรม ส่วนนี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญของคู่มือ คู่มือ จำเป็นต้องให้ข้อมูลหรือรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้ คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอน วิธีดำเนินการ คำแนะนำ และตัวอย่างเกี่ยวกับกิจกรรม ที่จะช่วยให้บรรลุผล คำถาม ตัวอย่าง แบบฝึกหัดแบบฝึกปฏิบัติ และสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งควรทำ ไม่ควรทำ ซึ่งมักจะ มาจากประสบการณ์ของผู้เขียน

5. การวัดและประเมินผล คู่มือที่ดีควรจะให้คำแนะนำที่เกี่ยวข้องอย่าง ครบถ้วน การวัดและประเมินผล นับเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกองค์ประกอบหนึ่ง ที่คู่มือ จำเป็นต้องให้รายละเอียดต่าง ๆ เช่น เครื่องมือวัดผล วิธีวัดผล และเกณฑ์การประเมินผล คู่มือครูอาจเสนอแนะ เกณฑ์ในการประเมิน หรือให้คำแนะนำในการพัฒนาเกณฑ์ เพื่อ ประเมินด้วย

6. ความรู้เสริม คู่มือที่ดีต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้ และสามารถ คาดคะเน ได้ว่า ผู้ใช้มักจะประสบปัญหาในเรื่องใด และจัดหาหรือจัดทำข้อมูล ที่จะช่วย ส่งเสริมความรู้อันจะทำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

7. ปัญหาและคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

8. แหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ การเขียนคู่มือว่าเป็นกระบวนการ เขียนตำราหรือเอกสารวิชาการ ข้อควรคำนึงในการเขียน หนังสือคู่มือประเด็นต่าง ๆ ควร ครอบคลุมรายละเอียดต่าง ๆ เนื่องจากในบางครั้งผู้อ่านไม่สามารถสอบถามกับผู้เขียนได้ โดยตรง จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้ ควรระบุให้ชัดเจนว่า คู่มือนี้เป็นคู่มือ สำหรับใคร ใครเป็นผู้ใช้กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้ใช้ได้อะไรบ้าง ควรมี ส่วนนำที่จูงใจผู้ใช้น่าคู่มือนี้จะช่วยผู้ใช้อย่างไร ผู้ใช้จะได้รับประโยชน์อะไร ควรมีส่วนที่ให้ หลักการ หรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้ใช้คู่มือเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และควรมีส่วนที่ให้คำแนะนำแก่ผู้ใช้เกี่ยวกับการเตรียมตัว การเตรียมเครื่องมือ วัสดุ และ สิ่งจำเป็น ในการดำเนินการที่คู่มือแนะนำ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของคู่มือที่ดีนั้น ต้องเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่นำไปใช้ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ โดยประกอบไปด้วย คำชี้แจงในการใช้คู่มือเนื้อหาเหมาะสม ครอบคลุม ทุกด้าน วิธีการนำไปใช้ และการแนะนำแหล่งความรู้อ้างอิงต่าง ๆ ตลอดจน การเสนอสื่อ อุปกรณ์ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรม

4.4 ประโยชน์ของคู่มือ

คู่มือปฏิบัติงานที่จัดทำขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

1. คู่มือการปฏิบัติงานถือเป็นบรรทัดฐานสำหรับการปฏิบัติงาน คือ ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีเกณฑ์ ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ปฏิบัติ หรือปฏิบัติต่อใคร ทำให้เกิดแบบแผนที่ดี

2. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

3. ใช้เป็นคู่มือใหม่ในการฝึกอบรมบุคลากรใหม่ทำให้สามารถเรียนรู้งานได้

ถูกต้องรวดเร็ว

4. ช่วยลดเวลาและลดความผิดพลาด และความบกพร่องในการปฏิบัติงาน

5. ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

6. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

สรุปได้ว่า คู่มือที่ดีนั้น ควรมีลักษณะในประเด็นหลัก ๆ ดังนี้ ด้านเนื้อหาที่

ถูกต้อง และครอบคลุมสาระของคู่มือนั้น การจัดลำดับข้อมูลนำเสนอเป็นขั้นตอน

เข้าใจง่าย มีคำชี้แจง มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ผู้ใดอ่านแล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้ รูปแบบ

ของคู่มือ เหมาะสม ใช้ภาษาเหมาะสม เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น

และมีแหล่งสืบค้นข้อมูลหรือหนังสืออ้างอิง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประกอบด้วย

1.1 วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

1.2 พัฒนาตัวบ่งชี้เชิงสมมติฐานตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.1 ประชากร

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.4 การสร้างและหาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 3 การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาแนวทางการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้

3.2 วางแผนการดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้

3.3 ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

3.4 ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครู

ภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

การกำหนดองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการ วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวกับการพัฒนา ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

1.2 พัฒนาตัวบ่งชี้เชิงสมมติฐานที่เป็นตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำตัวบ่งชี้ที่ได้จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์ สร้างตัวบ่งชี้เชิงสมมติฐานตามกรอบแนวคิดของการวิจัยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 313 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปีการศึกษา 2562 การกำหนด ตัวอย่าง เนื่องจากการทำวิจัยครั้งนี้มี 14 ตัวแปร จำนวนตัวอย่างที่นำมาศึกษาควรมี ประมาณ 20คน ต่อตัวแปร 1 ตัว (Hair, 2006) ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะได้ 280 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งได้มาโดยการดำเนินการ ดังนี้

2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ซึ่งมีการสุ่มขั้นตอนตัวอย่าง ดังนี้

1) ใช้อำเภอเป็นหน่วยการสุ่ม โดยสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 70 ได้ 14 อำเภอ จาก 19 อำเภอ ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ได้แก่ อำเภอเรณูนคร อำเภอท่าอุเทน อำเภอนาแก อำเภอนาหว้า อำเภอธาตุพนม อำเภอปลาปาก อำเภอโพนสวรรค์ อำเภอเมืองนครพนม อำเภอศรีสงคราม อำเภอดงหลวง อำเภอโคกสูง อำเภอเมืองมุกดาหาร และอำเภอหนองสูง

2) ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม โดยสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก โรงเรียนใน 14 อำเภอที่สุ่มได้ในข้อ 1 ใช้เกณฑ์ร้อยละ 85 ได้โรงเรียน จำนวน 70 โรงเรียน จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 82 โรงเรียน

3) ใช้ครูในโรงเรียนที่สุ่มได้จากข้อ 2 เป็นหน่วยสุ่ม โดยสุ่มอย่างง่าย กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียนที่สุ่มได้ตามข้อ 2 ด้วยวิธีการเทียบ บัญญัติไตรยางศ์ ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 280 คน สามารถสรุปได้ ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม อำเภอ และโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
จังหวัดนครพนม		
อำเภอเมืองนครพนม จำนวน 7 โรงเรียน		
1. ปิยะมหาราชาลัย	10	7
2. คำเตยอุปถัมภ์	3	2
3. นครพนมวิทยาคม	15	10
4. ศรีโคตรบูรณ์	3	2
5. บ้านผึ้งวิทยาคม	3	2
6. ศรีบัวบานวิทยาคม	2	1
7. วังกระแสนวิทยาคม	2	1
รวม	38	25
อำเภอท่าอุเทน จำนวน 6 โรงเรียน		
8. อุเทนพัฒนา	12	8
9. ไชยบุรีวิทยาคม	3	2
10. พะทวยพิทยาคม	6	4

ตาราง 5 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
11. รามราชพิทยาคม	2	1
12. ท่าจำปาวิทยา	1	-
13. เชียงยืนวิทยา	-	-
รวม	24	15
อำเภอธาตุพนม จำนวน 6 โรงเรียน		
14. ธาตุพนม	13	9
15. อุ่มเหมาประชาสรรค์	6	4
16. โพนแพงพิทยาคม	2	1
17. กุดฉิมพิทยาคม	1	-
18. วัดบึงเหล็ก ในพระบรมราชานุเคราะห์	1	-
19. นาถ่อนพัฒนา	3	2
รวม	26	16
อำเภอนาแก จำนวน 5 โรงเรียน		
20. นาแกพิทยาคม	6	4
21. พระซองสามัคคีวิทยา	3	2
22. หนงบ่อวิทยานุกูล	1	-
23. ธรรมากรวิทยานุกูล	2	1
24. นาแกสามัคคีวิทยา	14	10
รวม	26	17
อำเภอนาหว้า จำนวน 4 โรงเรียน		
25. นาหว้าพิทยาคม	6	4
26. ดอนเสียวแดงพิทยาคม	2	1
27. อุดมพัฒนศึกษา	2	1
28. นางิ้วราษฎร์รังสรรค์	2	1
รวม	12	7

ตาราง 5 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
อำเภอปลาปาก จำนวน 6 โรงเรียน		
29. ปลาปากวิทยา	5	4
30. กุดาไ้วิทยาคม	4	3
31. มัชฌิมพัชรกิตติยาภา 1 นครพนม	3	2
32. ธรรมโฆสิตวิทยา	1	-
33. โคกสว่างประชาสรรค์	1	-
34. มหาชัยวิทยาคม	3	2
รวม	17	11
อำเภอเรณูนคร จำนวน 2 โรงเรียน		
35. เรณูนครวิทยานุกูล	18	13
36. ดงดาวแจ้งพัฒนศึกษา	2	1
รวม	20	14
อำเภอศรีสงคราม จำนวน 6 โรงเรียน		
37. สหราษฎร์รังสฤษดิ์	8	6
38. สามผงวิทยาคม	1	-
39. สนธิราษฎร์วิทยา	3	2
40. นาคำราษฎร์รังสรรค์	1	-
41. นาเดื่อพิทยาคม	1	-
42. บ้านข่าพิทยาคม	4	3
รวม	18	11
อำเภอโพนสวรรค์ จำนวน 2 โรงเรียน		
43. โพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา	6	4
44. ค้อวิทยาคม	3	2
รวม	9	6

ตาราง 5 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
จังหวัดมุกดาหาร		
อำเภอเมืองมุกดาหาร จำนวน 11 โรงเรียน		
45. มุกดาหาร	11	8
46. นาโสกวิทยาคาร	2	1
47. ฟิ่งแดดวิทยาคาร	3	2
48. นวมินทร์ราชูทิศ อีสาน	4	3
49. คำป่าหลายสรรพวิทย์	3	2
50. ดงเย็นวิทยาคม	3	2
51. นาวาราชกิจพิทยานุสรณ์	1	-
52. มุกดาวิทยานุกูล	6	4
53. จุฬารัตนราชวิทยาลัย มุกดาหาร	8	6
54. ดงมอนวิทยาคม	3	2
55. เมืองมุกวิทยาคม	2	1
รวม	46	31
อำเภอนิคมน้ำอ้อย จำนวน 5 โรงเรียน		
56. คำอ้อยพิทยาสรรค์	7	5
57. อุดมวิทย์	2	1
58. ร่มเกล้าพิทยาสรรค์	2	1
59. แวงใหญ่พิทยาสรรค์	1	-
60. โชคชัยวิทยา	2	1
รวม	14	8
อำเภอดงหลวง จำนวน 2 โรงเรียน		
61. ดงหลวงวิทยา	4	3
62. กกตุมประชาสรรค์ฯ	2	1
รวม	6	4

ตาราง 5 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
อำเภอคำชะอี จำนวน 5 โรงเรียน		
63. คำชะอีวิทยาคาร	7	5
64. คำบกวิทยาคาร	2	1
65. ชัยปัญญานุกูลวิทยานุสรณ์	3	2
66. คำชะอีพิทยาคม	3	2
67. เหล่าประชาอุทิศ	2	1
รวม	17	11
อำเภอหนองสูง จำนวน 3 โรงเรียน		
68. หนองสูงสามัคคีวิทยา	6	4
69. พลับราษฎร์พิทยาสรรพ์	1	-
70. หนองแวงวิทยาคม	2	1
รวม	46	5
รวมทั้งหมด	319	280

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามสมรรถนะครูสอน

ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ เป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 สอบถามสมรรถนะครูภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเนื้อหาครอบคลุม องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 67 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยทำการศึกษาและสังเคราะห์ ทฤษฎี แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูและสมรรถนะครูที่สอน ภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาสร้างกรอบแนวคิดของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ จำแนก องค์ประกอบย่อยเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ขั้นที่ 2 เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษให้ ครอบคลุม องค์ประกอบ 3 ด้านอย่างชัดเจนและสามารถวัดได้

ขั้นที่ 3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามและกำหนดรูปแบบสอบถามจาก เอกสาร พื้นฐานการวิจัยการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 4 สร้างเครื่องมือแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 73 ขอ เกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบย่อยตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ นำแนวคำถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสมของคำถาม นำมาสังเคราะห์พิจารณาเลือกข้อมูลที่มีความถี่ในการตอบ ของครูผู้เชี่ยวชาญ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ขั้นที่ 5 สร้างเครื่องมือแบบสอบถามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สร้างแบบสอบถามตามตัวบ่งชี้ที่มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ จำนวน 25 ขอ ด้านทักษะ จำนวน 31 ขอ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 17 ขอ รวมทั้งหมด 73 ขอ

ขั้นที่ 6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม ของข้อความ (หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา : Validity) โดยพิจารณาจากค่า IOCจะต้องมีค่า มากกว่าหรือเท่ากับ .50 จำนวน 5 คน ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1. อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสอน ภาษาอังกฤษ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

2. ครูระดับมัธยมศึกษาที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ มี ความรู้ และประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

ขั้นที่ 7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

ขั้นที่ 8 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่างในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 30 คน จากนั้น

นำผลการทดลองใช้แบบสอบถามมาหาคุณภาพ โดยวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อโดยใช้ค่า Item total Correlation และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach)

ขั้นที่ 9 หาคุณภาพของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อโดยใช้ค่า Item total Correlation และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach)

ขั้นที่ 10 นำแบบสอบถามจำนวน 67 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

ขั้นที่ 11 พิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับจริงนำไปเก็บข้อมูล เพื่อตรวจสอบความตรงของ โมเดลในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

ขั้นที่ 12 ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ จากองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนครูกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์

2. การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

2.1 ระยะที่ 1 กำหนดองค์ประกอบหลัก 3 ตัว ประกอบด้วย 14 องค์ประกอบย่อย ตัวบ่งชี้ 67 ตัว จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้วยแบบสอบถาม

2.2 ระยะที่ 2 เก็บข้อมูลกับครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยของข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ออกไปลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

6. การจัดการทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

2. การสังเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถาม

โดยคัดเลือกความคิดเห็นที่มีความสอดคล้องกัน

3. การสังเคราะห์ข้อสรุปจากแบบสอบถามตัวบ่งชี้ย่อย ของสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
4. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปร
5. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

6. การตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการตรวจสอบความสอดคล้องและเหมาะสมของประเด็นย่อยกับสมรรถนะที่ต้องการวัดจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน แลหาค่าเฉลี่ย

7. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

7. สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญแลหาค่าเฉลี่ย (mean) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553, หน้า 112)

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (r_{xy}) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555, หน้า 54)

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (mean)

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2.3 ร้อยละ (percentage)

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

3.1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 56)

3.1.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistic : χ^2) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความถ่วงน้ำหนักมีค่าเป็นศูนย์ ค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าต่ำมากยิ่งมีค่าใกล้เคียงศูนย์มากเท่าไร หรือค่าใกล้เคียงกับจำนวนองศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom : df) แสดงว่า โมเดลทางทฤษฎีมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.1.2 ดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative fit index : CFI) มีพิสัยอยู่ตั้งแต่ 0 ถึง 1

3.1.3 ดัชนีค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1

ระยะที่ 3 การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ผู้วิจัยได้ดำเนินการการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ดังนี้

3.1 ศึกษาแนวทางการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

3.1.1 ศึกษาองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 เพื่อสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

3.1.2 ศึกษาการจัดทำคู่มือจากเอกสารและงานวิจัย เพื่อให้การจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 มีความชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม

3.2 วางแผนการดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

3.2.1 เขียนร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประกอบด้วย

3.2.1.1 ความเป็นมาและแนวคิดของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

3.2.1.2 นิยาม องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ แหล่งข้อมูลในการวัดตัวบ่งชี้

3.2.1.3 สรุปผลการประเมินสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

3.2.2 นำร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 เสนอครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมและความสอดคล้องของเครื่องมือ (สุวิมล, 2550) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence/ IOC) ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อคัดเลือกเฉพาะข้อความที่เหมาะสม ในการสร้างคู่มือ มีค่า IOC = 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าความสอดคล้องความเหมาะสม ในการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ตั้งแต่ 0.60–1.00 ได้กำหนดระดับความคิดของครูสอน ภาษาอังกฤษ ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการสร้างคู่มือการใช้ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นมีความเหมาะสมในการสร้างคู่มือการใช้ ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่มีความเหมาะสมในการสร้างคู่มือ การใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22

3.3 ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

3.3.1 จัดทำร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

3.3.2 นำร่างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่อยู่ในระดับเหมาะสม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.3.3 จัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ฉบับสมบูรณ์

3.4 ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 โดยครูสอนภาษาอังกฤษ 5 คน

3.4.1 แบบสอบถามวัดระดับความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 เป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามรูปแบบของ Likert's Scale ซึ่งมีรายละเอียดระดับคะแนนที่ให้ความหมาย ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

3.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาเปรียบเทียบกับค่าที่กำหนด ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งผู้วิจัยได้ กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (สุทธิชัย คนกาญจน์, 2547)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม
น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสม
น้อยที่สุด

จากขั้นตอนการดำเนินวิจัยทั้ง 3 ระยะ สามารถสรุปเป็นตาราง ได้
ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 6 แสดงระยะการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ผู้ให้ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล เวลาดำเนินการ และผลที่ได้รับ

ระยะของการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	ผู้ให้ข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	เวลาที่ดำเนินการ	ผลที่ได้รับ
ระยะที่ 1 พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22	1. ศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพของโรงเรียน 2. วิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1. วิเคราะห์เชิงเนื้อหา 2. วิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	มิถุนายน 2562 กรกฎาคม-พฤศจิกายน 2562	ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ
ระยะที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์	1. สร้างแบบสอบถามและหาประสิทธิภาพ 2. ทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง (Try out) 3. เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ แบบสอบถาม 4. การวิเคราะห์ข้อมูล	1. ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน 2. ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน 3. ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 280 คน	1. ทาคัว IOC 2. โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS	ธันวาคม 2562 มกราคม 2563 กุมภาพันธ์ 2563 เมษายน-มิถุนายน 2563	ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
ระยะที่ 3 การสร้างคู่มือตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน	1. ศึกษาแนวทางการจัดทำคู่มือ 2. วางแผนการดำเนินการจัดทำคู่มือ 3. ดำเนินการจัดทำคู่มือ 4. ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้. 5. เขียนรายงานการวิจัย	ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน	ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม LISREL	พฤศจิกายน 2563	คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ผลการนำเสนอเป็นลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและผลการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบ

2.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองเพื่อพัฒนาโมเดลโครงสร้างโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 น้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ขององค์ประกอบหลักโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้สะดวกในการทำความเข้าใจผู้วิจัยจึงนำเสนอเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 อักษรย่อที่ใช้แทนองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย

KL แทน องค์ประกอบด้านความรู้ วัตถุประสงค์ประกอบย่อย

5 องค์ประกอบ

KL1 แทน ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน

ภาษาอังกฤษ

KL2 แทน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน

KL3 แทน ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน

ภาษาอังกฤษ

KL4 แทน ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์

KL5 แทน ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่าง

ภาษากับวัฒนธรรม

SK แทน องค์ประกอบด้านทักษะ วัตถุประสงค์ประกอบย่อย 6

องค์ประกอบ

SK1 แทน ทักษะการพัฒนาตนเอง

SK2 แทน ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี

SK3 แทน ทักษะการสื่อสาร

SK4 แทน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

SK5 แทน ทักษะการวัดและประเมินผล

SK6 แทน ทักษะการจัดการเรียนรู้

PC แทน องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล วัตถุประสงค์

องค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ

PC1 แทน แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

PC2 แทน บุคลิกลักษณะ

PC2 แทน คุณธรรมจริยธรรม

1.2 สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้แทนค่าสถิติ

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (mean)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

Skew แทน ค่าที่ใช้วัดความเบ้ของโค้งความถี่

Kur แทน ค่าที่ใช้วัดความโค้งของโค้งปกติ

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

R^2 แทน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (squared multiple correlation) หรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

χ^2 แทน ค่าสถิติไค-สแควร์ (chi-square)

df แทน องศาอิสระ (degree of freedom)

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)

GFI แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเหมาะสม (goodness of fit index)

AGFI แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเหมาะสมที่ปรับแก้แล้ว (adjusted goodness of fit index)

RMSEA แทน ดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (root mean square error of approximation)

b แทน น้ำหนักองค์ประกอบ

SE แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error)

FS แทน ค่าสัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (error) ของตัวบ่งชี้

□ แทน ตัวบ่งชี้ (ตัวแปรที่สังเกตได้)

○ แทน องค์ประกอบย่อย (ตัวแปรแฝง)

○ แทน องค์ประกอบหลัก (ตัวแปรแฝง)

→ แทน ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม

หัวข้อครแสดงแสดงทิศทางของอิทธิพล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามและค่าสถิติพื้นฐานความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

จากแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 280 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามจำนวนทั้งหมดที่ส่งไป ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์แสดงสถานภาพครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม เป็นความถี่และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 7 ความถี่และร้อยละของข้อมูลแสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลสถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	91	32.5
1.2 หญิง	189	67.5
รวมทั้งหมด	280	100
2. วุฒิการศึกษา		
2.1 ปริญญาตรี	200	71.3
2.2 ปริญญาโท	77	27.5
2.3 ปริญญาเอก	3	1.1
รวมทั้งหมด	280	100
3. อายุ		
3.1 20-30 ปี	98	31.4
3.2 31-40 ปี	154	55
3.3 41-50 ปี	21	11.1
3.4 51 ปีขึ้นไป	7	2.5
รวมทั้งหมด	280	100

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อมูลสถานภาพ	ความถี่	ร้อยละ
4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน		
4.1 1-5 ปี	82	29.3
4.2 6-10 ปี	61	21.8
4.3 มากกว่า 10 ปี	137	48.9
รวมทั้งหมด	280	100
5. ขนาดโรงเรียน		
5.1 ขนาดเล็ก	28	10
5.2 ขนาดกลาง	160	57.1
5.3 ขนาดใหญ่	92	32.9
รวมทั้งหมด	280	100

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 7 พบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 เป็นเพศชาย จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมา ปริญญาโท จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10 ปี จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยที่สุดคือ 6-10 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ขนาดโรงเรียนสูงสุด คือ โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมา คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 และน้อยที่สุดคือโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 22 แสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวบ่งชี้สมรรถนะ
ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 22 ด้านองค์ประกอบด้านความรู้

ลำดับที่	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	Skew	Kur	ความ เหมาะสม
องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านความรู้						
องค์ประกอบย่อยที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ						
1	มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย	4.23	.68	-.34	-.86	มาก
2	มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา	4.29	.66	-.49	-.42	มาก
3	จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับเนื้อหา	4.39	.71	-.74	-.70	มาก
4	สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา	4.31	.70	-.60	-.57	มาก
5	มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	4.353	.64	-.49	-.67	มาก
รวมเฉลี่ย		4.32	.68	-.53	-.64	มาก
องค์ประกอบย่อยที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน						
6	สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของ ผู้เรียน	4.17	.71	-.33	-.79	มาก
7	สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของ ผู้เรียน	4.33	.68	-.60	-.46	มาก
8	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้	4.35	.68	-.65	-.42	มาก
9	มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.24	.72	-.57	-.32	มาก
รวมเฉลี่ย		4.27	.70	-.54	-.50	มาก
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ						
10	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	4.32	.70	-.74	.01	มาก
11	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	4.46	.64	-.88	.08	มาก
12	มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	4.30	.72	-.93	1.21	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	Skew	Kur	ความเหมาะสม
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ						
13	สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	4.33	.72	-.83	.44	มาก
14	สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน	4.30	.69	-.62	-.21	มาก
รวมเฉลี่ย		4.34	.69	-.80	.30	มาก
องค์ประกอบย่อยที่ 4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์						
15	เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ	4.35	.66	-.55	-.70	มาก
16	สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.41	.64	-.65	-.56	มาก
17	มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ	4.38	.66	-.71	-.25	มาก
18	มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4.38	.66	-.70	-.26	มาก
19	รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ	4.32	.67	-.58	-.42	มาก
รวมเฉลี่ย		4.37	.66	-.64	-.44	มาก
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม						
20	สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา	4.37	.68	-.76	-.02	มาก
21	รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา	4.37	.67	-.76	.04	มาก
22	มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา	4.27	.78	-.93	.71	มาก
23	เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา	4.33	.71	-.84	.27	มาก
รวมเฉลี่ย		4.34	.71	-.82	.25	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 องค์ประกอบหลัก ด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.71) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.69) ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.71) ความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.68) และความรู้อันมีความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลัก ด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.69)

และเมื่อพิจารณาความเบ้ (Skewness) จากตารางพบว่า ข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย (หากค่า skewness > 0 แสดงว่า เบ้ขวา, skewness < 0 แสดงว่า เบ้ซ้าย และ skewness = 0 แสดงว่า สมมาตร) และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Kurtosis) พบว่า ข้อมูลมีลักษณะโด่งมากกว่าปกติ (หากค่า kurtosis > 0 แสดงว่า โด่งมากกว่าปกติ, kurtosis < 0 แสดงว่า โด่งน้อยกว่าปกติ และ kurtosis = 0 แสดงว่า โด่งปกติ) แสดงว่าการแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเข้าใกล้การแจกแจงปกติ

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ด้านองค์ประกอบด้านทักษะ

ลำดับที่	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	Skew	Kur	ความเหมาะสม
องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านทักษะ						
องค์ประกอบย่อยที่ 1 ทักษะการพัฒนาตนเอง						
24	สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้	4.39	.66	-.65	-.62	มาก
25	ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	4.36	.67	-.59	-.70	มาก
26	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.39	.67	-.74	-.28	มาก
27	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการจัดการเรียนการสอน	4.35	.64	-.58	-.24	มาก
องค์ประกอบย่อยที่ 2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี						
28	มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.30	.68	-.61	-.14	มาก
รวมเฉลี่ย		4.36	.66	-.63	-.40	มาก
29	สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	4.50	.62	-.95	.32	มากที่สุด
30	สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน	4.43	.64	-.81	-.30	มาก
31	สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	4.42	.68	-1.13	1.64	มาก
32	ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	4.34	.72	-.97	1.11	มาก
รวมเฉลี่ย		4.42	.66	-.96	.76	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	Skew	Kur	ความเหมาะสม
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ทักษะการสื่อสาร						
33	สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	4.40	.63	-.67	-.09	มาก
34	สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.37	.66	-.66	-.26	มาก
35	สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	4.43	.63	-.67	-.51	มาก
36	มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	4.32	.69	-.59	-.49	มาก
รวมเฉลี่ย		4.38	.65	-.65	-.34	มาก
องค์ประกอบย่อยที่ 4 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
37	สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี	4.48	.65	-1.07	.66	มาก
38	ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน	4.51	.61	-.99	.42	มากที่สุด
39	สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	4.50	.61	-.90	.30	มากที่สุด
40	รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง	4.60	.59	-1.18	.39	มากที่สุด
41	ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น	4.50	.61	-.82	-.31	มากที่สุด
42	มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร	4.54	.64	-1.17	.60	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.52	.61	-.99	.29	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ทักษะการวัดและประเมินผล						
43	มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.39	.64	-.59	-.62	มาก
44	สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้	4.40	.70	-.86	-.01	มาก
45	สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้	4.46	.62	-.72	-.45	มาก
46	มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	4.48	.64	-.95	.19	มาก
47	มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน	4.42	.63	-.64	-.55	มาก
รวมเฉลี่ย		4.43	.64	-.75	-.28	มาก
องค์ประกอบย่อยที่ 6 ทักษะการจัดการเรียนรู้						
48	วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.41	.65	-.66	-.58	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	Skew	Kur	ความเหมาะสม
องค์ประกอบย่อยที่ 6 ทักษะการจัดการเรียนรู้						
49	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.40	.65	-.64	-.60	มาก
50	สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	4.38	.67	-.64	-.67	มาก
51	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้	4.38	.68	-.74	-.34	มาก
รวมเฉลี่ย		4.35	.66	-.67	-.55	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 องค์ประกอบหลัก ด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งภาพรวมและองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจาก มากไปหาน้อย คือ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.61) ทักษะการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.64) ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.66) ทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.65) ทักษะการพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.66) และ ทักษะการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.66) เมื่อพิจารณาภาพรวม องค์ประกอบหลัก ด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.65)

และเมื่อพิจารณาความเบ้ (Skewness) จากตารางพบว่า ข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย (หากค่า skewness > 0 แสดงว่า เบ้ขวา, skewness < 0 แสดงว่า เบ้ซ้าย และ skewness = 0 แสดงว่า สมมาตร) และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Kurtosis) พบว่า ข้อมูลมีลักษณะโด่งมากกว่าปกติ (หากค่า kurtosis > 0 แสดงว่า โด่งมากกว่าปกติ, kurtosis < 0 แสดงว่า โด่งน้อยกว่าปกติ และ kurtosis = 0 แสดงว่า โด่งปกติ) แสดงว่าการแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเข้าใกล้การแจกแจงปกติ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ และความโด่งของตัวบ่งชี้สมรรถนะครู
ภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
ด้านองค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

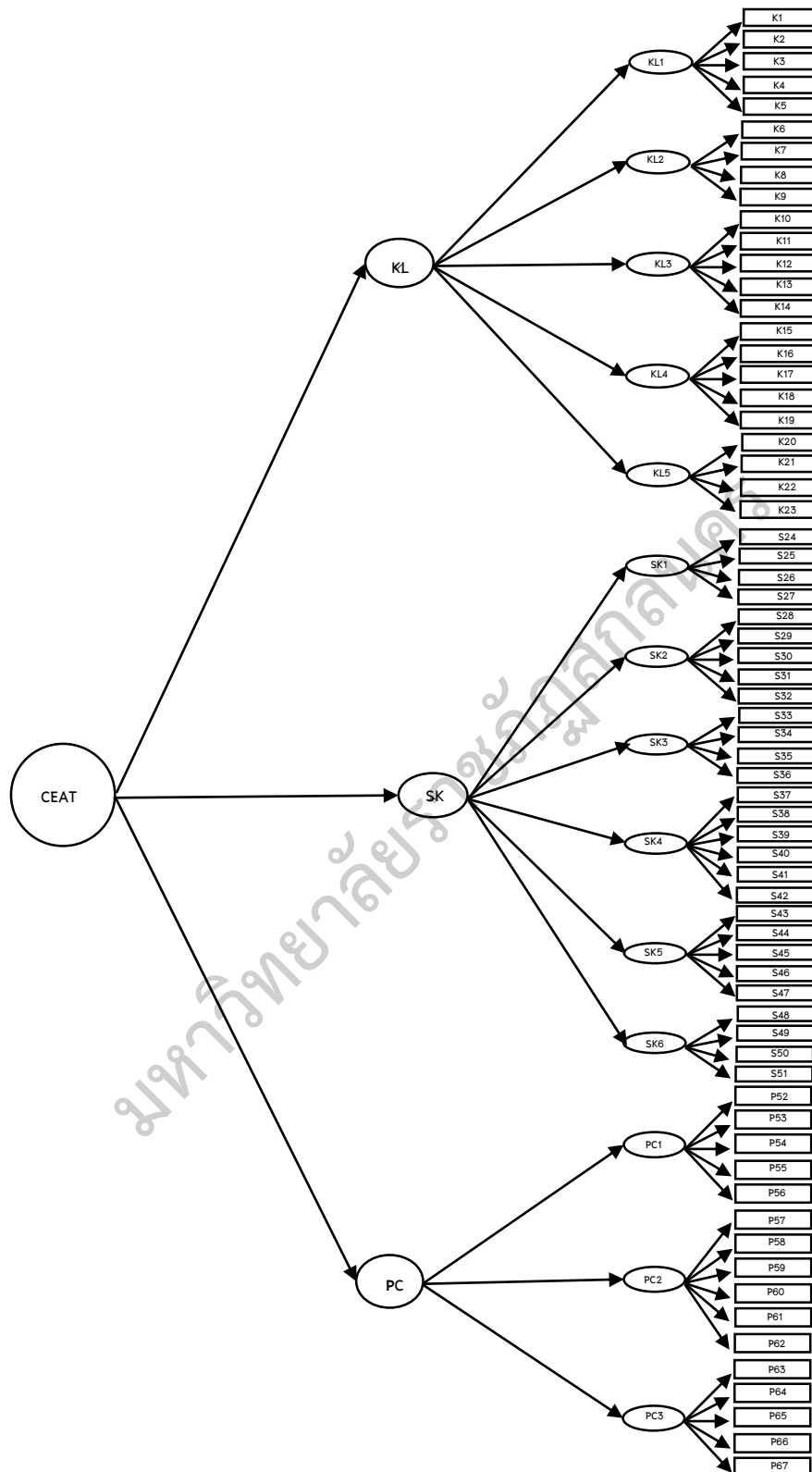
ลำดับที่	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	Skew	Kur	ความเหมาะสม
องค์ประกอบหลักที่ 3 คุณลักษณะส่วนบุคคล						
องค์ประกอบย่อยที่ 1 แรงจูงใจรักการเรียนรู้						
52	มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.47	.66	-1.25	2.25	มาก
53	มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.48	.64	-.86	-.32	มาก
54	มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู	4.58	.59	-1.11	.24	มากที่สุด
55	มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.53	.62	-.98	-.07	มากที่สุด
56	มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.48	.67	-1.00	.11	มาก
รวมเฉลี่ย		4.51	.63	-1.04	.44	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 2 บุคลิกลักษณะ						
57	มีความมั่นใจ ร่าเริง	4.56	.64	-1.26	.76	มากที่สุด
58	มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน	4.57	.58	-1.27	1.71	มากที่สุด
59	อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน	4.48	.62	-.83	-.32	มาก
60	มีความคล่องตัวในการทำงาน	4.52	.64	-1.02	-.08	มากที่สุด
61	มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น	4.52	.62	-1.05	.50	มากที่สุด
62	มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้	4.52	.61	-.91	-.17	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.53	.62	-1.09	.51	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 3 คุณธรรมจริยธรรม						
63	การคิดดี พูดดี และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.61	.58	-1.44	2.15	มากที่สุด
64	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.58	.61	-1.28	1.04	มากที่สุด
65	ทุ่มเทปฏิบัติงานที่อย่างเต็มความสามารถ	4.61	.59	-1.40	1.45	มากที่สุด
66	เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน	4.65	.54	-1.27	.66	มากที่สุด
67	มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์	4.68	.52	-1.61	2.56	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.63	.57	-1.40	1.57	มากที่สุด

จากตาราง 10 พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 องค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งภาพรวมและองค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจาก มากไปหาน้อย คือ คุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.57) บุคลิกลักษณะ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.62) และ แรงจูงใจรักการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.63)

เมื่อพิจารณาความเบ้ (Skewness) จากตารางพบว่า ข้อมูลมีลักษณะเบ้ซ้าย (หากค่า skewness > 0 แสดงว่า เบ้ขวา, skewness < 0 แสดงว่า เบ้ซ้าย และ skewness = 0 แสดงว่า สมมาตร) และเมื่อพิจารณาความโด่ง (Kurtosis) พบว่า ข้อมูลมีลักษณะโด่งมากกว่าปกติ (หากค่า kurtosis > 0 แสดงว่า โด่งมากกว่าปกติ, kurtosis < 0 แสดงว่า โด่งน้อยกว่าปกติ และ kurtosis = 0 แสดงว่า โด่งปกติ) แสดงว่าการแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเข้าใกล้การแจกแจงปกติ

ตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้าง ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

โดยผู้วิจัยได้นำเสนอโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ได้โมเดล เชิงทฤษฎีเกี่ยวกับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 67 ตัวบ่งชี้ โดยโมเดลนี้มีลักษณะเป็นโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสาม (Third Order Confirmatory Factor Analysis) ดังแสดงในภาพประกอบ

ภาพประกอบ 2 โมเดลการวิเคราะห์ห้องศึ่ประกอบเชิงยืนยันันันดับสาม
ของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

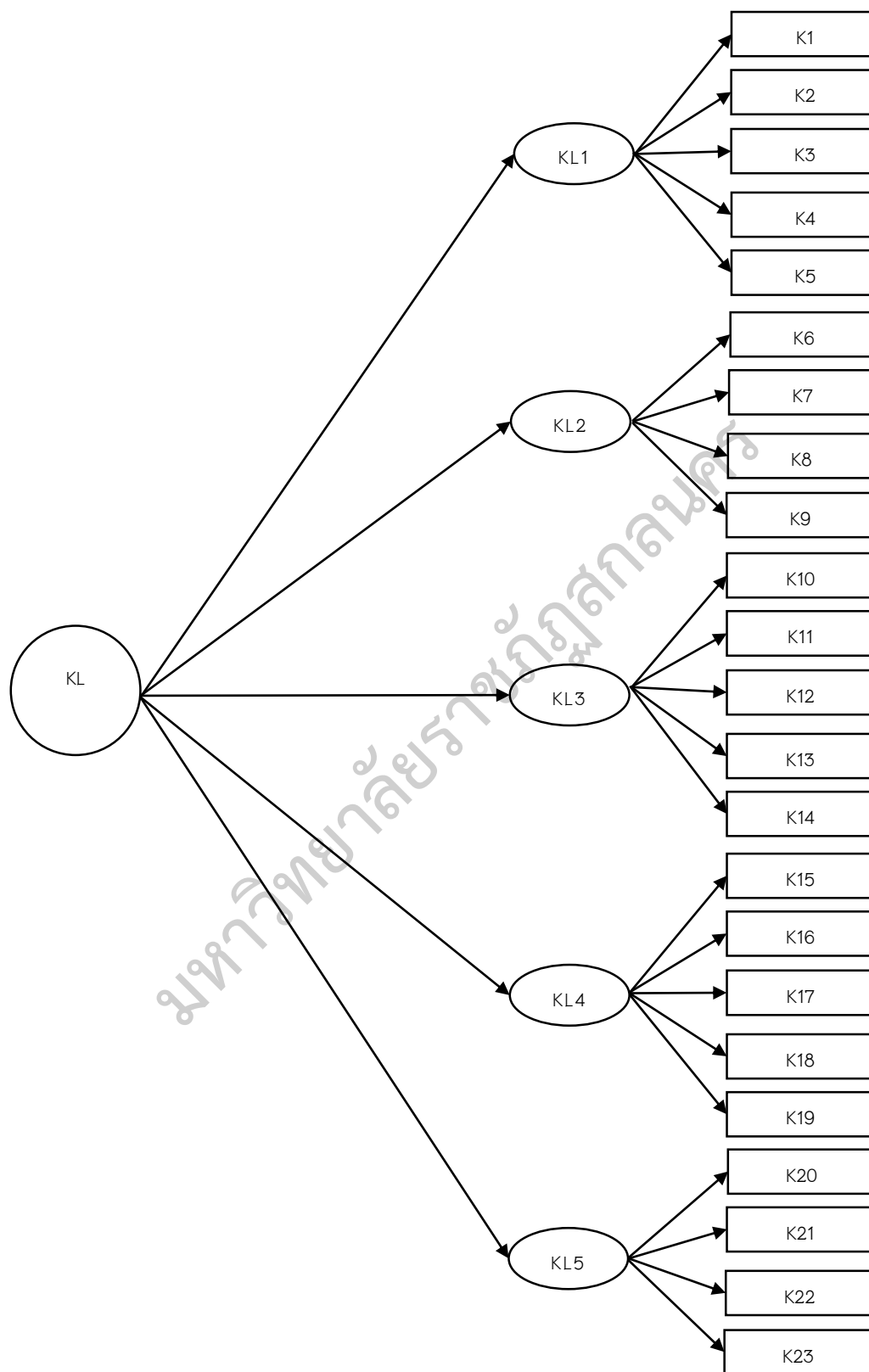
การวิเคราะห์โมเดลในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสามไม่สามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ในครั้งเดียวได้ เนื่องจากข้อจำกัดของโปรแกรมในการวิเคราะห์ซึ่งยอมให้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองเท่านั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแยกการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบ และตอนที่สองเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้จะใกล้เคียงกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สาม (วิลาวัลย์ มาคุ้ม, 2549)

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบ

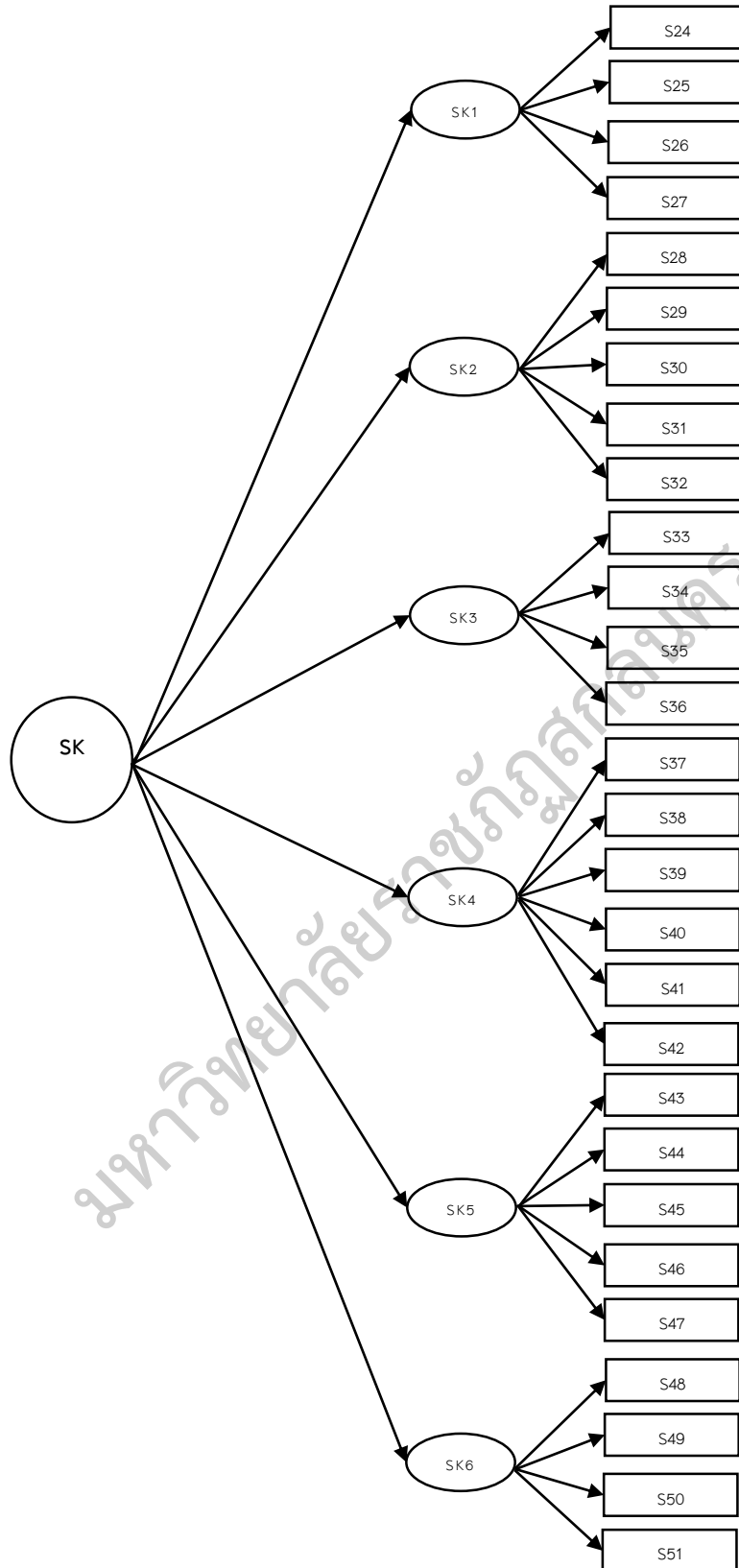
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในส่วนนี้ เพื่อทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และนำมาสร้างสเกลองค์ประกอบสำหรับนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองต่อไป แต่เนื่องจากข้อจำกัดของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจากองค์ประกอบย่อย 14 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ 67 ตัวบ่งชี้ ได้ในครั้งเดียว ดังนั้นผู้วิจัยจึงแยกวิเคราะห์โมเดลย่อยทั้งหมด 3 โมเดล ดังนี้

1. องค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ มีตัวบ่งชี้ 23 ตัวบ่งชี้
2. องค์ประกอบหลักด้านทักษะ มีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ มีตัวบ่งชี้ 28 ตัวบ่งชี้
3. องค์ประกอบหลักคุณลักษณะส่วนบุคคล มีองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ มีตัวบ่งชี้ 16 ตัวบ่งชี้

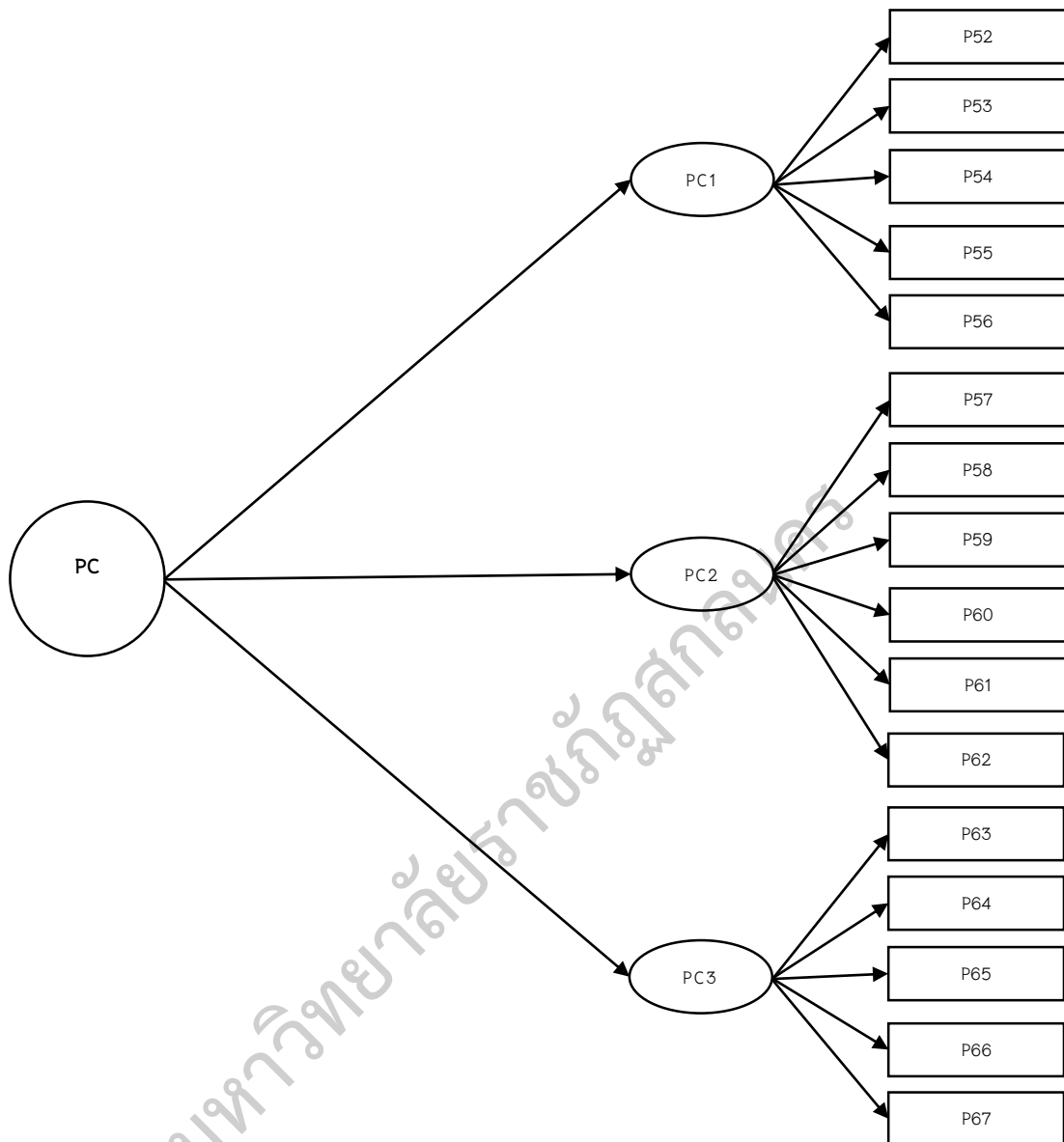
ลักษณะของโมเดลดังกล่าวข้างต้นนี้แสดงในรูปของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปรากฏใน ภาพประกอบ 3-5

ภาพประกอบ 3 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความรูู้

ภาพประกอบ 4 โมเดลการวิเคราะห์ห้องค้ประกอบเชิงยืนยันของทักษะ

ภาพประกอบ 5 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของคุณลักษณะส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันสมรรถนะครู
ภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
แสดงในตาราง 11-13

ตาราง 11 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยในโมเดลด้านความรู้

ตัวบ่งชี้	KL1	KL2	KL3	KL4	KL5	KL6	KL7	KL8	KL9	KL10	KL11	KL12	KL13	KL14	KL15	KL16	KL17	KL18	KL19	KL20	KL21	KL22	KL23
KL1	1																						
KL2	.58**	1																					
KL3	.54**	.49**	1																				
KL4	.48**	.52**	.44**	1																			
KL5	.56**	.58**	.54**	.50**	1																		
KL6	.50**	.54**	.48**	.42**	.50**	1																	
KL7	.47**	.51**	.46**	.32**	.60**	.54**	1																
KL8	.37**	.41**	.45**	.40**	.43**	.48**	.50**	1															
KL9	.43**	.50**	.48**	.46**	.474**	.55**	.51**	.48**	1														
KL10	.43**	.41**	.47**	.36**	.47**	.45**	.46**	.31**	.41**	1													
KL11	.43**	.44**	.48**	.44**	.53**	.44**	.43**	.42**	.45**	.61**	1												
KL12	.44**	.46**	.42**	.39**	.50**	.42**	.48**	.31**	.49**	.67**	.63**	1											
KL13	.43**	.47**	.47**	.52**	.53**	.45**	.44**	.32**	.45**	.59**	.62**	.67**	1										
KL14	.40**	.43**	.46**	.37**	.52**	.51**	.49**	.46**	.43**	.53**	.48**	.48**	.55**	1									
KL15	.45**	.45**	.47**	.41**	.53**	.50**	.41**	.45**	.41**	.44**	.50**	.41**	.49**	.46**	1								
KL16	.43**	.45**	.41**	.42**	.46**	.45**	.46**	.47**	.44**	.44**	.51**	.40**	.40**	.44**	.51**	1							
KL17	.37**	.41**	.36**	.36**	.48**	.42**	.45**	.36**	.38**	.36**	.52**	.46**	.45**	.38**	.46**	.56**	1						
KL18	.51**	.46**	.48**	.52**	.54**	.433**	.38**	.32**	.40**	.44**	.53**	.48**	.56**	.44**	.53**	.57**	.55**	1					
KL19	.44**	.52**	.41**	.44**	.55**	.39**	.48**	.41**	.49**	.37**	.54**	.47**	.42**	.39**	.50**	.56**	.58**	.59**	1				
KL20	.45**	.41**	.41**	.42**	.44**	.44**	.40**	.31**	.48**	.41**	.45**	.45**	.38**	.39**	.46**	.49**	.45**	.55**	.52**	1			
KL21	.46**	.53**	.44**	.44**	.47**	.47**	.40**	.42**	.57**	.42**	.47**	.43**	.44**	.40**	.46**	.46**	.47**	.55**	.50**	.66**	1		
KL22	.48**	.51**	.45**	.42**	.49**	.47**	.38**	.39**	.53**	.44**	.40**	.43**	.46**	.40**	.46**	.47**	.44**	.51**	.46**	.61**	.66**	1	
KL23	.54**	.53**	.50**	.48**	.50**	.49**	.39**	.46**	.53**	.50**	.56**	.46**	.44**	.46**	.50**	.52**	.51**	.52**	.49**	.65**	.66**	.70**	1

** ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($p < .01$)

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยโมเดลด้านความรู้ (KL) พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา (KL23) กับมีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา (KL22) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .70 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (KL10) กับเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (KL8) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .31

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 12 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยในโมเดลด้านทักษะ

ตัวบ่งชี้	SK24	SK25	SK26	SK27	SK28	SK29	SK30	SK31	SK32	SK33	SK34	SK35	SK36	SK37	SK38	SK39	SK40	SK41	SK42	SK43	SK44	SK45	SK46	SK47	SK48	SK49	SK50	SK51
SK24	1																											
SK25	.54**	1																										
SK26	.55**	.53**	1																									
SK27	.51**	.53**	.59**	1																								
SK28	.52**	.40**	.48**	.47**	1																							
SK29	.42**	.38**	.42**	.49**	.37**	1																						
SK30	.37**	.42**	.44**	.46**	.46**	.58**	1																					
SK31	.48**	.41**	.38**	.45**	.45**	.54**	.61**	1																				
SK32	.44**	.49**	.43**	.47**	.46**	.46**	.54**	.60**	1																			
SK33	.48**	.44**	.50**	.50**	.48**	.48**	.48**	.51**	.53**	1																		
SK34	.46**	.41**	.49**	.45**	.50**	.42**	.48**	.44**	.52**	.58**	1																	
SK35	.41**	.43**	.38**	.45**	.43**	.36**	.42**	.48**	.45**	.58**	.55**	1																
SK36	.49**	.44**	.47**	.50**	.49**	.36**	.45**	.47**	.52**	.54**	.57**	.58**	1															
SK37	.39**	.40**	.40**	.43**	.38**	.44**	.35**	.43**	.31**	.44**	.38**	.47**	.49**	1														
SK38	.43**	.39**	.42**	.45**	.36**	.40**	.37**	.50**	.42**	.45**	.44**	.42**	.49**	.57**	1													
SK39	.45**	.36**	.37**	.45**	.37**	.43**	.39**	.43**	.34**	.45**	.39**	.43**	.42**	.63**	.56**	1												
SK40	.40**	.36**	.39**	.44**	.39**	.42**	.42**	.51**	.36**	.44**	.46**	.41**	.47**	.49**	.62**	.55**	1											
SK41	.44**	.33**	.38**	.41**	.39**	.48**	.38**	.50**	.36**	.46**	.41**	.43**	.42**	.55**	.55**	.54**	.66**	1										
SK42	.53**	.45**	.45**	.47**	.41**	.46**	.40**	.41**	.37**	.42**	.44**	.40**	.44**	.54**	.52**	.50**	.50**	.51**	1									
SK43	.52**	.39**	.42**	.49**	.53**	.39**	.44**	.50**	.49**	.48**	.51**	.46**	.53**	.46**	.39**	.48**	.50**	.55**	.39**	1								
SK44	.42**	.38**	.31**	.45**	.50**	.26**	.41**	.45**	.50**	.44**	.41**	.40**	.47**	.42**	.45**	.43**	.44**	.40**	.39**	.62**	1							
SK45	.41**	.32**	.34**	.35**	.35**	.44**	.36**	.47**	.39**	.42**	.48**	.42**	.40**	.46**	.44**	.45**	.49**	.56**	.37**	.58**	.44**	1						
SK46	.47**	.35**	.36**	.46**	.48**	.32**	.42**	.46**	.44**	.48**	.54**	.46**	.48**	.37**	.43**	.41**	.39**	.46**	.35**	.64**	.60**	.59**	1					
SK47	.44**	.45**	.38**	.51**	.46**	.33**	.38**	.50**	.46**	.46**	.50**	.52**	.40**	.37**	.38**	.43**	.44**	.48**	.33**	.58**	.57**	.61**	.59**	1				
SK48	.38**	.45**	.44**	.47**	.47**	.28**	.40**	.39**	.52**	.47**	.48**	.48**	.47**	.44**	.44**	.38**	.40**	.43**	.37**	.52**	.58**	.43**	.55**	.53**	1			
SK49	.52**	.51**	.53**	.52**	.50**	.39**	.42**	.44**	.46**	.54**	.55**	.51**	.48**	.49**	.43**	.47**	.36**	.44**	.50**	.52**	.49**	.49**	.53**	.50**	.56**	1		
SK50	.55**	.51**	.54**	.52**	.49**	.40**	.40**	.43**	.45**	.48**	.59**	.47**	.53**	.41**	.48**	.44**	.42**	.42**	.51**	.58**	.53**	.49**	.53**	.52**	.54**	.61**	1	
SK51	.37**	.43**	.39**	.42**	.30**	.34**	.43**	.33**	.43**	.48**	.46**	.52**	.48**	.46**	.41**	.49**	.39**	.41**	.42**	.52**	.46**	.48**	.46**	.46**	.52**	.58**	.54**	1

** ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($p < .01$)

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของ ตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยโมเดลด้านทักษะ (SK) พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ สามารถตัดสินใจผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้ (SK45) กับมุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร (SK42) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .64 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี (SK37) กับ ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (SK32) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .31

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 13 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยในโมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ตัวบ่งชี้	PC52	PC53	PC54	PC55	PC56	PC57	PC58	PC59	PC60	PC61	PC62	PC63	PC64	PC65	PC66	PC67
PC52	1															
PC53	.49**	1														
PC54	.48**	.37**	1													
PC55	.44**	.46**	.50**	1												
PC56	.45**	.50**	.55**	.56**	1											
PC57	.49**	.45**	.50**	.40**	.48**	1										
PC58	.42**	.37**	.45**	.46**	.43**	.52**	1									
PC59	.44**	.44**	.46**	.39**	.48**	.53**	.45**	1								
PC60	.51**	.46**	.36**	.37**	.47**	.48**	.44**	.34**	1							
PC61	.37**	.390**	.38**	.43**	.52**	.48**	.51**	.43**	.40**	1						
PC62	.38**	.43**	.44**	.46**	.57**	.53**	.47**	.44**	.49**	.60**	1					
PC63	.44**	.43**	.53**	.51**	.49**	.50**	.45**	.47**	.40**	.53**	.52**	1				
PC64	.44**	.38**	.56**	.44**	.52**	.51**	.44**	.45**	.42**	.42**	.56**	.63**	1			
PC65	.47**	.37**	.52**	.50**	.53**	.43**	.52**	.46**	.43**	.49**	.51**	.66**	.63**	1		
PC66	.44**	.44**	.54**	.50**	.45**	.48**	.48**	.47**	.37**	.46**	.53**	.61**	.69**	.55**	1	
PC67	.37**	.34**	.40**	.41**	.44**	.35**	.47**	.38**	.37**	.45**	.47**	.50**	.48**	.60**	.56**	1

** ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($p < .01$)

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของ ตัวบ่งชี้องค์ประกอบย่อยโมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน (PC66) กับปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม (PC64) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .69 ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ (PC67) กับมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง (PC53) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .34

จากตาราง 11-13 แสดงให้เห็นว่าผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ในแต่ละโมเดลมีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) ทุกค่า สำหรับผลการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่น ๆ ที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสม ได้แก่ ค่าสถิติของ Bartlett และค่าดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measures of Sampling Adequacy MSA) จำแนกตามโมเดลย่อย คือ โมเดลด้านความรู้ โมเดลด้านทักษะ และโมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล แสดงในตาราง 14

ตาราง 14 แสดงค่าสถิติ Bartlett ดัชนี KMO ของโมเดลย่อยสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียน

โมเดล	Bartlett's Test of Sphericity	p	Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy
ด้านความรู้	949.363	.000	.894
ด้านทักษะ	4903.404	.000	.956
ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล	522.327	.000	.752

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ก่อนนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเรียงตามลำดับทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่าค่า Bartlett test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 949.363, 4903.404, 522.327 โดยที่ทุกโมเดลมีค่าความน่าจะเป็น .000 ($p < .01$) ส่วนค่า Kaiser–Meyer–Olkin มีค่าเท่ากับ .894, .956 และ .752 ตามลำดับ ทุกตัวมีค่ามากกว่า .50 และเข้าสู่ 1 จึงสรุปได้ว่า มีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างสเกลองค์ประกอบมาตรฐานจากตัวบ่งชี้ 67 ตัวตามโมเดลย่อยทั้ง 3 โมเดล

1. โมเดลด้านความรู้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านความรู้ (KL)

แสดงในตาราง 15

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านความรู้ (KL)

องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2)	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้ (e)
KL1	K1	0.50**(0.04)	0.53	0.20	0.22
	K2	0.50**(0.04)	0.57	0.25	0.19
	K3	0.50**(0.04)	0.49	0.17	0.26
	K4	0.47**(0.04)	0.44	0.17	0.28
	K5	0.49**(0.04)	0.59	0.25	0.17
KL2	K6	0.44**(0.04)	0.57	0.11	0.22
	K7	0.50**(0.04)	0.52	0.26	0.23
	K8	0.44**(0.04)	0.41	0.20	0.27
	K9	0.53**(0.04)	0.54	0.25	0.24
KL3	K10	0.52**(0.04)	0.55	0.14	0.22
	K11	0.52**(0.04)	0.64	0.45	0.15
	K12	0.57**(0.04)	0.62	0.29	0.20
	K13	0.57**(0.04)	0.61	0.22	0.21
	K14	0.51**(0.04)	0.53	0.36	0.23

ตาราง 15 (ต่อ)

องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2)	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้ (e)
KL4	K15	0.46**(0.04)	0.48	0.19	0.23
	K16	0.47**(0.04)	0.54	0.23	0.19
	K17	0.48**(0.04)	0.51	0.21	0.22
	K18	0.52**(0.04)	0.60	0.27	0.18
KL5	K19	0.52**(0.04)	0.59	0.30	0.19
	K20	0.54**(0.04)	0.61	0.28	0.19
	K21	0.54**(0.04)	0.65	0.30	0.16
	K22	0.62**(0.04)	0.63	0.24	0.22
	K23	0.60**(0.04)	0.71	0.38	0.15

Chi - Square = 230.86 df = 202 p - value = 0.07996 GFI = 0.93

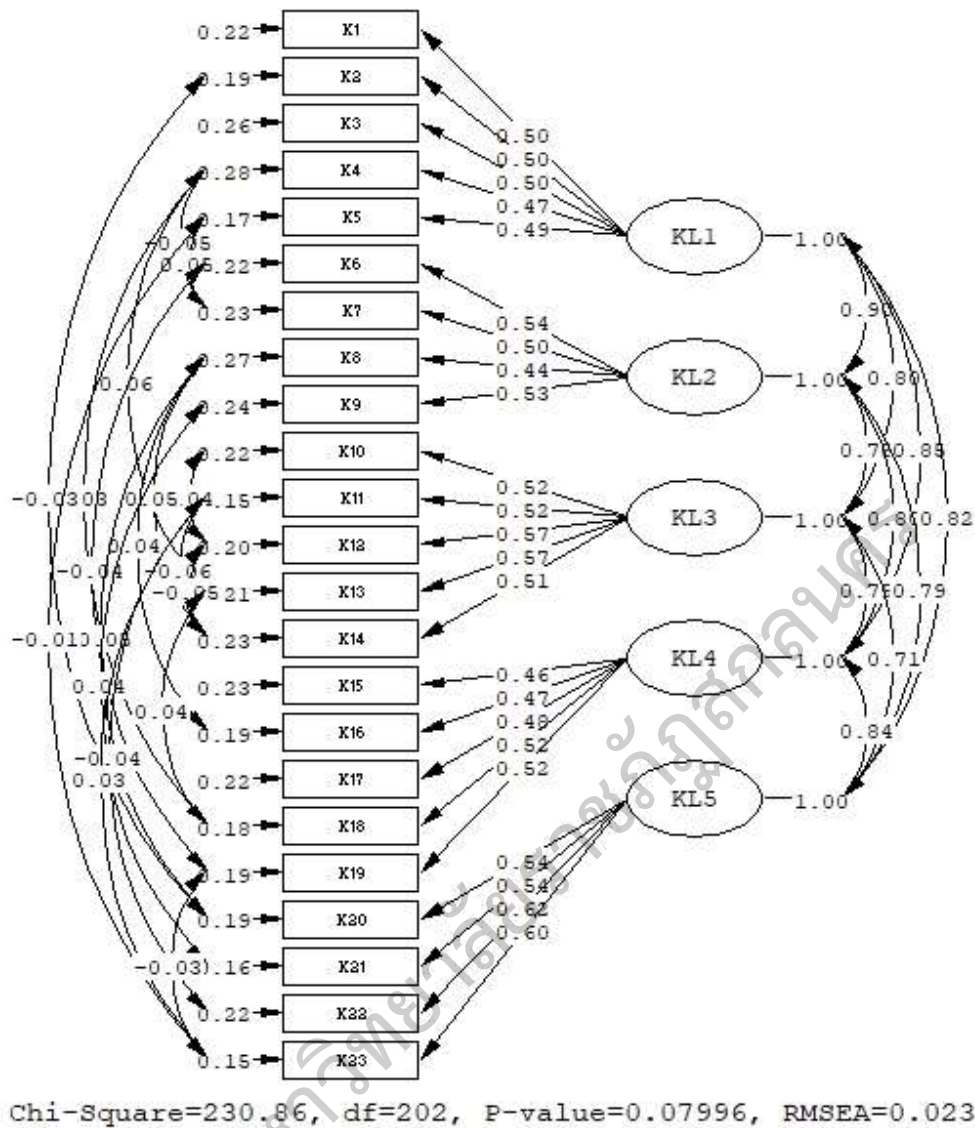
AGFI = 0.91 RMSEA = 0.000, ** (p < .01)

ตาราง 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 5 ตัว ในองค์ประกอบด้านความรู้

องค์ประกอบย่อย	KL1	KL2	KL3	KL4	KL5
KL1	1.00				
KL2	.74**	1.00			
KL3	.70**	.66**	1.00		
KL4	.72**	.67**	.69**	1.00	
KL5	.69**	.65**	.62**	.71**	1.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (p < .01)

จากตาราง 15 และ 16 สามารถแสดงโมเดลด้านความรู้ได้ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 โมเดลด้านความรู้

จากตาราง 15 และภาพประกอบ 6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านความรู้ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 230.86 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 202 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.07996 ไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์คือ ค่าไค-สแควร์/ df เท่ากับ 1.14 ซึ่งค่าน้อยกว่า 2 นอกจากนี้ยังพบว่าค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.93 มีค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.91 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์

(RMSEA) เท่ากับ 0.023 เป็นไปตามหลักการพิจารณาความกลมกลืนแสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตาราง 15 และภาพประกอบ 6 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 23 ตัวมีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.44–0.62 ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้ เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ ตัวบ่งชี้ K1–K5 เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ (KL1) ตัวบ่งชี้ที่ K6–K9 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน (KL2) ตัวบ่งชี้ที่ K10–K14 เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ (KL3) ตัวบ่งชี้ที่ K15–K19 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ (KL4) และตัวบ่งชี้ที่ K20–K23 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม (KL5) นอกจากนี้จะพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบแล้วยังสามารถพิจารณาได้จากค่าความแปรปรวนร่วมกับองค์ประกอบย่อย (R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (Factor Score Coefficient) ซึ่งก็ให้ความหมายในทำนองเดียวกัน

จากตาราง 16 แสดงว่าองค์ประกอบย่อยแต่ละองค์ประกอบในโมเดลด้านความรู้มีความสัมพันธ์กันทุกตัว ซึ่งความสัมพันธ์นี้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบย่อยที่ปรับให้เป็นมาตรฐานแล้ว โดยมีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.62–0.74 และตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีความคลาดเคลื่อนรวมอยู่ด้วย ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้กับตัวบ่งชี้อื่นในโมเดลในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในครั้งนี้ ได้นำค่าความคลาดเคลื่อนเข้ามาวิเคราะห์ด้วย ผู้วิจัยได้นำค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์ครั้งนี้ไปใช้ในการสร้างสเกลองค์ประกอบย่อย เพื่อให้ได้ตัวแปรใหม่ สำหรับนำไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ต่อไป สำหรับโมเดลด้านความรู้ได้สเกลองค์ประกอบ 5 ตัว ดังสมการ

$$KL\ 1 = 0.20 (K1) + 0.25 (K2) + 0.17 (K3) + 0.17 (K4) + 0.25 (K5)$$

$$KL\ 2 = 0.11 (K6) + 0.26 (K7) + 0.20 (K8) + 0.25 (K9)$$

$$KL\ 3 = 0.14 (K10) + 0.45 (K11) + 0.29 (K12) + 0.22 (K13) + 0.36 (K14)$$

$$KL\ 4 = 0.19 (K15) + 0.23 (K16) + 0.21 (K17) + 0.27 (K18) + 0.30 (K19)$$

$$KL\ 5 = 0.280(K20) + 0.30 (K21) + 0.24(K22) + 0.38 (K23)$$

จากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 23 ตัว พบว่า สามารถจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ด้านความรู้ จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา (b = 0.62)
2. เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา (b = 0.60)
3. มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (b = 0.57)
4. สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (b = 0.57)
5. สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา (b = 0.54)
6. รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา (b = 0.54)
7. มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน (b = 0.53)
8. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (b = 0.52)
9. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (b = 0.52)
10. มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (b = 0.52)
11. รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ (b = 0.52)
12. สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน (b = 0.51)
13. มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย (b = 0.50)
14. มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา (b = 0.50)
15. จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา (b = 0.50)
16. สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน (b = 0.50)
17. มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (b = 0.49)
18. มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ (b = 0.48)
19. สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา (b = 0.47)
20. สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (b = 0.47)

21. เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ ($b = 0.46$)
22. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ($b = 0.44$)
23. สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน ($b = 44$)

2. โมเดลด้านทักษะ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านความรู้ (SK) ดึงนำเสนอใน ตาราง 17

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านทักษะ (SK)

องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ $b(SE)$	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2)	สัมประสิทธิ์ คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้ (e)
SK1	S24	0.48**(0.04)	0.52	0.29	0.21
	S25	0.48**(0.04)	0.50	0.23	0.23
	S26	0.50**(0.04)	0.55	0.27	0.21
	S27	0.48**(0.04)	0.55	0.28	0.19
	S28	0.47**(0.04)	0.47	0.20	0.25
SK2	S29	0.40**(0.04)	0.40	0.15	0.24
	S30	0.45**(0.04)	0.49	0.14	0.22
	S31	0.50**(0.04)	0.52	0.21	0.23
	S32	0.53**(0.04)	0.54	0.20	0.24
SK3	S33	0.48**(0.04)	0.57	0.26	0.17
	S34	0.51**(0.04)	0.59	0.29	0.18
	S35	0.45**(0.04)	0.52	0.21	0.19
	S36	0.53**(0.04)	0.57	0.24	0.20
SK4	S37	0.49**(0.04)	0.57	0.29	0.19
	S38	0.48**(0.04)	0.60	0.32	0.16
	S39	0.45**(0.04)	0.54	0.19	0.17
	S40	0.44**(0.03)	0.57	0.33	0.15
	S41	0.45**(0.03)	0.55	0.18	0.17
	S42	0.46**(0.03)	0.51	0.22	0.21
SK5	S43	0.52**(0.03)	0.64	0.29	0.15
	S44	0.54**(0.04)	0.59	0.31	0.20
	S45	0.46**(0.03)	0.54	0.23	0.18
	S46	0.50**(0.03)	0.61	0.26	0.16
	S47	0.47**(0.03)	0.55	0.20	0.18

ตาราง 17 (ต่อ)

องค์ประกอบ ย่อย	ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2)	สัมประสิทธิ์ คะแนน องค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อน ของ ตัวบ่งชี้ (e)
SK6	S48	0.48**(0.03)	0.54	0.21	0.20
	S49	0.51**(0.03)	0.60	0.24	0.17
	S50	0.53**(0.03)	0.62	0.23	0.18
	S51	0.49**(0.03)	0.49	0.16	0.25

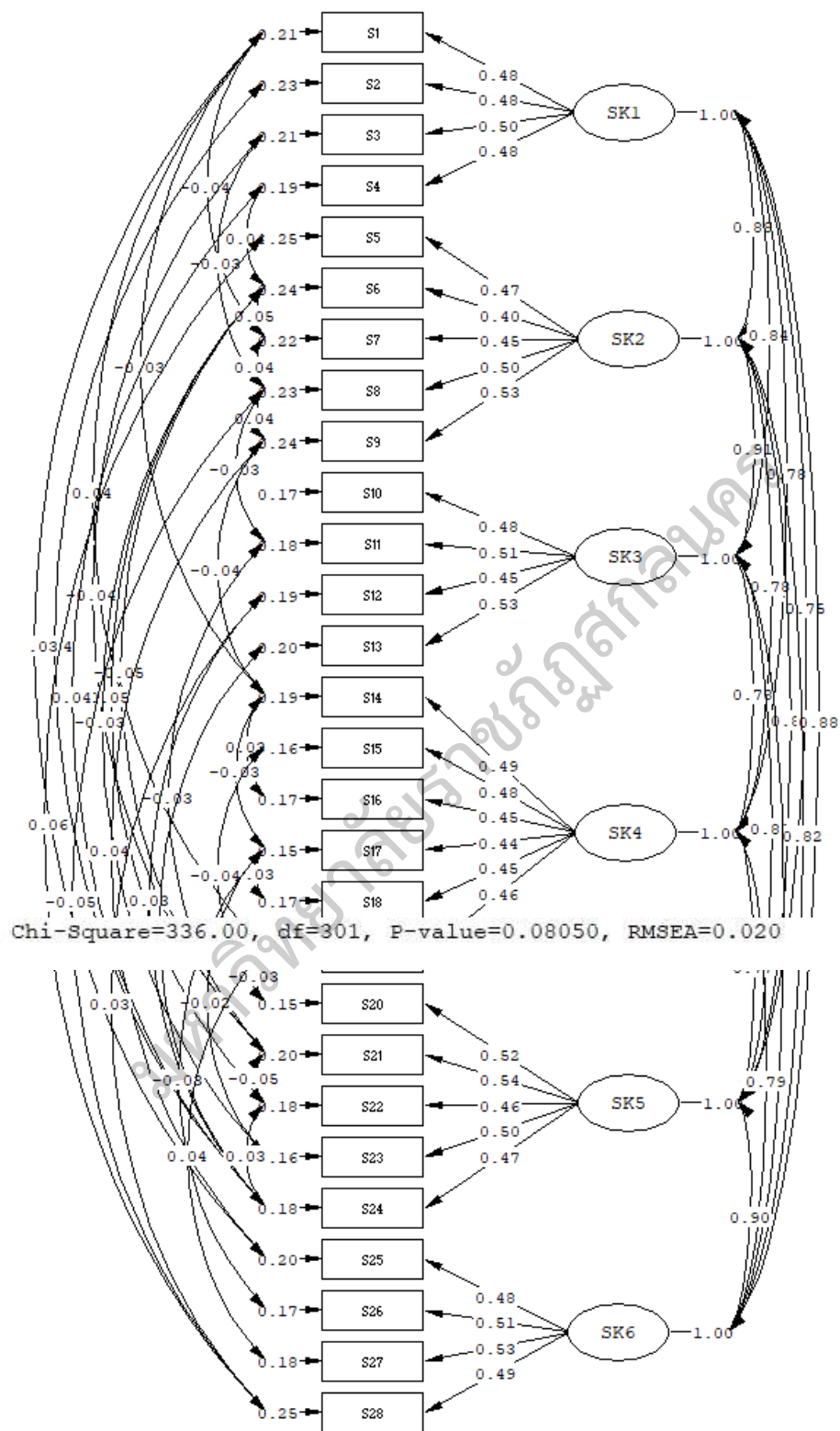
Chi-Square = 336.00 df = 301 p-value = 0.08050 GFI = 0.92

AGFI = 0.89 RMSEA = 0.020, ** (p < .01)

ตาราง 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 6 ตัว ในองค์ประกอบด้านทักษะ

องค์ประกอบ ย่อย	SK1	SK2	SK3	SK4	SK5	SK6
SK1	1					
SK2	.68**	1				
SK3	.72**	.69**	1			
SK4	.66**	.63**	.69**	1		
SK5	.66**	.63**	.69**	.77**	1	
SK6	.73**	.61**	.74**	.76**	.76**	1

จากตาราง 17 และ 18 สามารถแสดงโมเดลด้านทักษะได้ดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 โมเดลด้านทักษะ

จากตาราง 17 และภาพประกอบ 7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านทักษะพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 336.00 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 301 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.08050 ไม่มีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์คือ ค่าไค-สแควร์/ df เท่ากับ 1.116 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 2 นอกจากนี้ยังพบว่าค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.92 มีค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.89 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.020 เป็นไปตามหลักการพิจารณาความกลมกลืนแสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตาราง 17 และภาพประกอบ 7 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 28 ตัวมีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.40-0.54 ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้ เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยทั้ง 6 องค์ประกอบ คือ ตัวบ่งชี้ S24-S28 เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยทักษะพัฒนาตนเอง (SK1) ตัวบ่งชี้ที่ S29-S32 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี (SK2) ตัวบ่งชี้ที่ S33-S36 เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยทักษะการสื่อสาร (SK3) ตัวบ่งชี้ที่ S37-S42 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น (SK4) ตัวบ่งชี้ที่ S 43-S47 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยทักษะการวัดและประเมินผล (SK5) และตัวบ่งชี้ที่ S48-S51 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบย่อยทักษะการจัดการเรียนรู้ (SK6) นอกจากนี้จะพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบแล้ว ยังสามารถพิจารณาได้จากค่าความแปรปรวนร่วมกับองค์ประกอบย่อย (R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (Factor Score Coefficient) ซึ่งก็ให้ความหมายในการทำงานเดียวกัน

จากตาราง 18 แสดงว่าองค์ประกอบย่อยแต่ละองค์ประกอบในโมเดลด้านทักษะมีความสัมพันธ์กันทุกตัว ซึ่งความสัมพันธ์นี้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบย่อยที่ปรับให้ เป็นมาตรฐานแล้ว โดยมีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.61-0.76 และตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีความคลาดเคลื่อนรวมอยู่ด้วย ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้กับตัวบ่งชี้อื่นในโมเดล ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในครั้งนี้ ได้นำค่าความคลาดเคลื่อนเข้ามาวิเคราะห์ด้วย ผู้วิจัยได้นำค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์ครั้งนี้ไปใช้

ในการสร้างสเกลองค์ประกอบย่อย เพื่อให้ได้ตัวแปรใหม่ สำหรับนำไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนา
ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 22 ต่อไป สำหรับโมเดลด้านความรู้ได้สเกลองค์ประกอบ 6 ตัว
ดังสมการ

$$SK 1 = 0.29 (S24) + 0.23 (S25) + 0.27 (26) + 0.28 (S27) + 0.20 (S28)$$

$$SK 2 = 0.15 (S29) + 0.14 (S30) + 0.21 (S31) + 0.20 (S32)$$

$$SK 3 = 0.26 (S33) + 0.29 (S34) + 0.21 (S35) + 0.24 (S36)$$

$$SK 4 = 0.29 (S37) + 0.32 (S38) + 0.19 (S39) + 0.33 (S40) + 0.18$$

$$(S41) + 0.22 (S42)$$

$$SK 5 = 0.19 (S43) + 0.31 (S44) + 0.23 (S45) + 0.26 (S46) + 0.20 (S47)$$

$$SK 6 = 0.21 (S48) + 0.24 (S49) + 0.23 (S50) + 0.16 (S51)$$

จากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 28 ตัว พบว่า สามารถ
จัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ด้านทักษะ จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

1. สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้

(b = 0.54)

2. ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (b = 0.53)

3. มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (b = 0.53)

4. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้

(b = 0.53)

5. มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

(b = 0.53)

6. สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (b = 0.51)

7. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้

ของผู้เรียน (b = 0.51)

8. มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง (b = 0.50)

9. สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม (b = 0.50)

10. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มี

ประสิทธิภาพ (b = 0.50)

11. สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี (b = 0.49)

12. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้

(b = 0.49)

13. สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้ (b = 0.48)

14. ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (b = 0.48)

15. มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการจัดการเรียนการสอน (b = 0.48)

16. สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

(b = 0.48)

17. ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน (b = 0.48)

18. วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ (b = 0.48)

19. มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง (b = 0.47)

20. มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน (b = 0.47)

21. มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร (b = 0.46)

22. สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้ (b = 0.46)

23. สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน (b = 0.45)

24. สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

ในการสื่อสารได้ (b = 0.45)

25. สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี (b = 0.45)

26. ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น (b = 0.45)

27. รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง (b = 0.44)

28. สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล (b = 0.40)

3. โมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

(PC) ดังนำเสนอในตาราง 19

ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลด้านคุณลักษณะ
ส่วนบุคคล (PC)

องค์ประกอบย่อย	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2)	สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (FS)	ความคลาดเคลื่อนของตัวบ่งชี้ (e)
PC1	P52	0.44**(0.04)	0.44	0.19	0.25
	P53	0.42**(0.04)	0.43	0.25	0.23
	P54	0.44**(0.03)	0.56	0.36	0.16
	P55	0.44**(0.03)	0.50	0.24	0.19
	P56	0.51**(0.04)	0.56	0.30	0.20
	P57	0.48**(0.03)	0.54	0.29	0.19
PC2	P58	0.42**(0.03)	0.50	0.26	0.17
	P59	0.43**(0.03)	0.46	0.25	0.21
	P60	0.42**(0.04)	0.41	0.20	0.25
	P61	0.42**(0.03)	0.45	0.14	0.21
	P62	0.44**(0.03)	0.51	0.20	0.18
PC3	P63	0.46**(0.03)	0.61	0.30	0.13
	P64	0.47**(0.03)	0.61	0.20	0.14
	P65	0.47**(0.03)	0.63	0.43	0.13
	P66	0.44**(0.03)	0.63	0.47	0.11
	P67	0.35**(0.03)	0.44	0.13	0.16

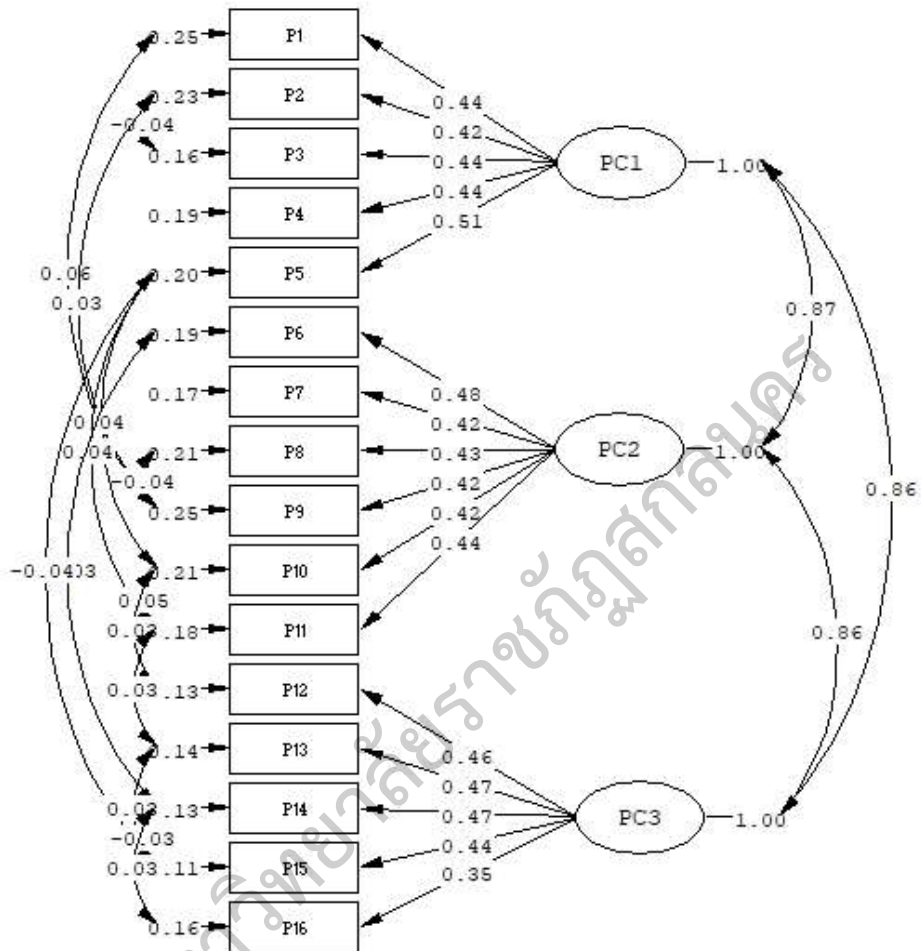
Chi-Square = 103.92 df = 87 p-value = 0.10431 GFI = 0.96

AGFI = 0.92 RMSEA = 0.026 ,** (p < .01)

ตาราง 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 3 ตัว ในองค์ประกอบด้าน
คุณลักษณะส่วนบุคคล

องค์ประกอบย่อย	PC1	PC2	PC3
PC1	1		
PC2	.77**	1	
PC3	.73**	.75**	1

จากตาราง 19 และ 20 สามารถแสดงโมเดลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล
ได้ดังภาพประกอบ

Chi-Square=103.92, df=87, P-value=0.10431, RMSEA=0.026

ภาพประกอบ 8 โมเดลคุณลักษณะส่วนบุคคล

จากตาราง 19 และภาพประกอบ 8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
ของโมเดลคุณลักษณะส่วนบุคคลพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล
เชิงประจักษ์ดี พิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 103.92
ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 87 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.10431 ไม่มี
นัยสำคัญ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์คือ ค่าไค-สแควร์/ df เท่ากับ 1.194 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 2
นอกจากนี้ยังพบว่าค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.96 มีค่าดัชนีวัด

ระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.92 และค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.026 เป็นไปตามหลักการพิจารณาความกลมกลืนแสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิง ประจักษ์

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตาราง 19 และภาพประกอบ 8 พบว่า น้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 16 ตัวมีค่า เป็นบวก มีค่า ตั้งแต่ 0.35–0.51 ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้ เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ ตัวบ่งชี้ S52–S56 เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยแรงจูงใจรักการเรียนรู้ (PC1) ตัวบ่งชี้ที่ S57–S62 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของบุคลิกลักษณะ (PC2) และตัวบ่งชี้ที่ S63–S67 เป็นตัวบ่งชี้สำคัญขององค์ประกอบย่อยคุณธรรมจริยธรรม (PC3) นอกจากนี้จะพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบแล้ว ยังสามารถพิจารณาได้จากค่าความแปรปรวนร่วมกับองค์ประกอบย่อย (R^2) และค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (Factor Score Coefficient) ซึ่งก็ให้ความหมายในการทำงานเดียวกัน

จากตาราง 20 แสดงว่าองค์ประกอบย่อยแต่ละองค์ประกอบในโมเดลคุณลักษณะส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กันทุกตัว ซึ่งความสัมพันธ์นี้เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมขององค์ประกอบย่อยที่ปรับให้ เป็นมาตรฐานแล้ว โดยมีค่าความสัมพันธ์ต่ำสุดถึงสูงสุดตั้งแต่ 0.73–0.77 และตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีความคลาดเคลื่อนรวมอยู่ด้วย ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้กับตัวบ่งชี้อื่นในโมเดลในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในครั้งนี้ ได้นำค่าความคลาดเคลื่อนเข้ามาวิเคราะห์ด้วย ผู้วิจัยได้นำค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบที่ได้จาก การวิเคราะห์ ครั้งนี้ไปใช้ในการสร้างสเกลองค์ประกอบย่อย เพื่อให้ได้ตัวแปรใหม่ สำหรับนำไปวิเคราะห์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22 ต่อไป สำหรับโมเดลด้านความรู้ได้สเกลองค์ประกอบ 3 ตัว

ดังสมการ

$$PC 1 = 0.19 (P1) + 0.25 (P 2) + 0.36 (P 3) + 0.24 (P4) + 0.30 (P 5)$$

$$PC 2 = 0.29 (P 6) + 0.26 (P 7) + 0.25 (P 8) + 0.20 (P9) + 0.14 (P10) + 0.2 (P11)$$

$$PC 3 = 0.30 (P12) + 0.20 (P13) + 0.43 (P14) + 0.47 (P15) + 0.26 (P16)$$

จากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 16 ตัว พบว่า สามารถจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ด้านความรู้ จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

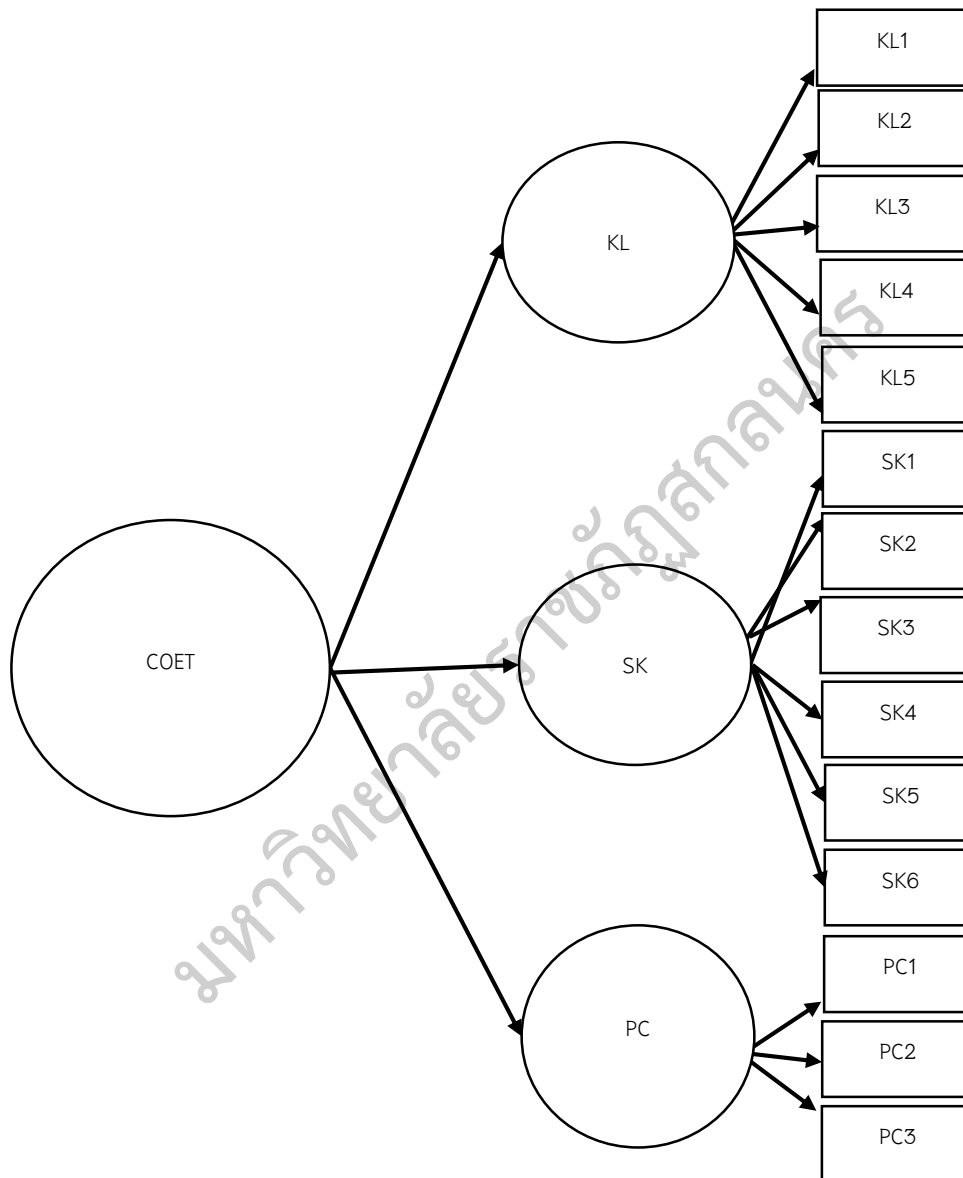
1. มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ($b = 0.51$)
2. มีความมั่นใจ ร่าเริง ($b = 0.48$)
3. ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม ($b = 0.47$)
4. ทุ่มเทพปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ($b = 0.47$)
5. การคิดดี พูดดี และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม ($b = 0.46$)
6. มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($b = 0.44$)
7. มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู ($b = 0.44$)
8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($b = 0.44$)
9. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้ ($b = 0.44$)
10. เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน ($b = 0.44$)
11. อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน ($b = 0.43$)
12. มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง ($b = 0.42$)
13. มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน ($b = 0.42$)
14. มีความคล่องตัวในการทำงาน ($b = 0.42$)
15. มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ($b = 0.42$)
16. มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ ($b = 0.35$)

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อทดสอบ

ความสอดคล้องของโมเดลตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

การวิเคราะห์ในตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากสเกลองค์ประกอบที่สร้างขึ้นและองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านความรู้ (KL) ด้านทักษะ (SK) และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) ที่นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

สามารถแสดงโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองสมรรถนะครู
ภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
ดังภาพประกอบ 9

ภาพประกอบ 9 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

ก่อนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสเกลองค์ประกอบย่อยหรือตัวบ่งชี้ใหม่ทั้ง 14 ตัว เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ รวมถึงการวิเคราะห์ค่าสถิติของ Bartlett (Bartlett' Test of Sphericity) และค่าดัชนี KMO (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) เพื่อพิจารณาว่าองค์ประกอบมีความเหมาะสมหรือไม่ ดังแสดงในตาราง 21

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 22

ตัวบ่งชี้	KL1	KL2	KL3	KL4	KL5	SK1	SK2	SK3	SK4	SK5	SK6	PC1	PC2	PC3
KL1	1													
KL2	.74**	1												
KL3	.70**	.66**	1											
KL4	.72**	.67**	.69**	1										
KL5	.69**	.65**	.62**	.71**	1									
SK1	.71**	.67**	.71**	.78**	.72**	1								
SK2	.61**	.57**	.59**	.66**	.62**	.68**	1							
SK3	.71**	.69**	.66**	.75**	.69**	.72**	.69**	1						
SK4	.65**	.58**	.60**	.64**	.65**	.66**	.63**	.69**	1					
SK5	.65**	.58**	.60**	.64**	.65**	.66**	.63**	.69**	1.00**	1				
SK6	.71**	.65**	.72**	.69**	.64**	.73**	.61**	.74**	.76**	.76**	1			
PC1	.63**	.59**	.57**	.62**	.61**	.67**	.58**	.69**	.74**	.74**	.69**	1		
PC2	.62**	.52**	.52**	.61**	.57**	.64**	.58**	.65**	.64**	.64**	.58**	.77**	1	
PC3	.49**	.47**	.44**	.46**	.46**	.49**	.53**	.57**	.58**	.58**	.49**	.73**	.75**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (p < .01)

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนพบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัว มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดคือ ทักษะการพัฒนาตนเอง (SK1) กับความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ (KL4) คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .78 ส่วน ตัวบ่งชี้ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดคือคุณธรรมจริยธรรม (PC 3) และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ (KL3) คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .44 และพบว่าทุกคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไปผู้วิจัยจึงนำไปวิเคราะห์ปัจจัยองค์ประกอบในการพิจารณาความเหมาะสม ดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 แสดงค่าสถิติ Bartlett ดัชนี KMO ของโมเดลสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

โมเดล	Bartlett's Test of Sphericity	P	Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy
สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน	669.006	.000	.700**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)

จากตาราง 22 พบว่า ค่า Bartlett's Test of Sphericity มีค่าเท่ากับ 669.006 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 ($p < .01$) ส่วนค่า KMO หรือ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy เท่ากับ .70 ซึ่งมากกว่า .50 ดังนั้น จึงสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ปรากฏในตาราง 23 และภาพประกอบ 10

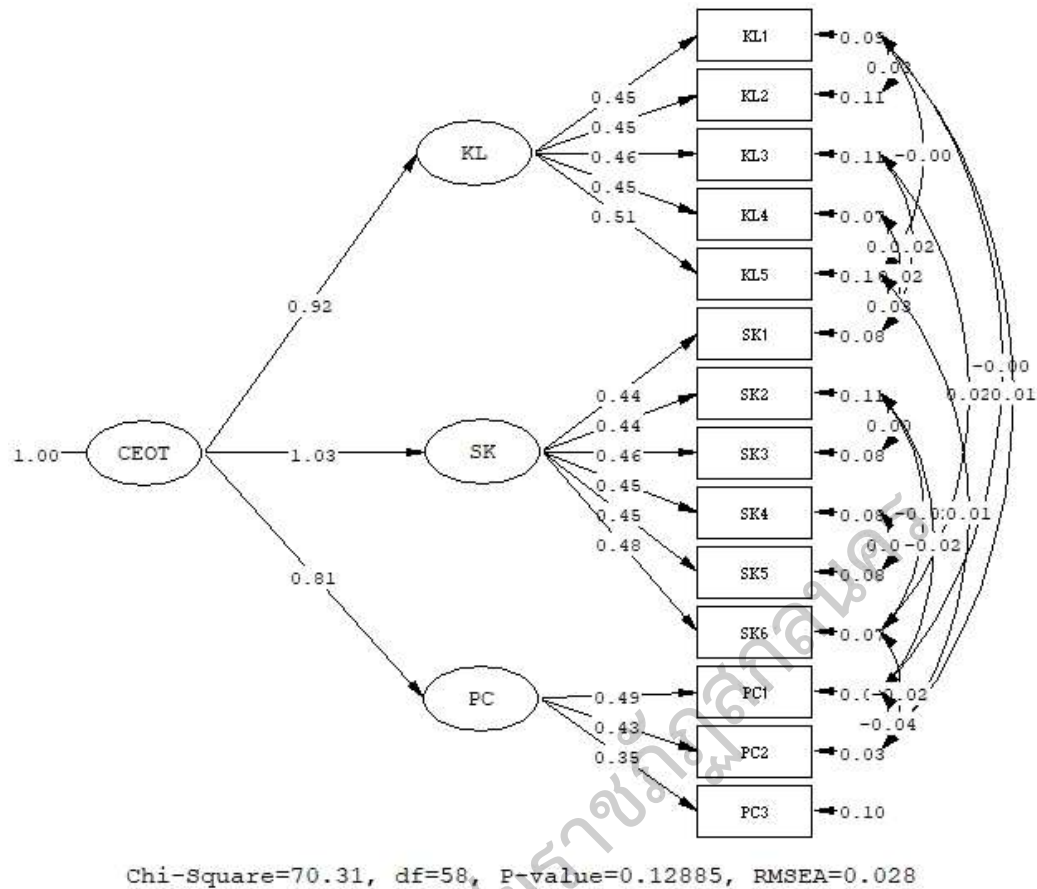
ตาราง 23 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

ตัวบ่งชี้	น้ำหนัก องค์ประกอบ b (SE)	สัมประสิทธิ์ การพยากรณ์ (R^2)	สัมประสิทธิ์ คะแนน องค์ประกอบ(FS)	ความคลาด เคลื่อนของ ตัวบ่งชี้ (e)
อันดับแรก				
KL1	0.45** (0.03)	0.70	0.27	0.09
KL2	0.45** (0.03)	0.65	0.19	0.11
KL3	0.46** (0.03)	0.66	0.25	0.11
KL4	0.45** (0.03)	0.73	0.39	0.07
KL5	0.51** (0.03)	0.69	0.28	0.12
SK1	0.44** (0.03)	0.72	0.16	0.08
SK2	0.44** (0.03)	0.64	0.29	0.11
SK3	0.46** (0.02)	0.74	0.22	0.08
SK4	0.45** (0.02)	0.71	0.10	0.08
SK5	0.45** (0.02)	0.71	0.10	0.08
SK6	0.48** (0.02)	0.76	0.41	0.07
PC1	0.49** (0.02)	0.99	0.33	0.04
PC2	0.42** (0.02)	0.86	0.23	0.03
PC3	0.35** (0.02)	0.54	0.29	0.10
อันดับสอง				
KL	0.85** (0.03)	5.14	-	-
SK	1.06** (0.02)	-2.49	-	-
PC	0.66** (0.05)	6.56	-	-

Chi-Square = 70.31 df = 58 p-value = 0.12885 GFI = 0.97

AGFI = 0.94 RMSEA = 0.028, ** (p < .01)

จากตาราง 22 และ 23 สามารถสร้างโมเดลสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียน ดังภาพประกอบ 10

ภาพประกอบ 10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ของโมเดลสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22

จากตาราง 23 และภาพประกอบ 7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ของโมเดลสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีมาก พิจารณาจาก ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) มีค่าเท่ากับ 70.31 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 58 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.12885 ไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ คือ ค่าไค-สแควร์/ df เท่ากับ 1.21 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 2 นอกจากนี้ยังพบว่าค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ 0.97 มีค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.94 และค่าความคลาดเคลื่อน

ในการการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.028 เป็นไปตามหลักการพิจารณาความกลมกลืนแสดงว่ายอมรับสมมติฐานหลักที่ว่าโมเดลการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของโมเดลตามตาราง 23 และภาพประกอบ 10 พบว่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัวมีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.34–0.51 ซึ่งเกินเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าเมื่อจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ จากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้ ด้านทักษะ (SK) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.06 ด้านความรู้ (KL) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.85 และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.66 ตามลำดับ เนื่องจากการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง จะไม่รายงานค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ ผู้วิจัยจึงได้นำค่าน้ำหนักองค์ประกอบสำหรับตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษทั้ง 3 องค์ประกอบมาสร้างสเกลองค์ประกอบตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 แทนค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ ซึ่ง เพชรมณี วิริยะสีบพงศ์ (2554 อ้างถึงใน ไกศิษฎ์ เบลรินทร์, 2552, หน้า 243) กล่าวไว้ว่าค่าทั้งสองนี้ให้ความหมายในการทำงานเดียวกัน ดังนั้น จึงสามารถเขียนสมการโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ได้ดังนี้

$$CEOT = 1.00 (KL) + 0.95 (SK) + 0.76 (PC)$$

3. น้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลมาคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่แสดงว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหรือค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ตามเกณฑ์ ดังนี้ 1) เท่ากับหรือมากกว่า 0.70 สำหรับองค์ประกอบหลัก (Farrell and Rudd, 2011) และ 2) เท่ากับหรือมากกว่า 0.30 สำหรับองค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ (Tacq, 1997 อ้างถึงใน วิลาวัลย์ มาค่อม, 2549) ดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 น้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ขององค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

องค์ประกอบหลัก	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	องค์ประกอบย่อย	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)
ด้านความรู้	0.85	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ (KL1)	0.45** (0.03)	K1	0.50**(0.04)
				K2	0.50**(0.04)
				K3	0.50**(0.04)
				K4	0.47**(0.04)
				K5	0.49**(0.04)
		ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน (KL2)	0.45** (0.03)	K6	0.54**(0.04)
				K7	0.50**(0.04)
				K8	0.44**(0.04)
				K9	0.53**(0.04)
		ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ (KL3)	0.46** (0.03)	K10	0.52**(0.04)
				K11	0.52**(0.04)
				K12	0.57**(0.04)
				K13	0.57**(0.04)
		ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ (KL4)	0.45** (0.03)	K15	0.46**(0.04)
				K16	0.47**(0.04)
				K17	0.48**(0.04)
				K18	0.52**(0.04)
				K19	0.52**(0.04)
		ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม (KL5)	0.51** (0.03)	K20	0.54**(0.04)
				K21	0.54**(0.04)
				K22	0.62**(0.04)
				K23	0.60**(0.04)

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	องค์ประกอบย่อย	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	
ด้านทักษะ	1.06	ทักษะการพัฒนาคตนเอง (SK1)	0.44** (0.03)	S24	0.48**(0.04)	
				S25	0.48**(0.04)	
				S26	0.50**(0.04)	
				S27	0.48**(0.04)	
				S28	0.47**(0.04)	
		ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี (SK2)	0.44** (0.03)		S29	0.40**(0.04)
					S30	0.45**(0.04)
					S31	0.50**(0.04)
					S32	0.53**(0.04)
		ทักษะการสื่อสาร (SK3)	0.46** (0.02)		S33	0.48**(0.04)
					S34	0.51**(0.04)
					S35	0.45**(0.04)
					S36	0.53**(0.04)
		ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น (SK4)	0.45** (0.03)		S37	0.49**(0.04)
					S38	0.48**(0.04)
					S39	0.45**(0.04)
					S40	0.44**(0.03)
					S42	0.46**(0.03)
		ทักษะการวัดและประเมินผล (SK5)	0.45** (0.02)		S43	0.52**(0.03)
					S44	0.54**(0.04)

ตาราง 24 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	องค์ประกอบย่อย	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)	ตัวบ่งชี้	น้ำหนักองค์ประกอบ b(SE)		
		ทักษะการวัดและประเมินผล (SK5)	0.45** (0.02)	S45	0.46**(0.03)		
				S46	0.50**(0.03)		
				S47	0.47**(0.03)		
		ทักษะการจัดการเรียนรู้อื่นๆ (SK6)	0.48** (0.02)		S48	0.48**(0.03)	
					S49	0.51**(0.03)	
					S50	0.53**(0.03)	
					S51	0.49**(0.03)	
		คุณลักษณะส่วนบุคคล	0.66	แรงจูงใจรักการเรียนรู้ (PC1)	0.49** (0.02)	P52	0.44**(0.04)
						P53	0.42**(0.04)
						P54	0.44**(0.03)
P55	0.44**(0.03)						
P56	0.51**(0.04)						
บุคลิกลักษณะ (PC2)	0.42** (0.02)				P57	0.48**(0.03)	
					P58	0.42**(0.03)	
					P59	0.43**(0.03)	
					P60	0.42**(0.04)	
					P61	0.42**(0.03)	
					P62	0.44**(0.03)	
คุณธรรมจริยธรรม (PC3)	0.34** (0.02)				P63	0.46**(0.03)	
					P64	0.47**(0.03)	
					P65	0.47**(0.03)	
					P66	0.44**(0.03)	
					P67	0.35**(0.03)	

จากตาราง 24 พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ขององค์ประกอบหลักทั้ง 3 องค์ประกอบหลักมีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.66–1.06 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า เรียงลำดับจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยไปหามาก คือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.66 ด้านความรู้ (KL) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.85 และ ด้านทักษะ (SK) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.06ตามลำดับ ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบขององค์ประกอบย่อยทั้ง 14 องค์ประกอบย่อยมีค่าเป็นบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.35–0.62 และมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ด้านความรู้

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านความรู้				
องค์ประกอบย่อยที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ				
1	มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย	5.00	.00	มากที่สุด
2	มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา	5.00	.00	มากที่สุด
3	จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา	4.80	.44	มากที่สุด
4	สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา	4.80	.44	มากที่สุด
5	มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	4.60	.54	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.84	.28	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน				
6	สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน	4.60	.54	มากที่สุด
7	สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.80	.44	มากที่สุด
8	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	4.80	.54	มากที่สุด
9	มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.60	.54	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.70	.49	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ				
10	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.80	.54	มากที่สุด
11	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	5.00	.00	มากที่สุด
12	มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	5.00	.00	มากที่สุด

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ				
13	สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน 2551	5.00	.00	มากที่สุด
14	สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียน การสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน	4.80	.54	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.92	.17	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์				
15	เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ	4.80	.54	มากที่สุด
16	สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	5.00	.00	มากที่สุด
17	มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ	4.80	.47	มากที่สุด
18	มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	5.00	.00	มากที่สุด
19	รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ	4.60	.44	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.84	.28	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม				
20	สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา	4.80	.54	มากที่สุด
21	รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา	4.80	.54	มากที่สุด
22	มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา	4.60	.44	มากที่สุด
23	เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ชนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของ ภาษา	4.60	.44	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.70	.67	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านความรู้		4.80	.37	มากที่สุด

จากตาราง 25 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 22 องค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง
5 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร
การสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.17) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค
การสอนภาษาอังกฤษ และความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.28) ความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนและความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับ
วัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลักด้านความรู้
มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.37)

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียน ด้านทักษะ

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านทักษะ				
องค์ประกอบย่อยที่ 1 ทักษะการพัฒนาดตนเอง				
24	สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้	4.60	.44	มากที่สุด
25	ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	4.60	.44	มากที่สุด
26	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.80	.54	มากที่สุด
27	มีการพัฒนาศักยภาพทางการจัดการเรียนการสอน	4.80	.54	มากที่สุด
28	มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง	5.00	.00	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.80	.37	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี				
29	สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	4.80	.54	มากที่สุด
30	สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน	4.80	.54	มากที่สุด
31	สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	4.80	.54	มากที่สุด
32	ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	4.80	.54	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.80	.44	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ทักษะการสื่อสาร				
33	สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	4.80	.54	มากที่สุด
34	สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.80	.54	มากที่สุด
35	สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	4.80	.54	มากที่สุด
36	มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	4.80	.54	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.80	.44	มากที่สุด
37	สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี	4.80	.54	มากที่สุด
38	ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน	5.00	.00	มากที่สุด
39	สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	4.80	.54	มากที่สุด
40	รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง	5.00	.00	มากที่สุด
41	ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น	4.80	.54	มากที่สุด
42	มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร	5.00	.00	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.93	.14	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ทักษะการวัดและประเมินผล				
43	มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.80	.54	มากที่สุด
44	สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้	4.80	.54	มากที่สุด
45	สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้	5.00	.00	มากที่สุด
46	มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	4.80	.54	มากที่สุด
47	มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน	4.80	.54	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.84	.35	มากที่สุด

ตาราง 26 (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
องค์ประกอบย่อยที่ 6 ทักษะการจัดการเรียนรู้				
48	วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.80	.54	มากที่สุด
49	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.80	.54	มากที่สุด
50	สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	4.80	.54	มากที่สุด
51	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้	5.00	.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.80	.44	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านทักษะ		4.82	.36	มากที่สุด

จากตาราง 26 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 องค์ประกอบหลักด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.14) ทักษะการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.35) ทักษะการพัฒนาตนเอง ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ทักษะการสื่อสาร และทักษะการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลักด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.36)

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
องค์ประกอบหลักที่ 3 คุณลักษณะส่วนบุคคล				
องค์ประกอบย่อยที่ 1 แรงจูงใจรักการเรียนรู้				
52	มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	5.00	.00	มากที่สุด
53	มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง	5.00	.00	มากที่สุด
54	มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู	5.00	.00	มากที่สุด
55	มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.60	.00	มากที่สุด
56	มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.80	.54	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.80	.10	มากที่สุด

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ความเหมาะสม
องค์ประกอบย่อยที่ 2 บุคลิกลักษณะ				
57	มีความมั่นใจ ร่าเริง	5.00	.00	มากที่สุด
58	มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน	5.00	.00	มากที่สุด
59	อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน	5.00	.00	มากที่สุด
60	มีความคล่องตัวในการทำงาน	5.00	.00	มากที่สุด
61	มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น	5.00	.00	มากที่สุด
62	มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้	4.80	.54	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.96	.10	มากที่สุด
องค์ประกอบย่อยที่ 3 คุณธรรมจริยธรรม				
63	การคิดดี พูดดี และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม	5.00	.00	มากที่สุด
64	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม	5.00	.00	มากที่สุด
65	ทุ่มเทปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ	5.00	.00	มากที่สุด
66	เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน	5.00	.00	มากที่สุด
67	มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์	5.00	.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		5.00	.00	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล		4.94	.10	มากที่สุด

จากตาราง 27 พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 องค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 องค์ประกอบ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) บุคลิกลักษณะ ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.10) และแรงจูงใจรักการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบ หลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.10)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 313 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เนื่องจากการทำวิจัยครั้งนี้มีพารามิเตอร์ทั้งหมด 17 พารามิเตอร์ จำนวนตัวอย่างที่นำมาศึกษาใช้เกณฑ์ 10–20 คน ต่อตัวแปร 1 ตัว (Hair, 2006) ซึ่งในที่นี้ใช้เกณฑ์ 15 คนต่อ 1 ตัวแปร ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 255 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ในที่นี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 280 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ เป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน

ตอนที่ 2 สอบถามสมรรถนะครูภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเนื้อหาครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 67 ข้อ

สมมติฐานการวิจัย คือ โมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ประกอบด้วย

1.1 วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสมรรถนะครู
ภาษาอังกฤษในโรงเรียน

1.2 พัฒนาตัวบ่งชี้เชิงสมมติฐานตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 22 ที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.1 ประชากร

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.4 การสร้างและหาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 3 การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาแนวทางการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้

3.2 วางแผนการดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้

3.3 ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

3.4 ตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครู

ภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัย สถิติที่ใช้วิเคราะห์
ข้อมูล ใช้สถิติอ้างอิงโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย ตามลำดับต่อไปนี้

1. สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่าได้องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน จำนวน 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย 67 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ด้านความรู้ จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ ด้านทักษะ จำนวน 28 ตัวบ่งชี้ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 16 ตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

1.1 องค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 องค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ และความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนและความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลักด้านความรู้ ซึ่งมี จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัว มีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์

1.2 องค์ประกอบหลัก ด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 องค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการพัฒนาตนเอง ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ทักษะการสื่อสาร และทักษะการจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลัก ด้านทักษะ ซึ่งมี จำนวน 28 ตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัว มีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์

1.3 องค์ประกอบหลัก ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 องค์ประกอบย่อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คุณธรรมจริยธรรม บุคลิกลักษณะ และแรงจูงใจรักการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาภาพรวมองค์ประกอบหลัก ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งมี จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัว มีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปตามขั้นตอนการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์การสร้างสเกลองค์ประกอบสมรรถนะครู
ภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ซึ่งก่อนการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้วิเคราะห์
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ พบว่า สหสัมพันธ์ระหว่างตัวบ่งชี้ในแต่ละ
โมเดลมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$) ทุกค่า สรุปได้ว่า
โมเดลมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ เมื่อนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบ
พบว่า โมเดลตามสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าน้ำหนัก
องค์ประกอบของตัวบ่งชี้มีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า แสดงว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้
เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2.2 การวิเคราะห์การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่ามีความสอดคล้อง
กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 70.31 ค่าองศาอิสระ
(df) เท่ากับ 58 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.12885 ไม่มีนัยสำคัญซึ่งเป็นไป
ตามเกณฑ์ คือ ต่ำกว่า 2 นอกจากนี้ ยังพบว่าค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) มีค่า
เท่ากับ 0.97 มีค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.94 และ
ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.028 และ
ค่าดัชนีที่แสดง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับ (CN) เท่ากับ 362.68 (Chi-square =
70.31 df = 58 ค่า p-value = 0.12885 ค่า GFI = 0.97 ค่า AGFI = 0.94 ค่า RMSEA =
0.028) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทั้ง
67 ตัวบ่งชี้ พบว่า มีค่าตั้งแต่ 0.35–0.62 จึงสรุปว่าตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความเหมาะสม

3. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะ
ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การสร้างคู่มือการใช้
ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 22 โดยเรียงลำดับตามความเหมาะสมของการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนจากมากไปหาน้อย ดังนี้ องค์ประกอบหลักด้าน
คุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. =
0.10) องค์ประกอบหลักด้านทักษะ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.36) และองค์ประกอบหลักด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.37) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ดังต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่าตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตัวบ่งชี้ทุกตัวมีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ คือค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่า 3.00 เพื่อคัดสรรกำหนดไว้ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน รวมถึงผู้วิจัยได้ดำเนินการหลายขั้นตอนเพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยได้ดำเนินการนำข้อมูลมาร่างตัวบ่งชี้สร้างแบบสอบถามเพื่อหาคุณภาพตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนถึงผู้เชี่ยวชาญ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยวิเคราะห์หาความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยทุกตัวมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 แล้วผู้วิจัยทำแบบสอบถามถึงครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถามโดยภาพรวม มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .98 จึงถือว่า ตัวบ่งชี้ใช้ได้ทุกตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกศุภพัทธ์ เพลรินทร์ (2552); อภารัตน์ ราชพัฒน์ (2554) และประยูร เจริญสุข (2553) ที่พัฒนาตัวบ่งชี้ตามขั้นตอนดังกล่าวจนได้ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับงานวิจัย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้ตามขั้นตอนของ Nardo, et al. (2005); Blank (1993); Burstein, Oakes, and Guiton. (1992); Johnstone. (1981) อ้างถึงใน นางลักษณ วิรัชชัย, (2551) ที่ได้ดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาตัวบ่งชี้ การนิยามตัวบ่งชี้ การรวบรวมข้อมูล การสร้างตัวบ่งชี้ การตรวจสอบคุณภาพตัวบ่งชี้ และการนำเสนอรายงาน

2. ผลการวิเคราะห์โมเดลตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า โมเดลตัวบ่งชี้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบหลักของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย ดังนั้น องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 พบว่า ทั้ง 3 องค์ประกอบ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ได้เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ด้านทักษะ (SK) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.06 ด้านความรู้ (KL) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.85 และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (PC) มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.66 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับด้านทักษะเป็นอันดับแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากด้านทักษะอาจแสดงให้เห็นถึงความสามารถของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นทักษะทางด้านร่างกาย สติปัญญาและสังคม ซึ่งเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ การฝึกฝน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การสอนและการจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับ เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558) กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ นอกจากนี้ จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557) กล่าวว่า ทักษะ (skill) หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอาจเป็นทักษะด้านร่างกาย สติปัญญา

2.2 ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ทั้ง 3 องค์ประกอบหลัก 14 องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ 67 ตัวบ่งชี้ ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ย

อยู่ในระดับมากขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น จึงสามารถเป็นตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวบ่งชี้ ที่พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factors Loading) เกิน 0.30 และมี นัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เป็นตัวบ่งชี้ องค์ประกอบย่อยที่สามารถวัดองค์ประกอบหลักได้ เนื่องจากตัวแปรมีความคลาดเคลื่อนน้อย โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ใน ส่วนของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (สุภมาส อังคุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชนีกุล ภิญโญ ภาณุวัฒน์, 2551) มีความสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ซึ่งมีข้ออภิปรายเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ ตามลำดับในแต่ละองค์ประกอบ มีดังนี้

2.2.1 องค์ประกอบหลักด้านความรู้ ซึ่งประกอบไป ด้วย 5

องค์ประกอบย่อย 23 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factors Loading) เกิน 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติ อภิปรายผล ดังนี้

2.2.1.1 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย ดังนี้ มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย (0.50) มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา (0.50) จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา (0.50) มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (0.49) และสามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา (0.47) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร สโรบล (2554); คิตา เขียมขันติถาวร (2555); เขียวลักษณ์ มูลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่าความรู้และความเข้าใจเทคนิคการสอน เป็นความสามารถกลวิธี หรือวิธีการสอน เข้าใจแนวคิดที่ครูผู้สอนใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน

2.2.1.2 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับผู้เรียน ผลการวิจัย พบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน (0.54) มีความรู้ด้านจิตวิทยาเพื่อพัฒนาผู้เรียน (0.53) สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน (0.50) และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ (0.44) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร สโรบล (2554); คิตา เขียมขันติถาวร (2555); เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่าความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน เป็นความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

2.2.1.3 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (0.57) สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (0.57) มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (0.52) มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (0.52) และสามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน (0.51) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพร สโรบล (2554); คิตา เขียมขันติถาวร (2555); เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่าความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน เป็นความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้

2.2.1.4 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความรู้เรื่องภาษาศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (0.52) รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ (0.52) มีความรู้และเข้าใจใน

โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ (0.48) สามารถให้ความหมายของคำศัพท์
 ภาษาอังกฤษ (0.47) เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ (0.46) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
 ของ นพพร สโรบล (2554); คิตา เยี่ยมชั้นติถาวร (2555); เขาวลัษณ์ มุลสระคู (2558);
 Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013)
 ที่ว่าความรู้ด้านภาษาศาสตร์ เป็นความสามารถในความเข้าใจในระบบเสียง คำศัพท์
 โครงสร้างไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษาและลักษณะทางภาษา

2.2.1.5 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยความเข้าใจในวัฒนธรรม
 และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม ผลการวิจัย พบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่า
 น้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ มีความเข้าใจ
 ในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา (0.62) เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้
 ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา (0.60) สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของ
 เจ้าของภาษา (0.54) รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา (0.54) ซึ่งสอดคล้อง
 กับงานวิจัยของ นพพร สโรบล (2554); คิตา เยี่ยมชั้นติถาวร (2555); เขาวลัษณ์
 มุลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Komur, Sevki (2010);
 Amin Sikki (2013) ที่ว่าความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับ
 วัฒนธรรม เป็นการรับรู้และเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมจารีต
 ประเพณีพิธีกรรม ภูมิปัญญา ภาษา และขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคมใดสังคมหนึ่ง
 จากที่กล่าวถึงองค์ประกอบหลักด้านความรู้ซึ่งประกอบด้วย 5
 องค์ประกอบย่อย 23 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสามารถจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็น
 ตัวบ่งชี้ จากมากไปหาน้อย ได้ดังต่อไปนี้

1. มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา
 (b = 0.62)
2. เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี
 ของเจ้าของภาษา (b = 0.60)
3. มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน 2551 (b = 0.57)
4. สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551
 (b = 0.57)

5. สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา

(b = 0.54)

6. รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา (b = 0.54)

7. มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน (b = 0.53)

8. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(b = 0.52)

9. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (b = 0.52)

10. มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

(b = 0.52)

11. รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ (b = 0.52)

12. สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียน

การสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน (b = 0.51)

13. มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย

(b = 0.5)

14. มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา (b = 0.5)

15. จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา

(b = 0.5)

16. สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน (b = 0.5)

17. มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ (b = 0.49)

18. มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ

(b = 0.48)

19. สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา (b = 0.47)

20. สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (b = 0.47)

21. เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ (b = 0.46)

22. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

(b = 0.44)

23. สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน (b = 44)

2.2.2 องค์ประกอบหลักทักษะ ซึ่งประกอบไปด้วย 6

องค์ประกอบย่อย 28 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ (Factors Loading) เกิน 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติ อภิปรายผล ดังนี้

2.2.2.1 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการพัฒนาตนเอง ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง (0.50) สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้ (0.48) ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (0.48) มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการจัดการเรียนการสอน (0.48) มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง (0.47) ซึ่งสอดคล้องกับคิดตา เยี่ยมชั้นดีถาวร (2555); ศุภสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557); เขาวลัักษณ์ มุลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Penn-Edwards (2010); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่า ทักษะการพัฒนาตนเอง เป็นความสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการศึกษาหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพทางภาษาการจัดการเรียนการสอน และมีการประเมินตนเอง

2.2.2.2 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง (0.53) สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม (0.50) สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน (0.45) และสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล (0.40) ซึ่งสอดคล้องกับคิดตา เยี่ยมชั้นดีถาวร (2555); ศุภสภามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557); เขาวลัักษณ์ มุลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Penn-Edwards (2010); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่า ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี เป็นความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ออกแบบสื่อการสอน เลือกใช้และพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคข้อมูลข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2.2.2.3 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการสื่อสาร

ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (0.53) สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (0.51) สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม (0.48) และสามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ (0.45) ซึ่งสอดคล้องกับ คิตา เยี่ยมชั้นติถาวร (2555); ครูสุภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557); เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Penn-Edwards (2010); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่า ทักษะการสื่อสาร เป็นความสามารถที่ใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และมีความเชื่อมั่นในการสื่อสาร

2.2.2.4 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการทำงานร่วมกับ

ผู้อื่น ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี (0.49) ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน (0.48) มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร (0.46) สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี (0.45) ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น (0.45) และรู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง (0.44) ซึ่งสอดคล้องกับ คิตา เยี่ยมชั้นติถาวร (2555); ครูสุภาและ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557); เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Penn-Edwards (2010); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลในองค์กร การช่วยเหลือ การสนับสนุน ให้กำลังใจและมีการปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร

2.2.2.5 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการวัดและ

ประเมินผล ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อยดังนี้ สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้ (0.54) มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผล

การเรียนรู้ของผู้เรียน (0.52) มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ (0.50) มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน (0.47) และสามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้ (0.46) ซึ่งสอดคล้องกับคิดตา เยี่ยมชั้นดีถาวร (2555); ศุภสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557); เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Penn-Edwards (2010); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ซึ่งทักษะ การวัดและการประเมินผล เป็นความสามารถหรือความชำนาญวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนได้ตาม สภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพ

2.2.2.6 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยทักษะการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับ ค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย ดังนี้ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วย การเรียนรู้ (0.53) มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ ของผู้เรียน (0.51) มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้ (0.49) และวิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (0.48) ซึ่งสอดคล้องกับคิดตา เยี่ยมชั้นดีถาวร (2555); ศุภสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); จินดารัตน์ โพธิ์นอก (2557); เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Hughes (2007); Penn-Edwards (2010); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่า ทักษะการจัดการเรียนการสอน เป็นความสามารถของครูผู้สอน ในการวิเคราะห์หลักสูตร วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนา การทางการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดและ สามารถนำไปใช้ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

จากที่กล่าวถึงองค์ประกอบหลักด้านทักษะ ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย 28 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสามารถจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็น ตัวบ่งชี้ จากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้

1. สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้

(b = 0.54)

2. ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
(b = 0.53)
3. มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (b = 0.53)
4. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วย
การเรียนรู้ (b = 0.53)
5. มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้
ของผู้เรียน (b = 0.53)
6. สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
(b = 0.51)
7. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทาง
การเรียนรู้ของผู้เรียน (b = 0.51)
8. มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง
(b = 0.50)
9. สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม (b = 0.50)
10. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้
ให้มีประสิทธิภาพ (b = 0.50)
11. สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี (b = 0.49)
12. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้
ได้ (b = 0.49)
13. สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้
(b = 0.48)
14. ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (b = 0.48)
15. มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการจัดการเรียนการสอน
(b = 0.48)
16. สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ
อย่างเหมาะสม (b = 0.48)
17. ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน (b = 0.48)
18. วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ (b = 0.48)

19. มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง (b = 0.47)
20. มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน (b = 0.47)
21. มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร (b = 0.46)
22. สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้ (b = 0.46)
23. สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน (b = 0.45)
24. สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ (b = 0.45)
25. สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี (b = 0.45)
26. ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น (b = 0.45)
27. รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง (b = 0.44)
28. สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล (b = 0.40)

2.2.3 องค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย 16 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factors Loading) เกิน 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติ อภิปรายผล ดังนี้

2.2.3.1 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยแรงจูงใจรักการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (0.51) มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (0.44) มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีวเคมี (0.44) มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (0.44) และ มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง (0.42) ซึ่งสอดคล้องกับนพพร สโรบล (2554); คีตา เขี่ยมขันติถาวร (2555); ศุภสราและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); เขียวลักษณ์ มุลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ซึ่งสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ เป็นองค์ประกอบในกระบวนการเรียนการสอนทำให้ผู้สอนเกิดความกระตือรือร้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นรัก ศรัทธาในวิชาชีวเคมี มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพิ่มพูนความรู้ของตน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

2.2.3.2 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยด้านบุคลิกภาพ

ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย ดังนี้ มีความมั่นใจ ร่าเริง (0.48) มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้ (0.44) อุดหนุนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน (0.43) มีพฤติกรรมอารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน (0.42) และมีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น (0.42) ซึ่งสอดคล้องกับนพพร สโรบล (2554); คิตา เยี่ยมขันติถาวร (2555); ครูสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); เขาวลัษณ์ มุลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่าบุคลิกลักษณะเป็นพฤติกรรม ลักษณะนิสัย ความมั่นใจ ความร่าเริง เป็นกัลยาณมิตรกับผู้อื่น มีความคล่องตัว และอุดหนุนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน มีความสามารถติดต่อกับผู้อื่น และความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุข

2.2.3.3 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบย่อยคุณธรรมจริยธรรม

ผลการวิจัยพบว่าทุกองค์ประกอบย่อยมีค่าน้ำหนักสูงกว่า 0.30 ทุกตัวบ่งชี้ โดยเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากไปหาน้อย ดังนี้ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม (0.47) พุ่มเทปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ (0.47) การคิดดี พุทธิ และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม (0.46) เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน (0.44) และมีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ (0.35) ซึ่งสอดคล้องกับนพพร สโรบล (2554); คิตา เยี่ยมขันติถาวร (2555); ครูสภาและมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2555); เขาวลัษณ์ มุลสระคู (2558); Pefianco, Erlinda C. (2009); Komur, Sevki (2010); Amin Sikki (2013) ที่ว่าคุณธรรมจริยธรรม เป็นคุณสมบัติที่เป็นความดีที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียน มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ ซึ่งมีอยู่ภายในจิตใจของครู และเป็นแรงผลักดันให้ครูกระทำหน้าที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม

จากที่กล่าวถึงองค์ประกอบหลักคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย 16 ตัวบ่งชี้ ซึ่งสามารถจัดลำดับตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ จากมากไปหาน้อย ได้ดังต่อไปนี้

1. มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ($b = 0.51$)
2. มีความมั่นใจ ร่าเริง ($b = 0.48$)

3. ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม
(b = 0.47)
4. พุ่มเทพปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ (b = 0.47)
5. การคิดดี พูดดี และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม (b = 0.46)
6. มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
(b = 0.44)
7. มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู (b = 0.44)
8. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (b = 0.44)
9. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้ (b = 0.44)
10. เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน (b = 0.44)
11. อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน (b = 0.43)
12. มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเอง
อย่างต่อเนือง (b = 0.42)
13. มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตร
ต่อผู้เรียน (b = 0.42)
14. มีความคล่องตัวในการทำงาน (b = 0.42)
15. มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น (b = 0.42)
16. มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ (b = 0.35)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย
ครั้งต่อไป ดังนี้

1.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้รวม
โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ แล้วทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์
องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองเป็นสำคัญ ซึ่งพบว่า เป็นวิธีการที่สามารถพัฒนา
ตัวบ่งชี้รวมได้ดี ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดตัวบ่งชี้หรือกำหนดนโยบาย
สามารถนำวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้ตามวิธีการนี้ไปใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

1.2 ผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถ แสดงถึงสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดังนี้

1.2.1 ด้านความรู้ ควรให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) ความเข้าใจใน วัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอน ภาษาอังกฤษ 4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน 5) ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์

1.2.2 ด้านทักษะ ควรให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) ทักษะ การจัดการเรียนรู้ 2) ทักษะการสื่อสาร 3) ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) ทักษะการวัด และประเมินผล 5) ทักษะการพัฒนาตนเอง 6) ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี

1.2.3 คุณลักษณะส่วนบุคคล ควรให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) แรงจูงใจรักการเรียนรู้ 2) บุคลิกลักษณะ 3) คุณธรรมจริยธรรม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อประโยชน์สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ผู้วิจัยจึงเสนอแนะ ดังนี้

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน โดยศึกษาตามขนาดของโรงเรียน เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนชัดเจนมากขึ้น

2.2 ควรนำตัวบ่งชี้ทั้ง 67 ตัวบ่งชี้ดังกล่าว ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ แล้วติดตามผล โดยใช้รูปแบบการวิจัย เชิงปฏิบัติการ (Action Research)

2.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ในสังกัดอื่น เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ที่เหมาะสมกับ บริบทนั้น ๆ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ตีรนิมิตกุล. (2553). *การพัฒนาคู่มือการควบคุมคุณภาพสินค้าบริษัทเจเนซิส แอสโซซิเอท จำกัด*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กรรณิการ์ ดงนาม. (2562). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- โกศิษฎ์ เปลรินทร์. (2552). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางวิชาการสำหรับผู้บริหาร สถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คัมภีร์ สุดแท้. (2553). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียน ขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนัก นายกรัฐมนตรี.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2552). *ICT กับการปฏิรูปการศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <https://gilfkaevarity.wordpress.com/>. 25 พฤศจิกายน 2562.
- คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2560). *ภาษาศาสตร์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.arts.chula.ac.th/ling/whatislinguistics/>. 23 พฤศจิกายน 2562.
- คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2558). *คุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3pRqMvC>. 28 พฤศจิกายน 2562.
- ครูประถม. (2017). *ปรัชญาการศึกษาและจรรยาบรรณสำหรับครู*. เข้าถึงได้จาก https://www.krupatom.com/education_571. 6 ธันวาคม 2562.

- งามนิจ กุลกัน. (2557). *การจัดองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของตำบลอ้อมเกร็ด อำเภอบางเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. เข้าถึงได้จาก https://www.tcihaijo.org/index.php/cultural_approach/article/view/10778. 13 พฤศจิกายน 2562.
- จินตนา สุพรรณิกา. (2556). *คุณธรรมจริยธรรม*. เข้าถึงได้จาก http://m050075mo.blogspot.com/2013/07/blog-post_30.html. 20 พฤศจิกายน 2562.
- จรัลวิไล จรุงโรจน์. (2555). *รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยการจัดการ ความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ต. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จักรพล สงวนรัมย์ และคมสัน รัตนะสิมากุล. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับ พฤติกรรมการใช้เฟซบุ๊กของประชากรเจนเอเรชั่นซี (Z) .จังหวัดชัยภูมิ. *CRRU Journal of Communication Chiangrai Rajabhat University*; 2(1), 1-18.
- ซาร่า นวลแย้ม. (2557). *หลักการทักษะ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้*. เข้าถึงได้จาก http://shortnote543.blogspot.com/p/blog-page_7.html. 30 พฤศจิกายน 2562.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2551). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการบริหาร และการจัดการเขตพื้นที่การศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ณัชชฌา อาโยวงษ์. (2557). *การพัฒนาชุดกิจกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต โดยใช้ การจัดการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบบ่งชี้และการสะท้อนความคิด*. เข้าถึงได้จาก <http://www.krusmart.com/evolution-of-life-learning-packet/>. 15 พฤศจิกายน 2562.
- ตะวันฉัตร ด้วงสั้น. (2560). *ทักษะกระบวนการทำงาน*. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/a/chs.ac.th/tawanchat-d/thaksa-kar-bwn-kar-thangan>. 26 พฤศจิกายน 2562.
- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ และคณะ. (2555). *มาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน โครงการวิจัยตามความร่วมมือระหว่างคุรุสภาและมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.

- เทือน ทองแก้ว. (2557). *สมรรถนะ (Competency) หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- อุรกิจปรีทัศน์. (2559). *วัฒนธรรมหนึ่งในกฎเกณฑ์ธุรกิจของการเจรจาธุรกิจระหว่างประเทศ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/bahcuojs/article/view/125598/95118>. 23 พฤศจิกายน 2562.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2554). *การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*.
 อุดรดิตต์: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2551). *วิธีวิทยาขั้นสูงด้านการวิจัยและสถิติ*. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*, 7(2) 1-31.
- นพพร สโรบล. (2554). *ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บริษัท อินเทอร์เน็ตประเทศไทย. (2556). *ทักษะการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ*. เข้าถึงได้จาก <http://nungloveking2.blogspot.com/>. 4 ธันวาคม 2562.
- _____. (2559). *แนวทางการพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จ*. เข้าถึงได้จาก <https://moneyhub.in.th/article/how-to-improve-yourself/>. 4 ธันวาคม 2562.
- บุษรินทร์ เขียววานิช. (2549). *การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูชาวต่างชาติในโรงเรียนสองภาษา*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โบรพี. (1992). *จิตวิทยาศึกษาและแนะแนวสำหรับครู*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3m2pegc>. 26 พฤศจิกายน 2562.
- ประคอง ยุคะลิ่ง. (2558). *การพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประยูร เจริญสุข. (2553). *การพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ผกาวิดี ศรีสุทธิ. (2555). *ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น*. เข้าถึงได้จาก <https://krupaga.wordpress.com/2012/11/03/81/>. 4 ธันวาคม 2562.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2532). *ทัศนะบางประการเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน*.
วารสารการศึกษา, 13(16), 7-9.
- พิมมาตา ศิริกุล. (2013). *ทักษะเพื่อชีวิต*. เข้าถึงได้จาก
<https://54040267t.wordpress.com/>. 26 พฤศจิกายน 2562.
- พีรภรณ์ บุญเพลิง. (2550). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการดำเนินงานของ
โรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชรมณี วิริยะสีปพงศ์. (2545). *การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน*.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พัชรพร รัตน์โรภาส. (2558). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษา*.
กรุงเทพฯ: ดวงกลมพับลีซิ่ง.
- ไพศาล ไกรสิทธิ์. (2542). *การพัฒนาตนเอง*. เข้าถึงได้จาก
<https://www.oocities.org/vinaip/articles/sdlop1.htm>. 26 พฤศจิกายน 2562.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2550). *การพัฒนามาตรฐานตัวบ่งชี้ และ
เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพภายใน สำหรับหน่วยงานสายสนับสนุน
มหาวิทยาลัยนเรศวร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). *คู่มือการจัดระบบการเรียน
การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. ปทุมธานี: เทียนวัฒนา พรินติ้ง.
- มาลินี สุขสุวรรธ. (2550). *การพัฒนาคู่มือการดำเนินงานเทคโนโลยีสะอาดสำหรับ
โรงพยาบาล*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มนต์อมร ปรีชารัตน์. (2019). *หลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา สำหรับครูผู้สอน
และนักวิจัย*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/339b1Xe>. 4 ธันวาคม 2562.
- ยุพาวัลย์ เถาว์เมือง. (2554). *ทักษะการสอนและเทคนิคการสอน*. เข้าถึงได้จาก
<https://yupawanthowmuang.wordpress.com/>. 27 พฤศจิกายน 2562.
- เยาวลักษณ์ มูลสระคู. (2558). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ระวีวรรณ ศรีศรีรามศรี. (2552). การประเมินสมรรถนะความเป็นครูของข้าราชการครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ คศ.ม.
อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รัตน์ะ บัณฑิต. (2550). ทิศทางอาณาบริเวณการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัฐศาสตร์ กรสูต. (2561). ทักษะแห่งศตวรรษใหม่: ทักษะและความรู้ดิจิทัล. เข้าถึงได้จาก
<https://thaidigizen.com/digital-citizenship/ch2-digital-literacies/>.
27 พฤศจิกายน 2562.
- รุจเรขา วิทยาวุฒิภูมิกุล. (2552). แรงจูงใจในการเรียนรู้. เข้าถึงได้จาก
<https://bit.ly/36X0cqB>. 27 พฤศจิกายน 2562.
- วิทยา พัฒนเมธาดา. (2560). การจัดการเรียนรู้. เข้าถึงได้จาก
<http://www.kansuksa.com/8/>. 27 พฤศจิกายน 2562.
- วรภัทร ภูเจริญ. ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเลยกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วิจนา ภูพานิ. (2562). ทักษะการสื่อสาร : ด้านการเจรจาโต้ตอบ. เข้าถึงได้จาก
<https://www.slideshare.net/ChrisRowland3/communication-skill-39956967>. 26 พฤศจิกายน 2562.
- วิญจุมติ อินทวงศ์. (2556). การพัฒนาหลักสูตร. เข้าถึงได้จาก
http://supatsara5581103079.blogspot.com/2013/07/blog-post_24.html.
23 พฤศจิกายน 2562.
- วิลาวลัย มาคุ้ม. (2549). สมรรถนะของครูไทย. วารสารรามคำแหง, 26(1), 17-18.
- วันเพ็ญ ฝ่องกาย. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับผลการปฏิบัติงานด้านการประกัน
คุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2549). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของ
ประสิทธิผลภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- วิญญู พูลศรี และคณะ. (2560). แรงจูงใจกับการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาชีวพศร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น*, 11(1), 324–335.
- วินัย เพชรช่วย. (2554). *การพัฒนาตนเอง*. เข้าถึงได้จาก <http://std.eng.src.ku.ac.th/?q=node/354>. 27 พฤศจิกายน 2562.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). *การวิเคราะห์พหุระดับ (Multi-Level Analysis)*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คิตา เขียมขันติถาวร. (2555). มาตรฐานครุภาษาอังกฤษยุคใหม่...จะไปในทิศทางไหน?. *วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต*, 6(2), 17–24.
- ศศิธร บัวทอง. (2560). การวัดและการประเมินผล. *วารสารฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(2), 1856–1867.
- สิริกร ประสพสุข. (2555). *การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้เพิ่มเติม สำหรับครู ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.*
- สมจิตร อุดม. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับ ประถมศึกษาในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สายสมร คักดีคำดวง. (2551). *การพัฒนาตัวชี้วัดในการบริหารจัดการที่ดีสำหรับโรงเรียน ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). *มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้. (2560). *ทักษะขั้นพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ด้วย เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร*. เข้าถึงได้จาก http://www.aseanhai.net/ewt_news.php?nid=3314&filename=index. 27 พฤศจิกายน 2562.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2547). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์ด้วย Competency Based HRM*. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

- สุภมาส อังศ์โชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนีกุล ภิญญาณวัฒน์. (2551). *สถิติการวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL*. กรุงเทพฯ: มิสชั่น มีเดีย.
- สุมิตร คุณานุกร. (2536). *หลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรารุช ชัยยานุกร. (2551). *ทฤษฎีการเรียนรู้*. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/bthreyn123/khwam-hmay-khxng-thvsdi-kar-reiyn-ru>. 26 พฤศจิกายน 2562.
- สโรชา กล้าสมุทร. (2557). *ทักษะและเทคนิคการจัดการเรียนรู้*. เข้าถึงได้จาก <http://husna111.blogspot.com/2014/>. 5 ธันวาคม 2562.
- ศุภัสรา ชิดชู. (2556). การพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก <http://supatsara5581103079.blogspot.com/2013/07/21.html>. 20 พฤศจิกายน 2557.
- อานนท์ ตูลารักษ์. (2547). แนวความคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency) : เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง. *วารสารจุฬาลงกรณ์รัว*, 16(61), 57-72.
- อภารัตน์ ราชพัฒน์. (2554). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุดม วโรตม์ลิขิตดี. (2553). *ภาษาศาสตร์คืออะไร*. เข้าถึงได้จาก https://arnontularak.blogspot.com/2019/04/blog-post_26.html. 26 พฤศจิกายน 2562.
- อัศวินท์ ก่อเลิศรพวงศ์. (2559). *การพัฒนาคู่มือการดำเนินงานเทคโนโลยีสะอาดสำหรับโรงพยาบาล*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2547). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Amin Sikki. (2013). Amin Sikki, Endang Asriyanti and others. "The Competence of Primary School English Teachers in Indonesia," *Journal of Education and Practice*, 4(11), 139-145.
- Brown. (2007). *The Competence Manager: A Model for Effective Performance*. New York: Wiley.

- Burstein, L., Oakes, J., & Guiton, G. (1992). Education Indicators. *Encyclopedia of education Research*. (6th ed., vol. pp. 409–418). New York: Macmillan.
- Gordon. (1935). *Dictionary of Education*. New York: McGraw Hill Book, Co, Inc., 1973.
- Hair. (2006). Assessing and developing principal instructional leadership. *Educational Leadership*, 45(1), 54–61.
- Harmer, Jeremy. (2003). The Practice of English Language Teaching. *ELT Journal*. 57(4), 124–136.
- Johnstone. (1981). *Indicators of Education System*. London: Unesco.
- Khojastehmehr, R. and A. Takrimi. (2009). Characteristics of Effective Teachers : Perceptions of the English Teachers. *Journal of Education Psychology*, 3(2), 53–66
- Komur, Sevki. (2010). Teaching Knowledge and Teacher Competencies : a Case Study of Turkish Preservice English Teachers. *Teaching Education*, 21(3), 279–296.
- McClelland, D. (1973). Testing for Competence Rather than for Intelligence. *American Psychologist*, 28(1), 1–14.
- Nardo, M., Saisana, M., Saltelli, A., and Tarantola, S. (2005). *Tools for Composite Indicators Building*. Joint Research Centre, European Commission.
- Pefianco, Erlinda C. (2009). “Quality Innovations for Teaching and Learning” : The 4th World Teachers’ Day in Thailand and 12th UNESCO–APEID International Conference.
- Penn–Edwards. (2010). Penn–Edwards, Sorrel. The Competencies of an English Teacher : Beginning Student Teachers Perceptions. *Australian Journal of Teacher Education*, 35(2), 49.
- Parry. (1996). *Multivariate Analysis Techniques in Social Science Research from Problem to Analysis*. London: Sage Publication.
- Spencer, L.M., and Spencer, S.M. Competence at Work. (1993). *Model for Superior Performance*. New York : John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
2. รายชื่อครูสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความเหมาะสมของ
คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพสิฐ บริบูรณ์
ตำแหน่ง คณบดี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. อาจารย์พรพิมล ศิวินา
ตำแหน่ง ประธานสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวพร วรรณทอง
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
หน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางสุพร สิงห์สี
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
หน่วยงาน โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
5. นายสุรชาติ รัศมี
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
หน่วยงาน โรงเรียนนครพนมวิทยาคม

รายชื่อครูสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความเหมาะสมของกลุ่มผู้ใช้
ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

1. นายณัฐพล วรรณศรี
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน
หน่วยงาน โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
2. นางจันทร์จิรา แก่นจันทร์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน
หน่วยงาน โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
3. นายพิสิษฐ์ ไชยสิทธิ์
ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
หน่วยงาน โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
4. นางจิตรา โพธิ์ศรี
ตำแหน่ง หัวหน้าโครงการห้องเรียนพิเศษ MEP
หน่วยงาน โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
5. นางสุวรรณา ธาณี
ตำแหน่ง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
หน่วยงาน โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๖๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตระงับเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๑๑๒๒๒๕๗๓๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๘๗ ๑๕๕๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๔๔๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
๖๘๐ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ
อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี ๘๗๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวน้ำทิพย์ วัชรินทร์ รหัสนักศึกษา ๖๑๕๐๓๒๕๗๓๐๔ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จึงขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๒๖

ผู้ประสานงาน นางสาวน้ำทิพย์ วัชรินทร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๘๗ ๓๕๕๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ ๒๖ ๑๖๒๑.๒๒/ว ศษษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
๒๔๐ ถนนมิตรภาพ ราชบุรี ๗๖๐๐๐
ธ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนครพนมวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวน้ำทิพย์ วิโรจนคำกร รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๕๖๑๑๙๓๐๙ ซึ่งเป็น นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนากาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา การศึกษานิตยบาล เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๒" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดเอมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เหลืองวงศ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการ ศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ มีคุณ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ขอความ อนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาที่นำส่งมาทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเป็นอันว่าท่านได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริกานต์ เหลืองปัญญาวงศ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๒๐๓ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๕๒๐๓ ๐๐๖๒

ผู้ประสานงาน นางสาวน้ำทิพย์ วิโรจนคำกร โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๔๘๓ ๙๕๕๓

"อยู่รวมกัน รักสามัคคี ห่วงเพื่อนร่วมงาน"

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๔๙๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเจตุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุเทนพัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๖๕๗๑๐๕ ซึ่งเป็น นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต ๒๒" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอตกลงใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการ ศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความ อนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๔๘๗ ๑๕๕๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๙๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธาตุพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๕๒๑๒๔๗๑๐๕ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต ๒๒" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร เพ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๔๓ ๑๕๕๓๗

"อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร"

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๙๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทบทองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๑๕๒๑๒๒๕๗๑๐๙ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต ๒๒" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วาโว เฟ็งสวัสดิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทูลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๒๘๔๗ ๓๕๕๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ค

1. แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสอบถาม

2. แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของการสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบประเมินความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม

เรียน ผู้เชี่ยวชาญ

เอกสารชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) เพื่อนำผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์พร้อมใช้ในการวิจัย โดยแบบสอบถามชุดนี้มี 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม (ผู้ตอบ คือ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม) มี 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 องค์ประกอบด้านความรู้ ตอนที่ 2 องค์ประกอบด้านทักษะ และองค์ประกอบที่ 3 องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านในการพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ในส่วนที่ 2 เป็นรายข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

-1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม

1. องค์กรประกอบด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่สั่งสมมาจากการเรียน และประสบการณ์ รวมถึงความเข้าใจ ซึ่งเป็นเนื้อหา สาระ สารสนเทศ ซึ่งสามารถนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาใช้ในการประกอบอาชีพ หรือนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถถกเถียง หรือวิธีการสอน เข้าใจแนวคิดที่ครูผู้สอนใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย				
2	มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา				
3	จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา				
4	สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา				
5	มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ				

1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา ตรวจสอบ ความสอดคล้อง			ข้อเสนอ เพิ่มเติม
		-1	0	+1	
1	สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน				
2	สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน				
3	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้				
4	เข้าใจพื้นฐานความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคล				
5	มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน				

1.3 ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา ตรวจสอบ ความสอดคล้อง			ข้อเสนอ เพิ่มเติม
		-1	0	+1	
1	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน				
2	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)				
3	มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551				
4	สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551				
5	สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน				

1.4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจในระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษาและลักษณะทางภาษา

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ				
2	สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ				
3	มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ				
4	มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ				
5	รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ				

1.5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม หมายถึง การรับรู้และเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมจารีตประเพณี พิธีกรรม ภูมิปัญญา ภาษา และขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคมใดสังคมหนึ่ง

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา				
2	รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา				
3	มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา				
4	เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา				
5	รู้และเข้าใจลักษณะวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา				

2. องค์ประกอบด้านทักษะ (Skills) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นทักษะทางด้านร่างกาย สติปัญญาและสังคม ซึ่งเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ การฝึกฝน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การสอนและการจัดการ มีองค์ประกอบย่อย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 ทักษะการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในการศึกษาหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพทางภาษาการจัดการเรียนการสอน และมีการประเมินตนเอง

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้				
2	ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง				
3	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง				
4	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านจัดการเรียนการสอน				
5	มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง				

2.2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน มีการบูรณาการ ออกแบบสื่อการสอน เลือกใช้และพัฒนาสื่อเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคข้อมูลข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล				
2	สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน				
3	สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม				
4	พัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน				
5	ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง				

2.3 ทักษะการสื่อสาร หมายถึง สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตาม สถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถใช้ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความเชื่อมั่นในการสื่อสาร

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอ เพิ่มเติม
		ตรวจสอบ ความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม				
2	สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล				
3	สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้				
4	สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม				
5	มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ				

2.4 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการทำงาน ร่วมกับบุคคลในองค์กร การช่วยเหลือ การสนับสนุน ให้กำลังใจและมีการปรับตัวกับเพื่อน ร่วมงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอ เพิ่มเติม
		ตรวจสอบ ความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี				
2	ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน				
3	สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี				
4	รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง				
5	ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น				
6	มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร				

2.5 ทักษะการวัดและการประเมินผล หมายถึง ความสามารถหรือความชำนาญวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนได้ตามสภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน				
2	สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้				
3	สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้				
4	มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ				
5	มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน				

2.6 ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอน ในการวิเคราะห์หลักสูตร วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดและสามารถนำไปใช้ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบ	ความสอดคล้อง		
		-1	0	+1	
1	วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้				
2	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน				
3	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน				
4	สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้				
5	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้				

3. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic)

หมายถึง บุคลิก ความรู้สึก เจตคติ ทักษะ ทักษะ รวมถึงแรงจูงใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมา สามารถแสดงออกได้โดยพฤติกรรมของบุคคลนั้น มีองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1 แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ หมายถึง รักและศรัทธาในวิชาชีพครู มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกระตือรือร้นเพิ่มพูนความรู้ของตน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
2	มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง				
3	มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู				
4	มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ				
5	เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง				
6	มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน				

3.2 บุคลิกลักษณะ หมายถึง พฤติกรรม ลักษณะนิสัย ความมั่นใจ

ความร่าเริง เป็นกัลยาณมิตรกับผู้เรียน มีความคล่องตัว และอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน มีความสามารถติดต่อกับผู้อื่น และความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุข

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	มีความมั่นใจ ร่าเริง				
2	มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน				
3	อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน				
4	มีความคล่องตัวในการทำงาน				
5	มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น				
6	มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้				

3.3 คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง คุณสมบัติที่เป็นความดีที่ถูกต้องเหมาะสม

เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียน มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ ซึ่งมีอยู่ภายในจิตใจของครู และเป็นแรงผลักดันให้ครูกระทำหน้าที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม

ข้อที่	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		-1	0	+1	
1	มีคุณสมบัติที่เป็นความดี ความถูกต้องเหมาะสม				
2	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม				
3	ทุ่มเทปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ				
4	เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน				
5	มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์				

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม

ลำดับ		องค์ประกอบหลัก/องค์ประกอบย่อย/ ตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
ใหม่	เก่า		1	2	3	4	5			
1.องค์ประกอบด้านความรู้										
1.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ										
1	1	มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่ น่าสนใจ เข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	2	มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	3	จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4	4	สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
5	5	มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มี คุณภาพ	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
1.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน										
6	6	สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจ ของผู้เรียน	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
7	7	สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับ ระดับของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8	8	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
-	9	เข้าใจพื้นฐานความแตกต่างของผู้เรียน เป็นรายบุคคล	1	1	1	1	0	4	0.8	ซ้ำข้อ 2
9	10	มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
1.3 ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ										
10	11	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
11	12	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
12	13	มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม (ต่อ)

ลำดับ		องค์ประกอบหลัก/องค์ประกอบย่อย/ ตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
ใหม่	เก่า		1	2	3	4	5			
1.องค์ประกอบด้านความรู้										
1.3 ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ										
13	14	สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
14	15	สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
1.4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์										
15	16	เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
16	17	สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
17	18	มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
18	19	มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
19	20	รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ	1	1	1	0	0	5	0.6	สอดคล้อง
1.5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม										
20	21	สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา	0	1	1	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
21	22	รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
22	23	มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญาของเจ้าของภาษา	0	1	1	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
23	24	เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา	0	1	1	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
-	25	รู้และเข้าใจลักษณะวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	1	1	1	0	0	3	0.6	ซ้ำข้อ 21-24

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม (ต่อ)

ลำดับ		องค์ประกอบหลัก/องค์ประกอบย่อย/ ตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
ใหม่	เก่า		1	2	3	4	5			
2.องค์ประกอบด้านทักษะ										
2.1 ทักษะการพัฒนาคตนเอง										
24	26	สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับ สถานการณ์ปัจจุบันได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
25	27	ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่าง ต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
26	28	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของ ตนเองอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
27	29	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการจัดการ เรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
28	30	มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี										
29	31	สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
30	32	สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
31	33	สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
-	34	พัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1	0	4	0.8	ซ้ำข้อ 32
32	35	ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่าง ต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.3 ทักษะการสื่อสาร										
33	36	สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตาม สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
34	37	สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
35	38	สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
-	39	สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้อย่าง ถูกต้องเหมาะสม	1	1	1	1	0	4	0.8	ซ้ำข้อ 38
36	40	มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม (ต่อ)

ลำดับ		องค์ประกอบหลัก/องค์ประกอบย่อย/ ตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
ใหม่	เก่า		1	2	3	4	5			
2.4 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น										
37	41	สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
38	42	ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อน ร่วมงาน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
39	43	สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
40	44	รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ ตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
41	45	ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
42	46	มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพองค์กร	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.5 ทักษะการวัดและการประเมินผล										
43	47	มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
44	48	สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็น รายบุคคลและรายกลุ่มได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
45	49	สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตาม สภาพจริงได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
46	50	มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
47	51	มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนา ตัวผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2.6 ทักษะการจัดการเรียนรู้										
48	52	วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมกับ การจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
49	53	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ พัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
-	54	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ ระดับผู้เรียน	1	1	1	1	0	4	0.8	ซ้ำข้อ 53
50	55	สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม (ต่อ)

ลำดับ		องค์ประกอบหลัก/องค์ประกอบย่อย/ ตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
ใหม่	เก่า		1	2	3	4	5			
2. องค์ประกอบด้านทักษะ										
2.6 ทักษะการจัดการเรียนรู้										
51	56	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
3. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล										
3.1 แรงจูงใจไม่เรียนรู้										
52	57	มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
53	58	มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูน ความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
54	59	มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีวศครู	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
55	60	มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
56	61	เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง	1	1	1	0	0	3	0.6	ซ้ำข้อ 58
57	62	มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดี ขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
3.2 บุคลิกลักษณะ										
58	63	มีความมั่นใจ ร่าเริง	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
59	64	มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคล ที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
60	65	อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
61	66	มีความคล่องตัวในการทำงาน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
62	67	มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
63	68	มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับ ผู้อื่นได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม (ต่อ)

ลำดับ		องค์ประกอบหลัก/องค์ประกอบย่อย/ ตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
ใหม่	เก่า		1	2	3	4	5			
3. องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล										
3.3 คุณธรรมจริยธรรม										
-	69	มีคุณสมบัติที่เป็นความดี ความถูกต้อง เหมาะสม	1	1	0	0	0	3	0.4	ไม่สอดคล้อง
64	70	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่าง ถูกต้องเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
65	71	ทุ่มเทปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็ม ความสามารถ	1	1	1	0	1	4	0.8	สอดคล้อง
66	72	เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
67	73	มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง
การสร้างคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านความรู้									
องค์ประกอบย่อยที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ									
1	มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
4	สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
5	มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	1	1	1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน									
6	สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของ ผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของ ผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
8	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
9	มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ									
10	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	0	1	1	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
11	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
12	มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
13	สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องการสร้างคู่มือ (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านความรู้									
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ									
14	สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์									
15	เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
16	สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
17	มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
18	มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
19	รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ	1	1	0	1	0	3	0.6	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม									
20	สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
21	รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
22	มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญาของเจ้าของภาษา	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
23	เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องการสร้างคู่มือ (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านทักษะ									
องค์ประกอบย่อยที่ 1 ทักษะการพัฒนาดตนเอง									
24	สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้	1	1	1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
25	ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	0	0	3	0.6	สอดคล้อง
26	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
27	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการจัดการเรียนการสอน	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
28	มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี									
29	สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
30	สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
31	สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
32	ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ทักษะการสื่อสาร									
33	สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
34	สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
35	สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
36	มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องการสร้างคู่มือ (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านทักษะ									
องค์ประกอบย่อยที่ 4 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น									
37	สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
38	ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
39	สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
40	รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
41	ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
42	มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ทักษะการวัดและประเมินผล									
43	มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
44	สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
45	สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
46	มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	1	1	4	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
47	มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน	1	1	4	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 6 ทักษะการจัดการเรียนรู้									
48	วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
49	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง
50	สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	สอดคล้อง

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องการสร้างคู่มือ (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านทักษะ									
องค์ประกอบย่อยที่ 6 ทักษะการจัดการเรียนรู้									
51	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
องค์ประกอบหลักที่ 3 คุณลักษณะส่วนบุคคล									
องค์ประกอบย่อยที่ 1 แรงจูงใจรักการเรียนรู้									
52	มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
53	มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูน ความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
54	มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
55	มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	1	1	0	0	1	3	0.6	สอดคล้อง
56	มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 2 บุคลิกลักษณะ									
57	มีความมั่นใจ ร่าเริง	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
58	มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
59	อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
60	มีความคล่องตัวในการทำงาน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
61	มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
62	มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้	1	1	1	1	0	4	0.8	สอดคล้อง
องค์ประกอบย่อยที่ 3 คุณธรรมจริยธรรม									
63	การคิดดี พูดดี และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
64	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่าง ถูกต้องเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
65	ทุ่มเทปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องการสร้างคู่มือ (ต่อ)

ข้อ	องค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ผล	แปลผล
		1	2	3	4	5			
องค์ประกอบหลักที่ 3 คุณลักษณะส่วนบุคคล									
องค์ประกอบย่อยที่ 3 คุณธรรมจริยธรรม									
66	เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
67	มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามทั้งฉบับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ค่าอำนาจจำแนก (r) Item Total Correlation

ตัวบ่งชี้	ค่าอำนาจจำแนก
1. มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย	.648
2. มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา	.664
3. จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา	.615
4. สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา	.630
5. มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	.700
6. สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน	.621
7. สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	.620
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	.564
9. มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน	.650
10. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	.625
11. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	.687
12. มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน 2551	.632
13. สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	.632
14. สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียน การสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน	.611
15. เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ	.630
16. สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	.682
17. มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ	.606
18. มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	.683
19. รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ	.711
20. สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา	.678
21. รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา	.685
22. มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา	.652
23. เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี ของเจ้าของภาษา	.723
24. สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้	.685

ตัวบ่งชี้	ค่าอำนาจจำแนก
25. ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	.638
26. มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง	.641
27. มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านจัดการเรียนการสอน	.704
28. มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง	.646
29. สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	.582
30. สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน	.606
31. สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	.664
32. ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	.656
33. สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	.698
34. สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	.703
35. สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	.679
36. มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	.721
37. สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี	.633
38. ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน	.652
39. สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	.634
40. รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง	.668
41. ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น	.663
42. มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร	.623
43. มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน	.726
44. สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและ รายกลุ่มได้	.663
45. สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้	.619
46. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการ เรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	.672
47. มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน	.666
48. วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	.675
49. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการ ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน	.693

ตัวบ่งชี้	ค่าอำนาจจำแนก
50. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	.714
51. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้	.647
52. มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	.656
53. มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง	.659
54. มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู	.570
55. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	.585
56. มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	.703
57. มีความมั่นใจ ร่าเริง	.625
58. มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน	.541
59. อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน	.591
60. มีความคล่องตัวในการทำงาน	.636
61. มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น	.536
62. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้	.631
63. การคิดดี พูดดี และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม	.604
64. ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม	.600
65. ทุ่มเทพปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ	.593
66. เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน	.583
67. มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์	.484

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
K1	292.3393	812.899	.648	.980
K2	292.2821	812.956	.664	.980
K3	292.1821	813.246	.615	.980
K4	292.2607	812.839	.630	.980
K5	292.2250	812.541	.700	.980
K6	292.4000	812.822	.621	.980
K7	292.2464	813.849	.620	.980
K8	292.2250	816.024	.564	.980
K9	292.3357	811.242	.650	.980
K10	292.2536	812.978	.625	.980
K11	292.1143	813.055	.687	.980
K12	292.2750	812.157	.632	.980
K13	292.2429	811.876	.632	.980
K14	292.2714	814.062	.611	.980
K15	292.2214	814.230	.630	.980
K16	292.1607	813.153	.682	.980
K17	292.1893	815.122	.606	.980
K18	292.1929	812.257	.683	.980
K19	292.2500	810.819	.711	.980

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
K20	292.2071	811.685	.678	.980
K21	292.2036	811.819	.685	.980
K22	292.3036	809.123	.652	.980
K23	292.2393	808.763	.723	.980
S1	292.1821	812.300	.685	.980
S2	292.2143	813.696	.638	.980
S3	292.1857	813.363	.641	.980
S4	292.2214	812.345	.704	.980
S5	292.2714	813.116	.646	.980
S6	292.0750	817.589	.582	.980
S7	292.1393	815.834	.606	.980
S8	292.1500	812.114	.664	.980
S9	292.2321	811.197	.656	.980
S10	292.1714	813.096	.698	.980
S11	292.2036	811.804	.703	.980
S12	292.1393	813.834	.679	.980
S13	292.2536	809.803	.721	.980
S14	292.0893	814.562	.633	.980
S15	292.0607	815.340	.652	.980
S16	292.0786	816.195	.634	.980
S17	291.9786	815.806	.668	.980
S18	292.0750	815.174	.663	.980

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
S19	292.0357	815.375	.623	.980
S20	292.1857	811.499	.726	.980
S21	292.1786	811.703	.663	.980
S22	292.1143	816.309	.619	.980
S23	292.0929	813.547	.672	.980
S24	292.1536	814.152	.666	.980
S25	292.1679	813.008	.675	.980
S26	292.1750	812.403	.693	.980
S27	292.1964	810.675	.714	.980
S28	292.1929	812.794	.647	.980
P1	292.1071	813.307	.656	.980
P2	292.0964	814.009	.659	.980
P3	291.9929	818.982	.570	.980
P4	292.0464	817.492	.585	.980
P5	292.0964	811.328	.703	.980
P6	292.0179	815.143	.625	.980
P7	292.0000	820.115	.541	.980
P8	292.0893	817.064	.591	.980
P9	292.0571	814.649	.636	.980
P10	292.0500	819.230	.536	.980
P11	292.0571	816.083	.631	.980
P12	291.9679	818.003	.604	.980

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
P13	291.9929	817.369	.600	.980
P14	291.9607	818.203	.593	.980
P15	291.9286	820.074	.583	.980
P16	291.8893	823.712	.484	.980

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22

เรียน ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

เนื่องด้วยดิฉันนางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครู
ภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22” โดยมี
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ 1) รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟิงสวัสดิ์ และ
2) ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข ซึ่งการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับความ
กรุณาข้อมูลจากท่าน ดังนั้นดิฉันจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านในการตอบแบบสอบถาม
เพื่อการวิจัยครั้งนี้

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของครูภาษาอังกฤษในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

2. โปรดอ่านคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแต่ละตอน กรุณาตอบแบบสอบถาม
ทุกข้อตามความเป็นจริง และตรวจสอบความเรียบร้อยก่อนจัดส่งคืนแบบสอบถาม
ไม่ต้องระบุชื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถูก
เก็บเป็นความลับ ซึ่งไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้นต่อสถานศึกษาและตัวท่านเอง

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 20-30 ปี 31-40 ปี
 41-50 ปี 51 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
 ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก อื่น ๆ ระบุ.....
4. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
 ประสบการณ์ 1-5 ปี
 ประสบการณ์ 6-10 ปี
 ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี
5. ขนาดของโรงเรียน
 โรงเรียนขนาดเล็ก
 โรงเรียนขนาดกลาง
 โรงเรียนขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่านในแต่ละข้อว่าท่าน

มีความรู้ / ทักษะ / คุณลักษณะ อยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ข้อ	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ระดับสมรรถนะ				
		1	2	3	4	5
องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านความรู้						
องค์ประกอบย่อยที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ						
1	มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย					
2	มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา					
3	จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา					
4	สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา					
5	มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ					
องค์ประกอบย่อยที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน						
6	สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน					
7	สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน					
8	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้					
9	มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน					
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ						
10	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
11	มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)					
12	มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551					
13	สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551					

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่านในแต่ละข้อว่าท่าน

มีความรู้ / ทักษะ / คุณลักษณะ อยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ข้อ	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ระดับสมรรถนะ				
		1	2	3	4	5
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ						
14	สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน					
องค์ประกอบย่อยที่ 4 ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์						
15	เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ					
16	สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
17	มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ					
18	มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
19	รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ					
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ วัฒนธรรม						
20	สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา					
21	รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา					
22	มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา					
23	เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา					
องค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านทักษะ						
องค์ประกอบย่อยที่ 1 ทักษะการพัฒนาตนเอง						
24	สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้					
25	ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง					
26	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
27	มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านจัดการเรียนการสอน					
28	มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง					

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่านในแต่ละข้อว่าท่าน

มีความรู้ / ทักษะ / คุณลักษณะ อยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ข้อ	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ระดับสมรรถนะ				
		1	2	3	4	5
องค์ประกอบย่อยที่ 2 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี						
29	สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล					
30	สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน					
31	สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม					
32	ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง					
องค์ประกอบย่อยที่ 3 ทักษะการสื่อสาร						
33	สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม					
34	สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล					
35	สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้					
36	มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ					
องค์ประกอบย่อยที่ 4 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
37	สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี					
38	ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน					
39	สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี					
40	รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง					
41	ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น					
42	มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร					
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ทักษะการวัดและประเมินผล						
43	มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน					
44	สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้					
45	สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้					

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่านในแต่ละข้อว่าท่าน

มีความรู้ / ทักษะ / คุณลักษณะ อยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ข้อ	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ระดับสมรรถนะ				
		1	2	3	4	5
องค์ประกอบย่อยที่ 5 ทักษะการวัดและประเมินผล						
46	มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ					
47	มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน					
องค์ประกอบย่อยที่ 6 ทักษะการจัดการเรียนรู้						
48	วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
49	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน					
50	สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้					
51	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้					
องค์ประกอบหลักที่ 3 คุณลักษณะส่วนบุคคล						
องค์ประกอบย่อยที่ 1 แรงจูงใจรักการเรียนรู้						
52	มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
53	มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
54	มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู					
55	มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					
56	มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน					
องค์ประกอบย่อยที่ 2 บุคลิกลักษณะ						
57	มีความมั่นใจ ร่าเริง					

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการรับรู้ของท่านในแต่ละข้อว่าท่าน

มีความรู้ / ทักษะ / คุณลักษณะ อยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

ข้อ	สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	ระดับสมรรถนะ				
		1	2	3	4	5
องค์ประกอบย่อยที่ 2 บุคลิกลักษณะ						
58	มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตร ต่อผู้เรียน					
59	อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน					
60	มีความคล่องตัวในการทำงาน					
61	มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น					
62	มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้					
องค์ประกอบย่อยที่ 3 คุณธรรมจริยธรรม						
63	การคิดดี พูดดี และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม					
64	ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม					
65	ทุ่มเทปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ					
66	เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน					
67	มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์					

ภาคผนวก ฉ

คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คู่มือการใช้

ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22

ส่วนประกอบของคู่มือ มีดังนี้

1. ความเป็นมาและแนวคิดของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22
2. นิยาม องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ แหล่งข้อมูลในการวัดตัวบ่งชี้
3. สรุปผลการประเมินสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

1. ความเป็นมาและแนวคิดของสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์และการพัฒนาประเทศที่เชื่อมโยงกันทั่วโลก ให้สามารถดำรงชีวิตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงนี้ได้อย่างยั่งยืน ทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย รวมทั้งการศึกษาตลอดชีวิต การจัดระบบการศึกษาที่สนองตอบความต้องการของบุคคล สังคม และประเทศชาติ มากเท่าไร หมายถึง การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นเพียงนั้น บุคคลสำคัญที่สุดในกระบวนการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาการเรียนรู้ คือ “ครู” ซึ่งครูเป็นผู้ที่มีความหมายและปัจจัยสำคัญมากที่สุดในห้องเรียนและเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เพราะคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็น ปัจจัยสำคัญในระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด จากการทดสอบระดับนานาชาติประเทศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูง จะมีแนวโน้มการเติบโตทาง เศรษฐกิจสูงกว่าขณะเดียวกันประเทศที่มีประชากรมีการศึกษาดีมีคุณภาพจะมีความเป็น ประชาธิปไตยและเสถียรภาพทางการเมืองและสังคมสูงกว่า ทั้งนี้ครูจะต้องมีสมรรถนะ และความเชี่ยวชาญในการทำงานที่ประกอบด้วย ความรู้ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อ การทำงานที่เน้นทักษะมากกว่าความรู้ซึ่งจะเป็นการจัดการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ สังคมไทยยังคงให้ความสำคัญ ต่อ “ครู” ว่าเป็นบุคคลที่จะส่งเสริมและสรรค์สร้าง การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ1 และเมื่อสถานการณ์การเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไป ทั้งที่เป็นการเรียนรู้ในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ที่จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมพัฒนาและยกย่องเพื่อร่วมกันปกป้องและเสริมสร้าง การเรียนรู้ของเด็กหรือผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ทักษะ เจตคติ และค่านิยมอันดีงาม รวมทั้งมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นคนดีของชุมชน สังคม และประเทศชาติ

การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญในการหล่อหลอม เยาวชนให้เติบโตเป็นแรงงานที่มีศักยภาพ ทั้งนี้ปัจจัยหลักประการหนึ่งของการปฏิรูป คือ การที่ครูมีความสามารถ เสียสละและตั้งใจสอนสั่งผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ สมรรถนะครูมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของครู ซึ่งจะช่วยให้ครูมีองค์ความรู้ ทักษะ และความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตาม ความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริง สมรรถนะจะเป็นตัวบ่งบอกได้ว่า ถ้าต้องการให้ บรรลุเป้าหมายแล้วจะต้องใช้สมรรถนะใดบ้างที่จะช่วยให้เกิดการหล่อหลอมไปสู่สมรรถนะ ขององค์กรที่ดีขึ้น การเข้าสู่ตำแหน่งหน้าที่การงานของบุคลากรในประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่มุ่งเน้นกระบวนการคัดสรรบุคคลที่มี ความรู้ ความสามารถด้วยระบบคุณธรรม (Merit System) ตรงตามลักษณะของงาน (Job Specification) จึงทำให้องค์กรได้ บุคลากรที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะผู้ที่เข้าสู่ตำแหน่ง “เป็นครูผู้สอน” ซึ่งมีภาระหน้าที่ สำคัญในการ “สร้างชาติ” เนื่องจากเป็นผู้พัฒนา “คลังสมอง” พัฒนา “ทรัพยากรบุคคล ของประเทศชาติ” ดังนั้น ก่อนที่บุคคลจะเข้าสู่ “วิชาชีพครู” หรือ “เป็นครูได้” ต้องผ่าน การคัดเลือกและการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบและเข้มข้น ในสังคมที่มีการพัฒนาการ อย่างสูง ในปัจจุบันครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งในการส่งเสริมการศึกษาที่ดีให้นักเรียน ทันต่อยุคสมัยในศตวรรษที่ 21 ที่มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวไกลยุคที่ต้องทันกับข้อมูล ข่าวสาร ดังนั้น ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ที่ควรสอนให้นักเรียนรู้ก็เป็นหัวใจสำคัญ มีทักษะจำเป็นพื้นฐานสำหรับครู (21 st Century Skill for Teacher) จึงเห็นได้ว่าครู จำเป็นต้องมีการพัฒนาสมรรถนะความรู้ ความสามารถยั่งยืน โรงเรียนเป็นสถานศึกษา เน้นบุคคลในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภายังได้กำหนดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์ของ ผู้ประกอบวิชาชีพครูว่าผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีความสามารถด้านภาษาและเทคโนโลยี ดังนั้นสมรรถนะทางภาษาอังกฤษถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้คุณภาพการศึกษาของ ไทยพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นต่อไป

สมรรถนะของครูจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพผู้เรียนได้ ซึ่งการศึกษาของชาติมิได้อยู่ที่โครงการดีเท่านั้น เราต้องมีครูดีด้วย นั่นคือต้องได้ครูที่มีความสามารถในอันที่จะสอนเด็กทั้งในด้านวิชาการและการอบรมจิตใจ นอกจากนี้ครูยังต้องรักอาชีพและฝึกฝนในวิชาชีพ การปฏิรูปการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการปฏิรูปครูโดยถือว่าครูเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง เน้นมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ และพัฒนาครูโดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสมรรถนะวิชาชีพครูที่จะใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมีและสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตามสายงานครูส่วนหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ของครู โดยใช้เกณฑ์พิจารณาเลื่อนตำแหน่งหรือวิทยฐานะการขอรับหรือต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การเลื่อนขั้นเงินเดือนและการยกย่องเชิดชูเกียรติ อีกส่วนหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ของผู้เรียนคือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และได้รับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและสุดท้ายเพื่อผลประโยชน์สถานศึกษา คือ การพัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ ยิ่งไปกว่านั้นครูต้องเป็นนักวัดผลประเมินผลที่มีความเที่ยงตรงตามหลักการวัดผลทางการศึกษา เพราะการวัดผลการศึกษาจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับหลักการวัดผลหรือวิธีการวัด หากไม่มีหลักในการวัดแล้วจะไม่สามารถวัดพฤติกรรมตามที่ต้องการได้ หรือต้องการวัดสิ่งหนึ่งแต่ได้ผลออกมาเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เสนอการพัฒนาสมรรถนะครู

ในการปฏิบัติงานการสอนมีความสำคัญกับครูผู้สอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยเฉพาะครูผู้สอนภาษามีหน้าที่จัดทำกิจกรรม และมีวิธีการวัดผลประเมินผลเรียนการสอนที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งในการประกอบอาชีพ จุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลกนั้น เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีบทบาทสำคัญ ที่จะจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียน ดังกล่าวคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพในการ

ถ่ายทอดความรู้ ทักษะและจัดประสบการณ์ให้เกิดการสื่อสารอย่างแท้จริง เพื่อให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งสมรรถนะเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของครูที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นจะต้องมีเครื่องมือหรือเกณฑ์ที่จะบ่งบอกสภาพหรือสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการ ชีตความสามารถและผลการปฏิบัติงานในลักษณะใดลักษณะหนึ่งอันจะนำไปสู่ สารสนเทศทางการจัดการเรียนรู้ของครูที่มีคุณภาพ เพื่อให้ได้ตัวสมรรถนะที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จได้ตรงตามสถานการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุดต้องมีสมรรถนะให้ครบทุกมิติของคุณลักษณะที่ต้องการศึกษาและมีกระบวนการพัฒนาที่มีความถูกต้อง ตรงประเด็นและมีความเป็นตัวแทนจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน เป้าหมายการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ทุกหน่วยงานต้องสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับการพัฒนาตามสมรรถนะโดยการพัฒนาที่หลากหลายมีหลักสูตรการพัฒนาตามสมรรถนะของครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนได้รับการพัฒนาสมรรถนะของการเป็นครูมืออาชีพ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้สร้างคู่มือ เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2. นิยาม องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย และตัวบ่งชี้ แหล่งข้อมูลในการวัดตัวบ่งชี้

1. องค์ประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านความรู้

ความรู้ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่สั่งสมมาจากการเรียน และประสบการณ์ รวมถึงความเข้าใจ ซึ่งเป็นเนื้อหา สาระ สารสนเทศ ซึ่งสามารถนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาใช้ในการประกอบอาชีพ หรือนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

1. ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ

นิยาม ความรู้และความเข้าใจเทคนิคการสอน หมายถึง ความสามารถกลวิธีหรือวิธีการสอน เข้าใจแนวคิดที่ครูผู้สอนใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
1. มีวิธีการสอนหรือเทคนิคการสอนที่ น่าสนใจ เข้าใจง่าย	<ul style="list-style-type: none"> - คำสั่งการสอนโรงเรียน - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
2. มีวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา	<ul style="list-style-type: none"> - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
3. จัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับเนื้อหา	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน
4. สามารถบูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน
5. มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มี คุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน

นิยาม ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
6. สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตามความสนใจของผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
7. สามารถจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - ผลงานอื่น ๆ
8. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
9. มีความรู้ด้านจิตวิทยา เพื่อพัฒนาผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิบัตรที่เกี่ยวข้อง - แบบประเมินครูผู้สอน

3. ด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

นิยาม ความสามารถในการวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสามารถนำมาปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนได้

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
10. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง
11. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง
12. มีความสามารถในการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง
13. สามารถวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง
14. สามารถนำหลักสูตรที่วิเคราะห์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เข้ากับบริบทผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง

4. ด้านความรู้เรื่องภาษาศาสตร์

นิยาม ความสามารถในการเข้าใจในระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์

หน้าที่ทางภาษาและลักษณะทางภาษา

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
15. เข้าใจในระบบเสียงของภาษาอังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
16. สามารถให้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง
17. มีความรู้และเข้าใจในโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง
18. มีความรู้และความเข้าใจในหน้าที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
19. รู้และเข้าใจในลักษณะและบริบทของภาษาอังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรตินิยม/วุฒิปริญญาที่เกี่ยวข้อง

5. ด้านความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม

นิยาม การรับรู้และเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมจารีตประเพณี พิธีกรรม ภูมิปัญญา ภาษา และขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคมใดสังคมหนึ่ง

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
20. สามารถเข้าใจในวิถีการดำเนินชีวิตของเจ้าของภาษา	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรตินิยม/วุฒิปริญญาที่เกี่ยวข้อง - บันทึกภาพถ่าย
21. รู้และเข้าใจความเชื่อ ค่านิยม ของเจ้าของภาษา	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรตินิยม/วุฒิปริญญาที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
22. มีความเข้าใจในพิธีกรรม ภูมิปัญญา ของเจ้าของภาษา	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับัตรที่เกี่ยวข้อง
23. เข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีของเจ้าของภาษา	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับัตรที่เกี่ยวข้อง - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย

2. องค์กรประกอบหลักสมรรถนะครูภาษาอังกฤษด้านทักษะ

ทักษะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นทักษะทางด้านร่างกาย สติปัญญาและสังคม ซึ่งเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ การฝึกฝน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การสอนและการจัดการ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

1. ด้านทักษะการพัฒนาตนเอง

นิยาม ความสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการศึกษาหาความรู้ ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาศักยภาพทางภาษาการจัดการเรียนการสอน และมีการประเมินตนเอง

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
24. สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันได้	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย
25. ติดตามองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - ผลงานอื่น ๆ - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับตรที่เกี่ยวข้อง
26. มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - ผลงานอื่น ๆ - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับตรที่เกี่ยวข้อง

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
27. มีการพัฒนาศักยภาพทางด้านจัดการเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับัตรที่เกี่ยวข้อง - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย
28. มีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับัตรที่เกี่ยวข้อง - บันทึกภาพถ่าย

2. ด้านทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี

นิยาม ความสามารถในการสืบค้นข้อมูล ออกแบบสื่อการสอน เลือกใช้และพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคข้อมูลข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
29. สามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง - บันทึกภาพถ่าย
30. สามารถใช้เทคโนโลยีในการออกแบบสื่อการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปัตร์ที่เกี่ยวข้อง - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
31. สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับัตรที่เกี่ยวข้อง - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย
32. ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับัตรที่เกี่ยวข้อง - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย

3. ด้านทักษะการสื่อสาร

นิยาม สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และมีความเชื่อมั่นในการสื่อสาร

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
33. สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การสัมภาษณ์ - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
34. สามารถใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การสัมภาษณ์ - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
35. สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การสัมภาษณ์ - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
36. มีความเชื่อมั่นในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การสัมภาษณ์ - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน

4. ด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น

นิยาม ความสามารถในการทำงานร่วมกับบุคคลในองค์กร การช่วยเหลือ การสนับสนุน ให้กำลังใจและมีการปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
37. สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ดี	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - บันทึกภาพถ่าย
38. ช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงาน	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - บันทึกภาพถ่าย
39. สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ดี	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - บันทึกภาพถ่าย
40. รู้จักบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - บันทึกภาพถ่าย
41. ยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - บันทึกภาพถ่าย
42. มุ่งมั่นทำงาน เพื่องานที่มีประสิทธิภาพขององค์กร	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - บันทึกภาพถ่าย

5. ด้านทักษะการวัดและประเมินผล

นิยาม ความสามารถหรือความชำนาญวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนได้ตามสภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
43. มีการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - แผนการสอน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
44. สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้	<ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - แผนการสอน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
45. สามารถตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนตามสภาพจริงได้	<ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - แผนการสอน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
46. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - แผนการสอน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน
47. มีการนำผลวัดและประเมินผลมาพัฒนาตัวผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน - แผนการสอน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน

6. ด้านด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

นิยาม ความสามารถของครูผู้สอนในการวิเคราะห์หลักสูตร วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดและสามารถนำไปใช้ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
48. วิเคราะห์หลักสูตรได้เหมาะสมและจัดการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับตรที่เกี่ยวข้อง - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย
49. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับตรที่เกี่ยวข้อง - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
50. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับตรที่เกี่ยวข้อง - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย
51. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด และสามารถนำมาใช้ได้	<ul style="list-style-type: none"> - แผนการสอน - สื่อประกอบการสอน - สัมภาษณ์นักเรียน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับตรที่เกี่ยวข้อง - ผลงานอื่น ๆ - บันทึกภาพถ่าย

3. องค์ประกอบหลักด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง บุคลิก ความรู้สึก เจตคติ ทักษะ ทักษะ รวมถึงแรงจูงใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมา สามารถแสดงออกได้โดยพฤติกรรมของบุคคลนั้น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

1. ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

นิยาม องค์ประกอบในกระบวนการเรียนการสอนทำให้ผู้สอนเกิดความกระตือรือร้น มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นรัก วิชาในวิชาชีพครู มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพิ่มพูนความรู้ของตน และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
52. มีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - บันทึกภาพถ่าย
53. มีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - วุฒิการศึกษา/เกียรติบัตร/วุฒิปับตรที่เกี่ยวข้อง - ผลงานอื่น ๆ
54. มีความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู	<ul style="list-style-type: none"> - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน
55. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	<ul style="list-style-type: none"> - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - บันทึกภาพถ่าย

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
56. มีการพัฒนาพฤติกรรมการสอนในทางที่ดีขึ้น เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	<ul style="list-style-type: none"> - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต

2. ด้านบุคลิกภาพ

นิยาม พฤติกรรม ลักษณะนิสัย ความมั่นใจ ความร่าเริง เป็นกัลยาณมิตรกับผู้อื่น มีความคล่องตัว และอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน มีความสามารถติดต่อกับผู้อื่น และความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุข

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
57. มีความมั่นใจ ร่าเริง	<ul style="list-style-type: none"> - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - การสังเกต
58. มีพฤติกรรม อารมณ์ และนิสัยส่วนบุคคลที่เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต
59. อดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต
60. มีความคล่องตัวในการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - นิเทศการสอนภายในห้องเรียน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
61. มีความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น	- การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต
62. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้อื่นได้	- การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต

3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม

นิยาม คุณสมบัติที่เป็นความดีที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียนมีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ ซึ่งมีอยู่ภายในจิตใจของครู และเป็นแรงผลักดันให้ครูกระทำหน้าที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวบ่งชี้	แหล่งข้อมูล
63. การคิดดี พูดดี และทำดีอย่างถูกต้องเหมาะสม	- การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - แบบประเมินครูผู้สอน - การสังเกต
64. ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างถูกต้องเหมาะสม	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - แบบประเมินครูผู้สอน
65. ทุ่มเทพปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - แบบประเมินครูผู้สอน
66. เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - แบบประเมินครูผู้สอน
67. มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์	- การสังเกต - การสัมภาษณ์นักเรียน/เพื่อนร่วมงาน - แบบประเมินครูผู้สอน

3. สรุปผลการประเมินสมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียน

เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อรายการ ดังนี้

ปฏิบัติน้อยที่สุด ได้คะแนน 1 คะแนน

ปฏิบัติน้อย ได้คะแนน 2 คะแนน

ปฏิบัติปานกลาง ได้คะแนน 3 คะแนน

ปฏิบัติมาก ได้คะแนน 4 คะแนน

ปฏิบัติมากที่สุด ได้คะแนน 5 คะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ช

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Lisrel

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำสั่งโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิง
ประจักษ์

The following lines were read from file D:\CEOT02.LPJ:

TI CEOT02

!DA NI=14 NO=280 MA=CM

SY='D:\CEOT02.dsf' NG=1

MO NY=14 NK=1 NE=3 BE=FU GA=FI PS=SY TE=SY

LE

KL SK PC

LK

CEOT

FR LY(1,1) LY(2,1) LY(3,1) LY(4,1) LY(5,1) LY(6,2) LY(7,2) LY(8,2) LY(9,2)

FR LY(10,2) LY(11,2) LY(12,3) LY(13,3) LY(14,3) GA(1,1) GA(2,1) GA(3,1)

FR TE 1 1 TE 2 2 TE 3 3 TE 4 4 TE 5 5 TE 6 6 TE 7 7 TE 8 8 TE 9 9 TE 10 10

FR TE 11 TE 12 12 TE 13 13 TE 14 14 TE 8 7 TE 10 9 TE 2 1 TE 13 5 TE 13 11

FR TE 13 12 TE 5 4 TE 6 4 TE 6 5 TE 12 7 TE 11 7 TE 12 1 TE 13 1 TE 6 3 TE 11 3

PD

OU AM PC RS EF FS SS SC

TI CEOT02

Number of Input Variables 17

Number of Y – Variables 14

Number of X – Variables 0

Number of ETA – Variables 3

Number of KSI – Variables 1

Number of Observations 280

W_A_R_N_I_N_G: Matrix to be analyzed is not positive definite,
 ridge option taken with ridge constant = 0.001

TI CEOT02

Covariance Matrix

LAMBDA-Y

	KL	SK	PC
KL1	0.45	--	--
KL2	0.45	--	--
	(0.02)		
	18.91		
KL3	0.46	--	--
	(0.03)		
	16.23		
KL4	0.45	--	--
	(0.03)		
	17.59		
KL5	0.51	--	--
	(0.03)		
	16.82		

SK1	--	0.44	--
SK2	--	0.44	--
		(0.03)	
		16.23	
SK3	--	0.46	--
		(0.02)	
		18.68	
SK4	--	0.45	--
		(0.02)	
		18.08	
SK5	--	0.45	--
		(0.02)	
		18.08	
SK6	--	0.48	--
		(0.02)	
		19.24	
PC1	--	--	0.49
PC2	--	--	0.43
		(0.02)	
		19.94	

PC3 -- -- 0.35
 (0.02)
 14.68

GAMMA

CEOT

 KL 0.92
 (0.06)
 15.32

SK 1.03
 (0.06)
 17.78

PC 0.81
 (0.05)
 16.21

Covariance Matrix of ETA and KSI

	KL	SK	PC	CEOT
	-----	-----	-----	-----
KL	1.00			
SK	0.95	1.00		
PC	0.75	0.84	1.00	
CEOT	0.92	1.03	0.81	1.00

PHI

CEOT

1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

KL	SK	PC
-----	-----	-----
0.15	-0.06	0.34
(0.03)	(0.02)	(0.05)
5.14	-2.49	6.56

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

KL	SK	PC
-----	-----	-----
0.85	1.06	0.66

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

KL	SK	PC
-----	-----	-----
0.85	1.06	0.66

Squared Multiple Correlations for Y – Variables

KL1	KL2	KL3	KL4	KL5	SK1
0.70	0.65	0.66	0.73	0.69	0.72

Squared Multiple Correlations for Y – Variables

SK2	SK3	SK4	SK5	SK6	PC1
0.64	0.74	0.71	0.71	0.76	0.99

Squared Multiple Correlations for Y – Variables

PC2	PC3
0.86	0.54

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 58

Minimum Fit Function Chi-Square = 73.61 (P = 0.081)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 70.31 (P = 0.13)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 12.31

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 37.63)

Minimum Fit Function Value = 0.26

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.044

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.13)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.028

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.048)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.96

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.59

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.54 ; 0.68)

ECVI for Saturated Model = 0.75

ECVI for Independence Model = 39.67

Chi-Square for Independence Model with 91 Degrees of Freedom = 11040.09

Independence AIC = 11068.09

Model AIC = 164.31

Saturated AIC = 210.00

Independence CAIC = 11132.98

Model CAIC = 382.15

Saturated CAIC = 696.65

Normed Fit Index (NFI) = 0.99

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.00

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.63

Comparative Fit Index (CFI) = 1.00

Incremental Fit Index (IFI) = 1.00

Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 326.78

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0065

Standardized RMR = 0.023

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.97

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.94

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.53

TI CEOT02

Qplot of Standardized Residuals

Standardized Residuals

TI CEOT02

Modification Indices for THETA-EPs

	KL1	KL2	KL3	KL4	KL5	SK1
KL1	--					
KL2	--	--				
KL3	0.02	2.82	--			
KL4	0.14	0.42	0.44	--		
KL5	--	0.00	1.96	--	--	
SK1	1.61	0.74	--	--	--	--
SK2	0.25	0.65	0.01	0.01	0.28	2.00
SK3	0.01	1.65	0.07	3.24	1.32	1.20
SK4	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
SK5	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
SK6	0.00	0.45	--	0.49	2.20	0.18
PC1	--	0.04	0.01	0.37	0.11	0.17
PC2	--	1.51	0.05	0.93	--	0.00
PC3	0.47	1.09	0.57	0.12	0.01	2.28

Modification Indices for THETA-EPs

	SK2	SK3	SK4	SK5	SK6	PC1
SK2	--					
SK3	--	--				

SK4	0.00	0.01	--			
SK5	0.00	0.01	--	--		
SK6	--	0.01	0.01	0.01	--	
PC1	--	1.97	0.01	0.01	0.01	--
PC2	1.62	0.09	0.00	0.00	--	--
PC3	0.01	3.76	0.00	0.00	2.19	5.34

Modification Indices for THETA-EP5

	PC2	PC3
	-----	-----
PC2	--	
PC3	5.34	--

Expected Change for THETA-EP5

	KL1	KL2	KL3	KL4	KL5	SK1
	-----	-----	-----	-----	-----	-----
KL1	--					
KL2	--	--				
KL3	0.00	0.01	--			
KL4	0.00	0.00	0.00	--		
KL5	--	0.00	-0.01	--	--	
SK1	0.01	0.00	--	--	--	--
SK2	0.00	-0.01	0.00	0.00	0.00	0.01
SK3	0.00	0.01	0.00	0.01	0.01	-0.01
SK4	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
SK5	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
SK6	0.00	0.00	--	0.00	-0.01	0.00
PC1	--	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
PC2	--	-0.01	0.00	0.00	--	0.00
PC3	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	-0.01

Expected Change for THETA–EPS

	SK2	SK3	SK4	SK5	SK6	PC1
SK2	--					
SK3	--	--				
SK4	0.00	0.00	--			
SK5	0.00	0.00	--	--		
SK6	--	0.00	0.00	0.00	--	
PC1	--	-0.01	0.00	0.00	0.00	--
PC2	-0.01	0.00	0.00	0.00	--	--
PC3	0.00	0.01	0.00	0.00	-0.01	-0.02

Expected Change for THETA–EPS

	PC2	PC3
PC2	--	
PC3	0.02	--

Completely Standardized Expected Change for THETA–EPS

	KL1	KL2	KL3	KL4	KL5	SK1
KL1	--					
KL2	--	--				
KL3	0.00	0.04	--			
KL4	-0.01	-0.01	0.01	--		
KL5	--	0.00	-0.03	--	--	

SK1	0.02	0.02	--	--	--	--
SK2	-0.01	-0.02	0.00	0.00	0.01	0.03
SK3	0.00	0.02	-0.01	0.03	0.02	-0.02
SK4	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
SK5	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
SK6	0.00	-0.01	--	-0.01	-0.03	0.01
PC1	--	0.00	0.00	-0.01	0.01	0.01
PC2	--	-0.03	-0.01	0.02	--	0.00
PC3	-0.02	0.02	0.02	-0.01	0.00	-0.03

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	SK2	SK3	SK4	SK5	SK6	PC1
SK2	--					
SK3	--	--				
SK4	0.00	0.00	--			
SK5	0.00	0.00	--	--		
SK6	--	0.00	0.00	0.00	--	
PC1	--	-0.02	0.00	0.00	0.00	--
PC2	-0.03	-0.01	0.00	0.00	--	--
PC3	0.00	0.04	0.00	0.00	-0.03	-0.09

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	PC2	PC3
PC2	--	
PC3	0.08	--

TI CEOT02

Factor Scores Regressions

ETA

	KL1	KL2	KL3	KL4	KL5	SK1
KL	0.27	0.19	0.25	0.39	0.28	-0.09
SK	0.09	0.09	0.04	0.12	0.08	0.16
PC	-0.17	0.01	-0.04	0.00	-0.05	-0.14

ETA

	SK2	SK3	SK4	SK5	SK6	PC1
KL	0.17	0.17	0.08	0.08	0.19	0.11
SK	0.29	0.22	0.10	0.10	0.41	0.33
PC	0.23	-0.18	-0.07	-0.07	0.18	1.68

ETA

	PC2	PC3
KL	0.01	-0.02
SK	0.23	-0.09
PC	1.08	-0.29

TI CEOT02

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	KL	SK	PC
	-----	-----	-----
KL1	0.45	--	--
KL2	0.45	--	--
KL3	0.46	--	--
KL4	0.45	--	--
KL5	0.51	--	--
SK1	--	0.44	--
SK2	--	0.44	--
SK3	--	0.46	--
SK4	--	0.45	--
SK5	--	0.45	--
SK6	--	0.48	--
PC1	--	--	0.49
PC2	--	--	0.43
PC3	--	--	0.35

GAMMA

CEOT

KL	0.92
SK	1.03
PC	0.81

Correlation Matrix of ETA and KSI

	KL	SK	PC	CEOT
KL	1.00			
SK	0.95	1.00		
PC	0.75	0.84	1.00	
CEOT	0.92	1.03	0.81	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	KL	SK	PC
	0.15	-0.06	0.34

TI CEOT02

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	KL	SK	PC
KL1	0.84	--	--
KL2	0.80	--	--
KL3	0.81	--	--
KL4	0.86	--	--
KL5	0.83	--	--

SK1	--	0.85	--
SK2	--	0.80	--
SK3	--	0.86	--
SK4	--	0.84	--
SK5	--	0.84	--
SK6	--	0.87	--
PC1	--	--	0.99
PC2	--	--	0.93
PC3	--	--	0.74

GAMMA

CEOT

KL	0.92
SK	1.03
PC	0.81

Correlation Matrix of ETA and KSI

	KL	SK	PC	CEOT
KL	1.00			
SK	0.95	1.00		
PC	0.75	0.84	1.00	
CEOT	0.92	1.03	0.81	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

KL	SK	PC
0.15	-0.06	0.34

THETA-EPS

	KL1	KL2	KL3	KL4	KL5	SK1
KL1	0.30					
KL2	0.09	0.35				
KL3	--	--	0.34			
KL4	--	--	--	0.27		
KL5	0.00	--	--	0.02	0.31	
SK1	--	--	0.05	0.08	0.08	0.28
SK2	--	--	--	--	--	--
SK3	--	--	--	--	--	--
SK4	--	--	--	--	--	--
SK5	--	--	--	--	--	--
SK6	--	--	0.05	--	--	--
PC1	0.00	--	--	--	--	--
PC2	0.04	--	--	--	0.02	--
PC3	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

	SK2	SK3	SK4	SK5	SK6	PC1
SK2	0.36					
SK3	0.01	0.26				

SK4	--	--	0.29			
SK5	--	--	0.29	0.29		
SK6	-0.07	--	--	--	0.24	
PC1	-0.07	--	--	--	--	0.01
PC2	--	--	--	--	-0.07	-0.17
PC3	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

	PC2	PC3
PC2	0.14	
PC3	--	0.46

TI CEOT02

Total and Indirect Effects

Total Effects of X on ETA

	CEOT
KL	0.92 (0.06) 15.32
SK	1.03 (0.06) 17.78

PC 0.81
 (0.05)
 16.21

BETA*BETA' is not Pos. Def., Stability Index cannot be Computed

Total Effects of ETA on Y

	KL	SK	PC
	-----	-----	-----
KL1	0.45	--	--
KL2	0.45	--	--
	(0.02)		
	18.91		
KL3	0.46	--	--
	(0.03)		
	16.23		
KL4	0.45	--	--
	(0.03)		
	17.59		
KL5	0.51	--	--
	(0.03)		
	16.82		
SK1	--	0.44	--

SK2	--	0.44	--
		(0.03)	
		16.23	
SK3	--	0.46	--
		(0.02)	
		18.68	
SK4	--	0.45	--
		(0.02)	
		18.08	
SK5	--	0.45	--
		(0.02)	
		18.08	
SK6	--	0.48	--
		(0.02)	
		19.24	
PC1	--	--	0.49
PC2	--	--	0.43
		(0.02)	
		19.94	
PC3	--	--	0.35
		(0.02)	
		14.68	

Total Effects of X on Y

	CEOT
KL1	0.42 (0.03) 15.32
KL2	0.42 (0.03) 14.57
KL3	0.43 (0.03) 14.70
KL4	0.42 (0.03) 15.81
KL5	0.47 (0.03) 15.17
SK1	0.46 (0.03) 17.78
SK2	0.45

(0.03)

15.90

SK3 0.48

(0.03)

18.13

SK4 0.46

(0.03)

17.51

SK5 0.46

(0.03)

17.51

SK6 0.49

(0.03)

18.64

PC1 0.40

(0.02)

16.21

PC2 0.35

(0.02)

14.86

PC3 0.28

(0.03)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

10.89

TI CEOT02

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of X on ETA

	CEOT
KL	0.92
SK	1.03
PC	0.81

Standardized Total Effects of ETA on Y

	KL	SK	PC
KL1	0.45	--	--
KL2	0.45	--	--
KL3	0.46	--	--
KL4	0.45	--	--
KL5	0.51	--	--
SK1	--	0.44	--
SK2	--	0.44	--
SK3	--	0.46	--
SK4	--	0.45	--
SK5	--	0.45	--
SK6	--	0.48	--

PC1	--	--	0.49
PC2	--	--	0.43
PC3	--	--	0.35

Completely Standardized Total Effects of ETA on Y

	KL	SK	PC
	-----	-----	-----
KL1	0.84	--	--
KL2	0.80	--	--
KL3	0.81	--	--
KL4	0.86	--	--
KL5	0.83	--	--
SK1	--	0.85	--
SK2	--	0.80	--
SK3	--	0.86	--
SK4	--	0.84	--
SK5	--	0.84	--
SK6	--	0.87	--
PC1	--	--	0.99
PC2	--	--	0.93
PC3	--	--	0.74

Standardized Total Effects of X on Y

	CEOT

KL1	0.42
KL2	0.42

KL3	0.43
KL4	0.42
KL5	0.47
SK1	0.46
SK2	0.45
SK3	0.48
SK4	0.46
SK5	0.46
SK6	0.49
PC1	0.40
PC2	0.35
PC3	0.28

Completely Standardized Total Effects of X on Y

	CEOT
KL1	0.77
KL2	0.74
KL3	0.75
KL4	0.79
KL5	0.77
SK1	0.87
SK2	0.82
SK3	0.88
SK4	0.86
SK5	0.86
SK6	0.90
PC1	0.81

284

PC2 0.75

PC3 0.60

Time used: 0.094 Seconds

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประวัติย่อของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวน้ำทิพย์ วโรตมดำรง
วัน เดือน ปีเกิด	24 ตุลาคม 2534
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	732 หมู่ 9 ตำบลนาสีนวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู คศ.1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลมุกดาหาร
พ.ศ. 2553	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ อีสาน
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครจังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2563	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2559	โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2561	ครู คศ.1 โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม